Περιοδος 2η,
Νο 4 Δεκεμβρης '91
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια"

Σ' αυτο το φυλλο

★ ΟΙ ΜΑΣΤΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ: ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΛΩΣΗ σελ. 3
★ ΚΟΥΒΑ: ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ; σελ. 4
★ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΗΠΑ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕΣ; σελ. 5
★ 24 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ ΤΗΣ ΚΟΦΙΝΟΥ σελ. 6-7
★ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ σελ. 11

ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΣΤΑ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Καθε μερα που περνα γινεται και πιο καθαρο οτι η κυβερνηση Βασιλειου ειναι κυβερνηση του κεφαλαιου. Οτι εξυπηρετει τα συμφεροντα των βιομηχανων, των τραπεζιτων, των εμπορων και των στρατοκρατων, σε βαρος των συμφεροντων των εργαζομενων.

Βαζει φορολογιες και λεει οτι ειναι ταχα για να μην αναγκαστει να κοψει τις κοινωνικες παροχες στους φτωχους. Επιβαλλει "μορατοριουμ" στις προσληψεις και παγωμα στους μισθους των δημοσιων υπαλληλων, "για το καλο των χαμηλοτερων εισοδηματικων στρωματων".

Τι υποκρισια!

Οχι μονο δεν εδωσε στους φτωχους, αλλα εκανε και περικοπες. Περιορισε τα αφορολογητα αυτοκινητα των αναπηρων ενω το περιφημο "μορατοριουμ" χτυπησε τους εργαζομενους στον τομεα της Υγειας και της Κοινωνικης Προνοιας: Οι νοσοκομειακοι κατεβηκαν σε κινητοποιησεις επειδη δεν υπαρχει αρκετο προσωπικο για να καλυψει τις αναγκες. Οι φοιτητες της νοσηλευτικης σχολης, οι μελλοντικοι νοσοκομοι, παραπονιουνται οτι δεν εκπαιδευονται σωστα γιατι η κυβερνηση δεν προσλαμβανει ακομα 13 εκπαιδευτες. Οι υπαλληλοι του Γραφειου Ευημεριας απεργησαν επειδη "ο φορτος εργασιας αυξανεται, το προσωπικο μειωνεται". Οι ταχυδρομικοι στις γιορτες δουλευουν σαν σκλαβοι, και απειλουν με κινητοποιησεις αν δεν προσληφθουν και αλλοι υπαλληλοι. Οι δασκαλοι βρισκονται σε αναβρασμο επειδη η κυβερνηση αθετησε συμφωνια για παραχωρηση θεσεων.

Αυτα τους μονους που δεν οφελουν ειναι τους μισθοσυντηρητους εργαζομενους, που ταλαιπωρουνται στα νοσοκομεια, που αργουν να παρουν τις συνταξεις τους, που περιμενουν ουρες στις διαφορες υπηρεσιες.

Εκει που δεν ισχυσε το "μορατοριουμ", ειναι στα κερδη των κεφαλαιοκρατων και τους εξοπλισμους των στρατοκρατων.

Η κυβερνηση δινει απλοχερα επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους, για εξαγωγες και διαφημισεις των προϊοντων τους. Ενω "δεν εχει λεφτα" για τους 13 εκπαιδευτες των νοσοκομων, προσλαμβανει 200 μονιμους υπαξιωματικους στο στρατο.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΕΞΙΑ

ΨΗΦΟ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Οι δημοτικες εκλογες δεν μπορουν να αλλαξουν την ζωη των εργαζομενων. Οι ταξικες διακρισεις συνεχιζουν να υπαρχουν και στις φτωχογειτονιες οπου ειναι αναγκασμενη να ζει η εργατικη ταξη. Οποιοι δημαρχοι να βγουν, αριστεροι ή δεξιοι, εξαρτωνται απο τα λεφτα που θα δωσει η κυβερνηση.

Οσα και να λεγονται "υπερ" ή "κατα" της "πολωσης", αυτη ποτε δεν επαψε να υπαρχει. Ολοι οι εργαζομενοι στα εργοστασια και στις δουλειες την νοιωθουν στην καθημερινη επιθεση των εργοδοτων, και της κυβερνησης. Ειναι η πολωση μιας κοινωνιας χωρισμενης σε πλουσιους και φτωχους, σε εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους.

Για αυτο εχει σημασια να ψηφισθουν αριστεροι δημαρχοι. Για να δυναμωσει η ταξικη αυτοπεποιηθηση των εργαζομενων. Για να μην νοιωθουν οι μαστροι οτι μας εχουν του χεριου τους.

Η ψηφος δεν ειναι παρα ενα μικρο μερος της ταξικης παλης. Το πιο σημαντικο της κομματι ειναι η οργανωση και η κινητοποιηση των ιδιων των εργατων. Η καθε μορφη αντιστασης εναντια στις επιθεσεις των εργοδοτων, απο την απλη συμμετοχη στην συνδικαλιστικη δραση μεχρι τις στασεις εργασιας και τις απεργιες.

Αναλυση στην 2η σελιδα.

Οι συντροφοι της "Ομαδας Διεθνης Σοσιαλισμος" που εκδιδαν την ομωνυμη εφημεριδα, εχουν ενταχθει στην "Εργατικη Δημοκρατια" απο τον Νοεμβρη.

Ετσι ενα προβλημα που υπηρχε με την υπαρξη δυο ομαδων που αναφερονταν στην ιδια πολιτικη εχει ξεπεραστει.

Τα τελευταια χρονια, αντιθετα με αλλα αριστερα ρευματα, ολες οι οργανωσεις και ομαδες της Διεθνιστικης Σοσιαλιστικης Τασης, στην οποια ανηκει και η "Εργατικη Δημοκρατια" εχουν αυξησει την αυτοπεποιθηση τους, την ακτινοβολια τους μεσα στο αριστερο κινημα των χωρων τους, και νοιωθουν οτι οι παγκοσμιες εξελιξεις οχι μονο δεν αποτελουν ηττα του επαναστατικου μαρξισμου, αλλα τον δικαιωνουν.

Η "Εργατικη Δημοκρατια" ειναι τωρα πιο δυνατη και βρισκεται σε καλυτερη θεση για να δωσει τις μαχες της επομενης περιοδου. Τις μαχες που ανοιγονται στο μετωπο των εργατικων αγωνων. Να βοηθησει οσο μπορει την εργατικη αντισταση απεναντι στις επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης τους. Να δωσει απαντησεις σε θεματα οπως η καταρρευση του σταλινισμου, και η δυνατοτητα του σοσιαλισμου απο τα κατω, απο τους ιδιους τους αγωνες της εργατικης ταξης. Να προβαλει μια συνεπη διεθνιστικη σταση απεναντι στον σωβινισμο και τον ιμπεριαλισμο. Να παλεψει πιο αποτελεσματικα για το χτισιμο της επαναστατικης οργανωσης στην ν. Κυπρο.

Περιοδος 2η, Νο 3 Οκτώβρης '91, 30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια"

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '91

διημερο ανοιχτων συζητησεων, ενημερωσης και αντιπαραθεσης σελ. 6

25-26 Οκτώβρη

Σ' αυτο το φυλλο

ΡΟΥΜΑΝΙΑ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ σελ. 4

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ σελ. 6-7

- Η ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ σελ. 8
- Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ σελ. 9
- Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΙ σελ. 10
- Η ΕΣΣΔ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ σελ. 11
- Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ σελ. 12

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ

Τα τελευταια οικονομικα μετρα της κυβερνησης Βασιλειου εδειξαν ακομα μια φορα οτι ειναι μια κυβερνηση που οχι μονο αποτελειται απο μεγαλους καπιταλιστες, αλλα φροντιζει και για τους καπιταλιστες.

Επιβαλλει τελη, δασμους, αυξησεις στις τιμες ειδων μεγαλης καταναλωσης και υπηρεσιων. Φορτωνει για αλλη μια φορα τα βαρη των οικονομικων δυσκολιων στους εργαζομενους, ενω οι κεφαλαιοκρατες θησαυριζουν. Οπως εγραψε ο "Φιλελευθερος", μεσα στα τελευταια τεσσερα χρονια πανω απο τεσσερα δισεκατομμυρια δολλαρια κερδη εχουν κατατεθει, νομιμα και παρανομα, απο επιχειρηματιες και τραπεζες στο εξωτερικο, ποσο περιπου τριπλασιο απο τον κρατικο προυπολογισμο για το 1992. Και αυτα ειναι μονο τα επισημα στοιχεια.

Την ιδια στιγμη, με το προσχημα οτι δεν υπαρχουν λεφτα αρνειται να προσλαβει δημοσιους υπαλληλους, προσπαθει να παγοποιησει τους μισθους τους και να επιβαλλει την "εναλλαξιμοτητα", ακολουθωντας κατα γραμμα τις εισηγησεις που ο ΟΕΒ εκανε μεσα στον Σεπτεμβρη.

Δηλωνει οτι οι φορολογιες γινονται για να μην αναγκαστει αργοτερα να κοψει απο τις κοινωνικες παροχες. Ομως την ιδια στιγμη που επιδοτει τις εξαγωγες των βιομηχανων στην Ανατολικη Ευρωπη και αποζημιωνει τους ξενοδοχους, αρνειται να δωσει λεφτα για την υγεια των εργαζομενων. Γιατροι και νοσοκομοι καταγγελλουν οτι το νοσηλευτικο συστημα βρισκεται σε αθλια κατασταση εξαιτιας των "οικονομιων" της κυβερνησης, της περικοπης των δαπανων για κοινωνικες παροχες. Η νοσηλευτικη σχολη κινδυνευει να κλεισει επειδη η κυβερνηση αρνειται να προσλαβει 13 εκπαιδευτες.

Την ιδια στιγμη προκηρυσσει 200 θεσεις για καλοπληρωμενες γυναικες υπαξιωματικους, και ξοδευει πανω απο ενα εκατομμυριο λιρες την ημερα για να παρουσιαζει στις παρελασεις τελευταιου τυπου οπλικα συστηματα. Και ολα αυτα για να δυναμωσουν και στρατιωτικα την θεση τους μεσα στην νεα περιοδο ασταθειας και αγωνα δρομου ολων των αστικων ταξεων για να αρπαξει η καθεμια ο,τι μπορει απο τα ξαναμοιρασματα που εφερε η Νεα Ιμπεριαλιστικη Ταξη. Αν ο Ντενκτας ειναι πιονι του τουρκικου επεκτατισμου, οι ελληνοκυπριοι αστοι βρισκονται παντα στο πλευρο του μεγαλου συμμαχου τους, του ελληνικου επεκτατισμου που κοιταζει τωρα προς την Γιουγκοσλαβια που διαλυεται, και την Αλβανια.

Και ολα αυτα, για να μπορεσουν οι ελληνοκυπριακες επιχειρησεις να αρπαξουν τις νεες ευκαιριες που εμφανιζονται στην Μ. Ανατολη, την Ανατολικη Ευρωπη, ακομα και την ΕΟΚ.

Η εργατικη ταξη δεν εχει κανενα συμφερον να δεχθει οποιαδηποτε θυσια για χαρη των φιλοδοξιων των αφεντικων μας. Οι απεργοι του Βασιλικου εδειξαν ποια ειναι η δυναμη που μπορει να σταθει εμποδιο σε αυτες τις φιλοδοξιες και σχεδια της αρχουσας. Ποιοι ειναι αυτοι που μπορουν να αντισταθουν στις οικονομικες επιθεσεις, ποιοι μπορουν να ανατρεψουν την πολιτικη της κυβερνησης που παιρνει απο τους εργατες για να δινει στους κεφαλαιοκρατες.

Διεθνής Σοσιαλισμός

Για Σοσιαλιστικη Επανασταση και Εργατικη Εξουσια

Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

- Η Αποψη μας - Κινητικότητα
- Η απεργια στο Βασιλικο
- Ρουμανια: Η εξεγερση των ανθρακωρυχων
- BCCI: Η μεγαλη ληστεια
- START: Αφοπλισμος ή ανανεωση
- Καμμια χαρη στον Σαμψων
- Οι συναυλιες του Υπ. Αμυνας

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3 - ΟΚΤ. - ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1991 - 30 ΣΕΝΤ

Ο ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΕ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ!

Η ΕΣΣΔ ΣΕ ΚΡΙΣΗ ΑΦΙΕΡΩΜΑ σελ. 5-9

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΨΗΦΟ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Ο θεσμος της εκλογης των Δημοτικων Αρχων εφαρμοστηκε για πρωτη φορα το 1986, μετα απο μια περιοδο οπου οι αρχες τοπικης αυτοδιοικησης διοριζονταν απο την κυβερνηση.

Τοτε ο νεος θεσμος φαινοταν να προσφερει πολλες ελπιδες και υποσχεσεις για την αναπτυξη και ευημερια των δημοτικων περιοχων. Κατοικοι παραμελημενων περιοχων που αντιμετωπιζαν χρονια προβληματα, κυρια εργαζομενοι, περιμεναν απο τον νεο θεσμο την λυση καποιων προβληματων τους.

Μετα ομως απο τεσσερα χρονια οι ελπιδες εχουν διαψευσθει. Φανηκε οτι η τοπικη αυτοδιοικηση ειναι ενας θεσμος που δεν μπορει να πετυχει καμμια πραγματικη καλυτερευση της ζωης των εργαζομενων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Το βασικο προβλημα που αντιμετωπιζουν σημερα τα δημαρχεια ειναι το οικονομικο. Για να μπορεσουν να προωθησουν οποιαδηποτε εργα για την ευημερια των διαφορων περιοχων, χρειαζονται λεφτα.

Οι οικονομικοι ποροι των Δημων στηριζονται στις φορολογιες και την κρατικη βοηθεια. Ομως η κρατικη βοηθεια ειναι ελαχιστη. Ο μονος τροπος για να βρουν λεφτα οι δημοι ειναι οι φορολογιες, που συνεχεια αυξανονται, σε βαρος των δημοτων. Παρολα αυτα οι Δημοι συνεχιζουν να εχουν μεγαλα ελλειμματα.

Χαρακτηριστικα για το 1990 τα συνολικα χρεη των Δημων εφθασαν τα 26 εκατομμυρια λιρες, ενω τα εσοδα τους, για το 1989, ηταν μονο 19 εκ.λιρες. Εσοδα που στηριζονται αποκλειστικα σε φορολογιες.

Το προβλημα ειναι μεγαλυτερο στους μικρους και ακομα μεγαλυτερο στους φτωχους δημους. Ενω τα εσοδα των δημων των τεσσαρων μεγαλων πολεων ηταν 12,5 εκ. λιρες, τα εσοδα για τους υπολοιπους 14 δημους ηταν μονο 6,5 εκ. λιρες. Ο πληθυσμος αυτων των δημων, που ειναι σχεδον το 1/3 του συνολικου πληθυσμου, ζει σε δημους με πολυ περιορισμενες δυνατοτητες για διαφορα εργα.

Ετσι, οπως ειναι φυσικο στον καπιταλισμο, οι ταξικες διακρισεις δεν μενουν μονο μεσα στους χωρους δουλειας αλλα ξεχειλιζουν και στους αλλους τομεις της κοινωνικης ζωης. Οσοι εχουν τα οικονομικα μεσα, μπορουν και να κατοικησουν στι ς καλυτερες περιοχες, οπου ομως τα νοικια και οι τιμες των σπιτιων ειναι ψηλες και απροσιτες για τους εργαζομενους.

Η κρατικη επιχορηγηση στους Δημους ειναι ελαχιστη. Οι διαφορες υποσχεσεις του Βασιλειου για την ενισχυση των οικονομικων των Δημων, εχουν μεινει στα λογια. Η κυβερνηση φορτωνει την ευθυνη της αναπτυξης των δημοτικων περιοχων στους Δημους, χωρις να τους δινει και τα απαραιτητα λεφτα και μεσα. Ετσι οι Δημοι επινοουν "πρωτοτυπες" δημοτικες φορολογιες, οπως ο επαγγελματικος φορος, τα σχολικα κλπ. Ο θεσμος της τοπικης αυτοδιοικησης καταντα μεσο για να πετυχει η κυβερνηση την αυξηση των φορολογιων σε βαρος των εργαζομενων, αυξησεις που αν προσπαθουσε να τις περασει απευθειας θα συναντουσε αντιδρασεις.

ΠΑΖΑΡΕΜΑΤΑ

Ενω η τοπικη αυτοδιοικηση ακολουθει την ταξικη διαιρεση που ισχυει παντου αλλου, ενω γινεται ευλογια για τους πλουσιους και κοροϊδια για τους φτωχους, μπροστα μας ξετυλιγεται το σκηνικο της προεκλογικης περιοδου, οπου οργιαζουν στο παρασκηνιο οι συναντησεις, οι διαβουλευσεις και οι προσπαθειες των κομματων για το σχηματισμο μετωπων συνεργασιας. Ολων τους η σκεψη ειναι συγκεντρωμενη στις προεδρικες εκλογες του 93. Τα δυο μεγαλα κομματα της δεξιας, το ΔΗΣΥ και το ΔΗΚΟ φαινεται να αφηνουν κατα μερος τις διαφορες τους στο κυπριακο και να συνεργαζονται για τις δημοτικες εκλογες, ελπιζοντας σε μια πιο μονιμη συμμαχια με κοινο υποψηφιο για τις προεδρικες.

Μπροστα σε αυτη την επιθεση απο τα δεξια, το ΑΚΕΛ αντιδρα με στροφη προς τα δεξια, κανοντας προτασεις στο ΔΗΚΟ για συνεργασια και με ανοιγματα προς το ΔΗΣΥ. Ο Κατσουριδης δηλωνει στην τηλεοραση, μπροστα στον πρωτο αντιπροεδρο του ΔΗΣΥ "αλοιμονο αν δεν μπορουμε να συνεργαστουμε κομμουνιστες και εθνικοφρονες" και εξηγει οτι η επιλογη του Λελου, που ηταν στις προηγουμενες εκλογες ο υποψηφιος του ΔΗΣΥ, σαν δικου του υποψηφιου ειχε στοχο την "συνεργασια ολων στην μεγαλυτερη πολη".

Το ιδιο το ΑΚΕΛ για χρονια εκανε μετωπα συνεργασιας των "πατριωτικων δυναμεων", για να εμποδισει την ενοποιηση της δεξιας. Τωρα που η δεξια πασι να ενωθει η απαντηση για το ΑΚΕΛ ειναι να παρει και αυτο μερος στην συνεργασια υποστηριζοντας ενα δηλωμενο δεξιο δημαρχο, που στις βουλευτικες υποστηριζε ανοιχτα τον ΔΗΣΥ, και τον οποιον τις χρονια κατηγορουσε οτι εχει κανει μονο εργα βιτρινας παραμελοντας τις φτωχες συνοικιες της Παλλουριωτισσας και του Καιμακλιου.

Η ΕΔΕΚ απο την πλευρα της φαινεται δυσαρεστημενη κατηγορωντας το ΔΗΚΟ οτι με την συνεργασια του με το ΔΗΣΥ, προδωσε το απορριπτικο μετωπο. Ενω το ΑΔΗΣΟΚ απορριπτει τις συνεργασιες στην βαση κομματικων και ιδεολογικων κριτηριων προτεινοντας για την εκλογη δημαρχων "πετυχημενες προσωπικοτητες με ευρυτερη αποδοχη που ανηκουν σε ολο το πολιτικο και ιδεολογικο φασμα".

ΨΗΦΟ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αυτες οι εκλογες οπως και οι αλλες αστικες εκλογες δεν μπορουν να προσφερουν κατι σημαντικο για την λυση των προβληματων των εργαζομενων. Οι δυνατοτητες των δημαρχων και των δημοτικων συμβουλων, δεν καθοριζονται πρωτα και κυρια απο το αν ειναι δεξιοι, αριστεροι, ή "πετυχεμενες προσωπικοτητες κοινης αποδοχης", αλλα απο τις οικονομικες δυνατοτητες που εχουν οι δημοι.

Ωστοσο τα αποτελεσματα των εκλογων, τα ποσοστα που θα παρει το καθε κομμα, εχουν σημασια. Μια νικη της ενωμενης δεξιας θα εχει αρνητικη επιδραση στην αυτοπεποιθηση των πιο συνειδητων εργατων ενω αντιθετα θα αυξησει τις ορεξεις και την επιθετικοτητα των εργοδοτων. Μια νικη των συνδιασμων της αριστερας θα αυξησει την αυτοπεποιθηση των εργαζομενων, ακομα και παρα τον ατακιο τροπο με το οποιο παλευει για τις εκλογες το ιδιο το ΑΚΕΛ.

Για αυτο στις εκλογες αυτες πρεπει να υποστηριξουμε τους υποψηφιους που προτεινει το ΑΚΕΛ. Οχι επειδη το ΑΚΕΛ ειναι εναντια στην "πολωση", αλλα αντιθετα για να δυναμωσουμε την εργατικη ταξη μεσα σε μια πολυ υπαρκτη ταξικη πολωση και συγκρουση. Για το δυναμωμα της αυτοπεποιθησης των εργαζομενων, επειδη το ΑΚΕΛ ειναι το κομμα στο οποιο προσβλεπει ακομα το πιο συνειδητο και πρωτοπορο κομματι της εργατικης ταξης. Σε αυτες τις εκλογες, καθε αδυναμισμα του ΑΚΕΛ θα ειναι αδυναμισμα απο τα δεξια.

Ταυτοχρονα ομως δεν πρεπει να εχουμε αυταπατες ουτε για τις προθεσεις και τις δυνατοτητες των αριστερων δημαρχων ουτε για τις δυνατοτητες του θεσμου της τοπικης αυτοδιοικησης να λυσει τα προβληματα των εργαζομενων. Ακομα και αν οι αριστεροι δημαρχοι και δημοτικοι συμβουλοι ειναι πιθανον να φανουν πιο ευαισθητοι στις πιεσεις που δεχονται απο τα λαϊκα στρωματα, αυτα που μπορουν να κανουν περιοριζονται απο τις δυνατοτητες του θεσμου της τοπικης αυτοδιοικησης μεσα στον καπιταλισμο.

Οι εργαζομενοι μπορουν να παλεψουν για καλυτερες συνθηκες ζωης, για το περιβαλλον, για εργα, για παιδικους σταθμους, γηπεδα, ολα οσα υποσχονται οι υποψηφιοι. Τα μπορουν οι δημοι, με τις κινητοποιησεις τους των ιδιων. Οι μαζικες κινητοποιησεις στον δημο της Λακαταμιας, που εδιωξαν το εργοστασιο της ΝΤΕΞΕΛ που ρυπαινε την ατμοσφαιρα με μολυβδο, δειχνουν τον δρομο. Το εργατικο κινημα πρεπει να συμπεριλαβει στα αιτηματα του την οικονομικη στηριξη απο το κρατος των φτωχων δημων οπου ζουν μαζες εργαζομενων, και την καταργηση των δημοτικων φορολογιων που χτυπαν τους εργαζομενους. Ειναι μεσα απο τετοιους αγωνες που θα αποκτησουν το δικαιωμα να μπορουν οι ιδιοι να αποφασιζουν για την ζωη και το μελλον τους.

Πετρος Μιχαηλ

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ
ΕΜΠΟΡΑΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Σαλος με προεκτασεις κυβερνητικης κρισης, εχει προκαλεσει η δημοσιοποιηση της ερευνας που εκανε ο Λιλληκας για τα ναρκωτικα μεσα στους μαθητες. Ο "πανικος" που προκληθηκε απο τους "υπευθυνους" φορεις ηταν τετοιος που ολοι ετρεξαν να κανουν δηλωσεις αμφισβητησης των ποσοστων που ειπε ο Λιλληκας στη Βουλη.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Για μια ακομα φορα βγηκε στην επιφανεια η υποκρισια των "υπευθυνων" αρμοδιων. Η αστυνομια βρηκε ακομα μια ευκαιρια να ζητησει αυξηση της αστυνομευσης τωνχωρων που συχναζει η νεολαια. Η Συντονιστικη Επιτροπη των μαθητων, δηλωνει οτι η ερευνα που προβαλει την νεολαια, υπονοοντας οτι αυτοι που "καπνιζουν" ειναι μερικοι"αλητες",που δεν εχουν θεση στο συνολο της νεολαιας. Η βουλη απο την αλλη κατηγορει την κυβερνηση οτι δεν υπαρχει σοβαροτητα και συντονισμος απο τις αρμοδιες υπηρεσιες. Τελος η κυβερνηση προσπαθησε να μπαλωσει τα πραγματα, αποφασιζοντας εισαγωγη μετρων "προληψης", οπως η εισαγωγη του μαθηματος "αγωγη της υγειας" καθως και οργανωση ομαδων αντιστασης κατα των ναρκωτικων. Φυσικα ο καλυτερος ορος θα ηταν ομαδα καταδωσης γιατι αυτο ειναι που προωθουν και κυβερνηση και αστυνομια.

Ριχνουν στο περιθωριο και στιγματιζουν τον καθε μικρο-χρηστη σαν εμπορα ναρκωτικων. Οι εφημεριδες δεν χανουν ευκαιρια να προβαλουν τις φωτογραφιες και τα ονοματα αυτων που τα λαγωνικα της αστυνομιας συλλαμβανουν, συνηθως μετα απο καποιο καρφωμα καποιου αλλου μικροχρηστη που κατω απο τις απειλες και τους εκβιασμους εγινε χαφιες. Τους βαφτιζουν εμπορους ναρκωτικων. Οι πραγματικοι εμποροι ναρκωτικων ομως ειναι πολυ ψηλα για να τους φτασουν τα φλας των φωτογραφων.

Η αναμορφωση που προσφερουν στους χρηστες "σκληρων" ναρκωτικων ειναι η "ειδικη" πτερυγα του ψυχιατριου

ΕΙΚΟΝΑ ΣΟΥ ΕΙΜΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΟΥ ΜΟΙΑΖΩ

Την κλιμακωση της καπιταλιστικης αθλιοτητας την ζουμε καθημερινα. Οι φανταροι αυτοκτονουν ή αυτομολουν γιατι δεν αντεχουν την συντριβη της ανθρωπινης αξιοπρεπειας τους, απο τους ανωτερους τους. Εργαζομενοι αυτοκτονουν γιατι δεν τα βγαζουν περα. Οι μαθητες βλεπουν οτι το μελλον τους ειναι θολο και γκριζο. Το φορτωμενο προγραμμα μαθηματων και οι "απαιτησεις" τις ζωης μειωνουν τις δυνατοτητες για οικονομικη ανεξαρτησια μετα το σχολειο. Το πανεπιστημιο ειναι η προοπτικη μονο για τους "λιγους και εκλεκτους". Για τους περισσοτερους το μελλον ειναι στρατος -ανεργια - εργοστασιο.

Σε μια κοινωνια που καταπιεζει και συνθλιβει, οι νεοι νιωθουν αδυναμοι να αντισταθουν. Αυτο οδηγει αρκετους στην ευκολη λυση. Στην ψευδαισθηση οτι ξεφευγοντας απο την αθλια πραγματικοτητα στην ευφορια της πρεζας ειναι ενας τροπος αντιστασης - αντιδρασης προς την κοινωνια που τους καταπιεζει. Ομως αυτο δεν οδηγει πουθενα παρα μονο στην ολοενα και περισσοτερη καταπιεση, στην απομονωση, στην εξατομικοποιηση των προβληματων που ειναι κοινα με ολους, εργατες, φοιτητες, μαθητες.

Η μονη απαντηση που ταιριαζει σ'αυτο το βρωμικο συστημα, τις καταπιεσεις και τις μιζεριες, ειναι η οργανωμενη παλη για ανατροπη του.

Δ.Χ.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΛΩΣΗ

Ετσι θα σβησουμε τα χαμογελα απο αυτα τα μουτρα.

Οι Δημοτικες εκλογες γινονται σε μια περιοδο που κλιμακωνεται η επιθεση της κυβερνησης στο βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων. Συνεχιζονται οι επιθεσεις εναντια στους Δημοσιους και Ημικρατικους υπαλληλους με **μορατοριουμ** στις προσληψεις και παγωμα των αυξησεων, εντατικοποιηση, "εναλλαξιμοτητα".

Η κυβερνηση επιβαλλει νεα φορολογικα μετρα που χτυπουν πρωτα και κυρια τα **χαμηλα στρωματα**, οπως στα καυσιμα, τα αναψυκτικα, τα τσιγαρα και αλλα.

Θερμος συμπαραστατης της κυβερνησης σε αυτα η Βουλη, που οχι μονο ψηφιζει τα μετρα της, αλλα ζητα και περισσοτερες περικοπες και λιτοτητα.

Και ολα αυτα, για το **"καλο"** των **αδυνατων οικονομικα** στρωματων του λαου υποτιθεται! Το παλιο παραμυθι οτι το προβλημα των εργαζομενων του ιδιωτικου τομεα ειναι πως πρεπει να πληρωνουν τους "προνομιουχους" του "υπερδιωγκομενου" κρατικου τομεα χρησιμοποιηθηκε κατ επαναληψη, ενω ο Βασιλειου δεν εχανε ευκαιρια να δηλωνει οτι θελει τις φορολογιες για να μην αναγκαστει να κοψει απο τις κοινωνικες παροχες και την κοινωνικη προνοια.

Οι κλαδοι που κινητοποιηθηκαν την τελευταια περιοδο, δειχνουν καθαρα την κοροϊδια και το γελοιο αυτης της προπαγανδας. Οι νοσοκομοι, οι φοιτητες της νοσηλευτικης σχολης, οι ψυχιατροι και οι υπαλληλοι του Γραφειου Ευημεριας, ολοι κινητοποιηθηκαν για τις συνθηκες δουλειας και την ελλειψη προσωπικου. Κλαδοι ολοι τους, που αφορουν την υγεια και την κοινωνικη προνοια. Η πολιτικη "περισυλλογης" της κυβερνησης κτυπα εκτος απο τους ιδιους τους εργαζομενους σε αυτους τους τομεις, και τα λαϊκα στρωματα που εξυπηρετουνται απο αυτους.

ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΙ ΛΩΠΟΔΥΤΕΣ

Εκεινοι που πραγματικα επωφελουνται απο τα χτυπηματα στους εργαζομενους, δεν ειναι καποιοι αλλοι "χαμηλομισθοι" εργαζομενοι. Ειναι οι πραγματικοι προνομιουχοι, οι ομοιοι μιας κυβερνησης που αποτελειται απο καπιταλιστες και εξυπηρετει τους καπιταλιστες. Ειναι οι βιομηχανοι οι τραπεζιτες, οι ξενοδοχοι και ολων των ειδων οι μαστροι.

Σε αυτους πανε τα λεφτα απο τους φορους, τις περικοπες στην υγεια τις κοινωνικες παροχες και την παιδεια. Δινει επιδοτησεις 70 εκ. λιρων στους βιομηχανους για εξαγωγες. Πολυτελη αυτοκινητα για τους υπουργους. Πληρωνει για τις διαφημισεις των εταιρειων κρασιων στην Αγγλια και Ιαπωνια.

Πλαϊ σε αυτους, οι στρατοκρατες δεν εχουν κανενα παραπονο. Στις ασκησεις δεκαδες χιλιαδες λιρες με την μορφη πυραυλων και βληματων γινονται κυριολεκτικα καπνος.

Η κυβερνηση τσιγκουνευεται για την υγεια και την κοινωνικη προνοια των εργαζομενων, επειδη δεν υπαρχουν ταχα λεφτα. Ομως φαινεται οτι λεφτα για να τσακωνονται ποιος θα τα φαει υπαρχουν μπολικα. Η παραιτηση του υπ. Συγκοινωνιων Σαββιδη εβγαλε στην φορα αυτους τους καβγαδες, τοσο εντονα, ωστε να αναγκαζει και τον Κατσαμπα, εναν απο τους κυριους ιδεολογους της αρχουσας ταξης, να γραψει στον Φιλελευθερο της 27 Νοεμβρη οτι...

"Οι απλοι ανθρωποι εχουν σχηματισει την εντυπωση οτι καποιοι παραγοντες τρωνε με το τσουβαλι. Οτι χρησιμοποιουν την θεση τους για να χρηματιζονται. Οτι κλεφτες και λωποδυτες βρισκονται σε καιρια ποστα, που αλλη εγνοια δεν εχουν παρα τις προμηθειες τους και τον χρηματισμο τους, κατα τροπο ανομο, παρανομο, ανηθικο."

ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΛΩΣΗ

Μεσα σε ενα τετοιο κλιμα, το ΑΚΕΛ ψαχνει για μια ομαλη προεκλογικη περιοδο, χωρις "πολωση".

Η κομματικη πολωση ειναι υπαρκτη. Ολοι βλεπουν προς τις προεδρικες εκλογες, και γινονται φανερα ιερες και ανιερες συμμαχιες. Τα κομματα της δεξιας, μετα την ιδεολογικη επιθεση των τελευταιων χρονων εξαιτιας της καταρευσης του κρατικου καπιταλισμου, τωρα συμμαχουν και "θετουν τις βασεις για ευρυτερη συνεργασια μεχρι και τις προεδρικες" οπως δηλωνουν επισημοι του ΔΗΣΥ για την συνεργασια με το ΔΗΚΟ.

Η απαντηση της αριστερας μπροστα σε αυτη την κατασταση ειναι να ψαχνει και η ιδια να κανει συμμαχιες για τις δημοτικες με τους παντες. Να προτεινει τον δεξιο Λελο για δημαρχο και να δηλωνει "αλοιμονο αν δεν μπορουμε να συνεργαστουμε κομμουνιστες και εθνικοφρονες". Και ολα αυτα δικαιολογουνται με την πολιτικη "ολα για την Κυπρο μας", για το "εθνικο μας προβλημα", για το δυναμωμα των ελληνοκυπριακων θεσεων στο Κυπριακο.

Ομως η αριστερα δεν θελει να δει και να παραδεχτει την υπαρξη μιας πολωσης πολυ πιο σημαντικης και καθοριστικης. Ειναι η ταξικη πολωση. Η πολωση που προερχεται απο την επιθεση της αρχουσας ταξης, και την διαθεση των εργαζομενων για αντισταση σε αυτη. Η πολωση αναμεσα σε εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους.

Η πολιτικη της αριστερας, το "ολα για την Κυπρο μας", οι προσπαθειες για συμμαχιες με τους διαφορους εθνικοφρονες μεσα και εξω απο το ΔΗΣΥ, στην πραγματικοτητα κρυβει αυτη την πολωση. Και ο μονος χαμενος ειναι η εργατικη ταξη, επειδη αδυνατιζει η δυνατοτητα αντιστασης της στην επιθεση των αστων.

Και σε αυτη την πολωση οπως και στην κομματικη, η απαντηση που πρεπει να δοθει δεν ειναι οι

προσπαθειες να την αποφυγουμε, αλλα να δυναμωσουμε τον αριστερο της πολο. Να δυναμωσουμε την ταξικη αυτοπεποιηθηση των εργατων και την αντισταση τους στις επιθεσεις των αστων.

Το ΑΚΕΛ δεν κανει κανενα απο τα δυο. Ενω για χρονια εκανε ολων των ειδων τις συμμαχιες με την δεξια, για να αποφυγει την ενοποιηση της, τωρα που αυτο παει να γινει πραγματικοτητα, η μονη απαντηση ειναι το "οχι στην πολωση, ενοτητα ολων". Μπροστα στις επιθεσεις των αστων και της κυβερνησης ψηφιζει τις φορολογιες, υπερθεματιζει στα μορατοριουμ και στις περικοπες, και λυπαται για την παραιτηση του Σαββιδη.

ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΠΟΛΟ

Καθε αριστερος πρεπει φυσικα να ψηφισει τους συνδιασμους του ΑΚΕΛ, οχι εναντια, αλλα για χαρη της πολωσης. Ομως αυτο που χρειαζεται η εργατικη ταξη σημερα ειναι μια πολιτικη που στα επιχειρηματα "οχι στην πολωση", "ηπιο κλιμα", "αυτοσυγκρατηση", "εθνικη ενοτητα", "ολα για την Κυπρο", να δινει απαντηση οτι οχι μονο υπαρχει πολωση, αλλα υπαρχει και πολεμος, και επιθεση. Ενας πολεμος ταξικος με εχθρους τους αστους και την κυβερνηση τους. Οτι χωρις να τα συνειδητοποιησει αυτα, κανενα κομματι της εργατικης ταξης δεν μπορει να αντισταθει με συνεπεια σε αυτη την επιθεση.

Αυτη την απαντηση μονο μια επαναστατικη αριστερα μπορει να την δωσει. Σημερα μπορει αυτη η αριστερα να μην εχει ακομα τις δυνατοτητες να δωσει τετοιες απαντησεις μαζικα. Μπορει και πρεπει ομως να δυναμωσει.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

Δημοσιευουμε ανακοινωση της 'Κινησης για την Δημιουργια Επιτροπης για την Υπερασπιση των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων". Καθε ειλικρινης οπαδος της επαναπροσεγγισης πρεπει να παρει μερος και να στηριξει την δημιουργια μιας επιτροπης για την υπερασπιση των τουρκοκυπριων του νοτου εναντια στις επιθεσεις των σωβινιστων και της κυβερνησης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ / ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Στην Λεμεσο και αλλου ζουν εδω και πολλα χρονια, κατω απο αθλιες και τραγικες συνθηκες, τουρκοκυπριοι που διεφυγαν απο το καθεστως Ντενκτας σε μια προσπαθεια τους για μια καινουργια και πιο αξιοπρεπη ζωη, οπως τους υποσχονταν οι διαφορες διακυρηξεις της ελληνοκυπριακης πλευρας υπερ της επαναπροσεγγισης. Αντι για την συμπαρασταση και βοηθεια μας, συναντησαν την προκαταληψη και την καχυποψια, καθως και την καταπιεση της αστυνομιας με την "λογικη" οτι οπωσδηποτε καποιοι απο αυτους "πρεπει" να ειναι κατασκοποι, (και ετσι θυματοποιουνται ολοι). Στο παρελθον υπηρξαν πολλες καταγγελιες ξυλοδαρμου τους, παρανομων συλληψεων και επεμβασεων της αστυνομιας στα σπιτια τους κλπ. Η **πολιτικη αυτη της παρενοχλησης πολιτων, κατα παραβαση των συνταγματικων και κοινωνικων τους δικαιωματων, με την δικαιολογια της "ευλογης υποψιας" δημιουργει ενα πολυ επικινδυνο προηγουμενο για τον καθε πολιτη της δημοκρατιας, ειτε ελληνοκυπριο ειτε τουρκοκυπριο**

Στις 3/2/91 ο Τζιαν Νετζιπ και ο αδελφος του Τουντζαϊ Νετζιπ, τουρκοκυπριοι που διαμενουν στην Λεμεσο εδω και 9 χρονια, επισκεφτηκαν τον κεντρικο αστυνομικο σταθμο για να παραπονεθουν για την σταση της αστυνομιας που διεδιδε φημες οτι ειναι τρομοκρατες και οτι ενεχονται σε τοποθετηση βομβων. Οι αστυνομικοι τους ξυλοκοπησαν και αργοτερα τους προσαψαν κατηγοριες, για ανησυχια, απειλη και επιθεση εναντιον αστυνομικου. Στις 23/10/91 το δικαστηριο αφου ακουσε τις εκδοχες και των δυο πλευρων, επελεξε την εκδοχη της αστυνομιας και βρηκε τον καθενα απο τους κατηγορουμενους ενοχο σε δυο απο τις τρεις κατηγοριες. Στις 25/11 επιβληθηκε στον Τουντζαϊ ποινη φυλακισης ενος μηνα με αναστολη για 3 χρονια, συν προστιμο 100 λιρες. Και στον Τζιαν φυλακιση τριων μηνων και ενος μηνος, ποινες ιδιαιτερα ασυνηθιστες και φανερα υπερβολικες. Αναφερουμε επιπροσθετα οτι ο Τζιαν, που τωρα εκτιει την ποινη του, απαντωντας σε σχετικη ερωτηση δημοσιογραφου σε ραδιοφωνικη εκπομπη στις 8/11 ειπε πως μεχρι στιγμης δεν ειχε παει φυλακη, αλλα αν συνεχιζε η ιδια κατασταση δεν το αποκλειε να βρεθει συντομα στην φυλακη. Η προβλεψη του αποδειχτηκε ακριβης δυο βδομαδες αργοτερα.

Το επεισοδιο αυτο δεν ειναι το μοναδικο, αποτελει ομως χαρακτηριστικο παραδειγμα της καχυποψιας και της προκαταληψης με την οποια αντιμετωπιζονται οι τ/κ συμπολιτες μας. Η κοινωνια μας, αν θελει να ονομαζεται δημοκρατικη, πρεπει να σπασει την ενοχη σιωπη της και να αποδεχτει στην πραξη το γεγονος που τοσο πλατεια διακυρηττει, οτι δηλαδη οι ε/κ μπορουν να ζησουν με τους τ/κ κατω απο συνθηκες ασφαλειας, ειρηνης και αμοιβαιου σεβασμου.

Σαν πρωτο βημα σε αυτη την κατευθυνση απαιτουμε την αμεση αποφυλακιση του Τζιαν Νετζιπ.

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ.

Η κινηση οργανωνει ανοικτη συναντηση για τις 5/12/91 ωρα 8 μμ στην Μπουατ "Το Στεκι" στην Λεμεσο με θεμα:

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΩΡΑ 7:30
ΛΑΙΚΗ ΣΚΗΝΗ - ΚΑΙΜΑΚΛΙ

ΚΟΥΒΑ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ;

Μετα την πτωση των σταλινικων καθεστωτων, το βλεμμα πολλων αριστερων, που πιστευουν ακομα οτι αυτα τα καθεστωτα ηταν κατα καποιο τροπο σοσιαλιστικα, στρεφεται προς την Κουβα. Οι αφισιες με τον Τσε Γκεβαρα κοσμουν τις αιθουσες της ΠΕΟ και της ΕΔΟΝ.

Μετα το σταματημα των οικονομικων συναλλαγων με τις Ανατολικες χωρες και την ΕΣΣΔ, ο οικονομικος αποκλεισμος απο τις ΗΠΑ, δημιουργει στην Κουβα πολυ σοβαρα οικονομικα προβληματα. Η υποχρεωση μας να υποστηριξουμε την Κουβα απεναντι στις επιθεσεις του αμερικανικου ιμπεριαλισμου ειναι αναμφισβητητη.

Αλλα η πολιτικη υποστηριξη του ιδιου του κουβανικου καθεστωτος σαν το "τελευταιο οχυρο του σοσιαλισμου" ειναι λαθος. **Τα βασικα χαρακτηριστικα της Κουβανεζικης κοινωνιας δεν διαφερουν απο αυτα των αλλων σταλινικων καθεστωτων.** Λεγοντας οτι η Κουβα ειναι σοσιαλιστικη παιζουμε το παιχνιδι των αστων που ισχυριζονται οτι τα σταλινικα καθεστωτα ηταν σοσιαλιστικα, και ετσι η αποτυχια τους ηταν αποτυχια του ιδιου του σοσιαλισμου.

Μπορει να ειναι σοσιαλιστικο ενα κρατος στην δημιουργια του οποιου η εργατικη ταξη δεν επαιξε κανενα ρολο;

Ειναι εργατικο ενα κρατος που κυβερνιεται απο μια γραφειοκρατια κατ' εικονα και ομοιωση αυτης της ΕΣΣΔ και των χωρων της Ανατολικης Ευρωπης; Ενα κρατος στο οποιο η εργατικη δημοκρατια, η οργανωση των εργατων σε οργανωσεις οπως τα σοβιετ που εκτισε η Οκτωβριανη και αλλες εργατικές επαναστασεις, ειναι ανυπαρκτη;

Τελος, ακομα και αν βλεπει κανεις σαν σοσιαλιστικη την Κουβα, εχει προοπτικες ενας σοσιαλισμος απομονωμενος σε ενα νησι με πληθυσμο γυρω στα δεκα εκατομυρια;

Αν απαντησει ναι κανεις σε αυτα τα ερωτηματα, τοτε αρνειται την ιδια τη καρδια του μαρξισμου, που βλεπει τον σοσιαλισμο σαν το εργο της εργατικης ταξης, πριν και μετα το παρσιμο της εξουσιας. Που θεωρει την διεθνη εξαπλωση της επαναστασης σαν απαραιτητη προϋποθεση για το χτισιμο του σοσιαλισμου.

ΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΧΩΡΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Απο τις αρχες του 20ου αιωνα, που η Αμερικη αποκτα την δυνατοτητα ελεγχου πανω στην Κουβα, το αμερικανικο κεφαλαιο κυριαρχει μεσα στο νησι. Το 80% των εισαγωγων ηταν απο τις ΗΠΑ που ελεγχαν το 80% της παραγωγης της ζαχαρης, το 100% των διυλιστηριων, το 90% των ορυχειων, το 50% των σιδηροδρομων. Στην εξουσια, ο ενας διεφθαρμενος δικτατορας ακολουθει τον αλλο.

Η αστικη ταξη της Κουβας ηταν πολυ μικρη, εξαρτημενη απο τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο, ανικανη να μπει επικεφαλης και να παιξει πρωταρχικο ρολο στην αναπτυξη μιας εθνικης οικονομιας και πολιτικου εκδημοκρατισμου.

Η εργατικη ταξη της Κουβας ωστοσο ειχε επαναστατικες παραδοσεις. Το 1933 μια εργατικη εξεγερση καταφερε να ανατρεψει τον δικτατορα Μακατο. Η εξεγερση μετατραπηκε σε γενικη απεργια που μαζι της ενωθηκαν και οι φοιτητες. Το κομμουνιστικο κομμα της Κουβας παρολο που ηταν τοτε πολυ μικρο μπηκε επικεφαλης.

Ομως δυο χρονια μετα το ΚΚΚ ακολουθει πολιτικη ταξικης συνεργασιας μεχρι και την δεκαετια του '50. Συνεργαζεται με το καθεστως του δικτατορα Μπατιστα, συμμετεχοντας με υπουργους στην κυβερνηση του.

Μετα την μισοενσωματωση της εργατικης ταξης στο καθεστως **οι μονοι που εκαναν πολιτικη αντιπολιτευση** στον Μπατιστα ηταν τα αδυνατα τμηματα της μεσαιας αστικης ταξης που δεν μπορουσαν να αναπτυχθουν εξαιτιας της εξαρτησης της απο τις ΗΠΑ, μαζι με μεσαιους και μικρους αγροτες και φοιτητες.

Ο στρατός του Κάστρο ανέτρεψε το παλιό καθεστώς. Εχτισε όμως σοσιαλισμό;

Ετσι, απο την μια η αδυναμια της αστικης ταξης να παιξει ενα εκσυγχρονιστικο ρολο κι απο την αλλη η πολιτικη ταξικης συνεργασιας στην οποια το ΚΚ Κουβας εσειρε την εργατικη ταξη, αφησε ελευθερο το πεδιο στη αναπτυξη ενος εθνικιστικου κινηματος μεσα στους μικροαστους. Το μετωπο "Παρτιντο Ορτοντοξο" που ιδρυθηκε στην δεκαετια του '30, εβαζε σαν στοχο την εθνικη ανεξαρτησια και οικονομικη αναπτυξη.

Απο αυτο το μετωπο προερχεται ο Καστρο. Οταν το 1953, συλλαμβανεται και οδηγηται σε δικη, εκφωνει ενα λογο στον οποιο δεν αναφερεται καθολου στην εργατικη ταξη ουτε στο σοσιαλισμο. Λεγει οτι χρειαζεται αγροτικη μεταρρυθμιση, χαμηλοτερα νοικια και ελεγχος στο κεφαλαιο των ΗΠΑ.

Το 1956 ο Καστρο με συντροφους του αποβιβαζεται μυστικα στην Κουβα και ξεκιναν ανταρτικο στα βουνα. Ενα ανταρτικο που αποτελουνταν απο διανοουμενους και αγροτες, μακρια και χωρις επαφη με την εργατικη ταξη των αστικων κεντρων.

Οταν το 1959 ο Καστρο με τον ανταρτικο στρατο μπαινει στην Αβανα καμια κοινωνικη ταξη δεν αντιδρα. Το καθεστως του δικτατορα Μπατιστα ηταν τρομερα διεφθαρμενο απο σκανδαλα, δωροδοκιες κλπ. Οι διακυρηξεις του Καστρο δεν τρομαζουν την αστικη ταξη γιατι δεν αναφερονται ουτε στο σοσιαλισμο ουτε σε κρατικοποιησεις. "Το τρομακτικο προβλημα που αντιμετωπιζει σημερα ο κοσμος ειναι οτι εχει βρεθει στη θεση να εκλεγει αναμεσα στον καπιταλισμο, που εξαθλιωνει τις μαζες, και στο κομμουνισμο που λυνει τα οικονομικα προβληματα αλλα καταπνιγει τις ελευθεριες... η επανασταση μας δεν ειναι ουτε καπιταλιστικη ουτε κομμουνιστικη" δηλωνε μετα την επανασταση.

Στην αρχη της διακυβερνησης του Καστρο τις κυβερνητικες θεσεις παιρνουν αστοι πολιτικοι της προηγουμενης περιοδου, ενω το ΚΚ Κουβας δεν κατεχει καμια θεση.

Η **εργατικη ταξη δεν παιζει κανενα οργανωμενο ρολο στην ανατροπη του δικτατορα Μπατιστα.** Χειροκροτει τους "μπαρμπουντος", τους γενειοφορους ανταρτες, αλλα μενει απλος θεατης.

ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΩ

Οι στοχοι των μικροαστων επαναστατων για αναπτυξη της εθνικης οικονομιας, ηρθαν αναποφευκτα σε συγκρουση με τα αμερικανικα συμφεροντα μεσα στην Κουβα, που ηθελαν την διατηρηση της κυριαρχιας των κεφαλαιων τους.

Η πρωτη ρηξη με τις ΗΠΑ εγινε οταν η κυβερνηση της Κουβας εβλαψε αμερικανικα συμφεροντα με μια περιορισμενη αγροτικη μεταρρυθμιση. Οι ΗΠΑ απειλουν με σταματημα της οικονομικης βοηθειας. Για να τα βγαλει περα η κυβερνηση αρχιζει να ελεγχει ολο και περισσοτερο τους μηχανισμους της οικονομιας. Το 1960 κανει κατασχεση των διυλιστηριων οταν αγοραζει περιορισμενη ποσοτητα πετρελαιου απο την ΕΣΣΔ και οι αμερικανικες πολυεθνικες αρνουνται να το διυλισουν στις εγκαταστασεις τους. Οι ΗΠΑ αντιδρουν με ακυρωση ολων των εισαγωγων ζαχαρης και επιβαλλουν ολοκληρωτικο εμπαρκο, καταστροφικο για την Κουβα. Αποτελεσμα ηταν το Οκτωβρη του 1960 η κυβερνηση της Κουβας να προχωρησει στην εθνικοποιηση των τραπεζων, των ξενοδοχειων και των εταιρειων που ελεγχονταν κυρια απο το Αμερικανικο κεφαλαιο.

Ομως δεν ειναι μονο η συγκρουση με τον ιμπεριαλισμο που οδηγησε την Κουβα προς την κρατικοποιηση αλλα και η εσωτερικη κατασταση. Ο Καστρο ειχε σαν στοχο να κτισει μια "ανεξαρτητη" εθνικη οικονομια, για να ξεφυγει η Κουβα απο την εξαρτηση της απο την παραγωγη ζαχαρης που οι τιμες της ανεβοκατεβαιναν στην διεθνη αγορα. Η αστικη ταξη της Κουβας δεν τολμουσε να ακολουθησει μια τετοια διαδικασια γιατι η εσωτερικη αγορα της Κουβας ηταν πολυ μικρη και εξαρτημενη απο την ζαχαρη, ενω οι μεταρρυθμισεις που ειχε κανει η επανασταση ειχαν αυξησει πολυ τα κοστα.

Το κρατος ηταν το μονο που μπορουσε να προχωρησει προς αυτη την κατευθυνση. Για να εξαναγκασει την εργατικη ταξη να δεχτει την εκμεταλλευση που απαιτουσαν οι γρηγοροι ρυθμοι αναπτυξης χρησιμοποιει τον ελεγχο των μεσων παραγωγης και της πολιτικης εξουσιας.

Με το δικαιολογητικο "παλευουμε εναντια στον Αμερικανικο ιμπεριαλισμο" γινεται μια τρομακτικη προπαγανδα για εθελοντικη εργασια. Η εργατικη ταξη στερειται στοιχειωδη πολιτικα και συνδικαλιστικα δικαιωματα της. Οπως στις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης τον καιρο του σταλινισμου ετσι και στην Κουβα το 96,7% της εθνοσυνελευσης, ηταν μελη του Κ.Κ. Κουβας, μια και οι λιστες των υποψηφιων εγκρινονται απο το κομμα. Οποιαδηποτε αλλη πολιτικη δραστηριοτητα απαγορευεται.

Αυτη ηταν η διαδικασια μεσα απο την οποια εγιναν οι κρατικοποιησεις και οι μεταρυθμισεις. Ποτε δεν εγιναν κατω απο την πιεση των αγωνων και των κινητοποιησεων της εργατικης ταξης, σαν αποτελεσμα διαδηλωσεων, καταληψεων, οργανωσης στους τοπους δουλειας, τα κλασικα συμπτωματα μιας εξεγερσης μεσα απο την οποια οι εργατες προσπαθουν να παρουν οχι μονο τα μεσα παραγωγης αλλα και συνολικα την μοιρα τους στα χερια τους.

Μπορει να τα συγκρινει κανεις αυτα, για να παρουμε μονο ενα κοντινο παραδειγμα, με τους εργατικους αγωνες, τις απεργιες και τις καταληψεις, και την αυτοοργανωση των εργατων και αγροτων στα "κορντονες" στην Χιλη, στην διαρκεια της διακυβερνησης απο τον Αλλιεντε.

Οι κρατικοποιησεις στην Κουβα δεν ειχαν καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο. Ηταν περασμα απο τον ιδιωτικο στον κρατικο καπιταλισμο.

ΝΕΑ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ

Η παλια αρχουσα ταξη της Κουβας την εγκαταλειπει καταφευγωντας στις ΗΠΑ. Η μονη οργανωμενη δυναμη που διαθετε στελεχη με διοικητικες ικανοτητες εξαιτιας της συμμετοχης της σε διαφορες κυβερνησεις παλιοτερα ηταν το Κ.Κ. Ετσι ο Καστρο προχωρησε στην ενοποιηση του κινηματος του με το σταλινικο Κ.Κ.

Ειναι η περιοδος που η εργατικη ταξη υποκειται στην πιο σκληρη εκμεταλλευση. Οι απεργιες παρανομες, η εντατικοποιηση της εργασιας θεσμοποιηται με ... "μεταλλια εργατη ηρωα". Απο το 1962 δημιουργουνται ατομικες καρτες για καθε εργατη και το 1970 ελεγχεται με βαθμους, αρνητικους ή θετικους, η συμπεριφορα των εργατων στο εργοστασιο. Τα συνδικατα δεν αντιδρουν καθολου διοτι ελεγχονται απο το Κ.Κ., αντιθετα λειτουργουν σαν μεσο με το οποιο οι μαστροι διαταζουν τους εργατες.

Απο το 1970 οι διευθυντες εργοστασιων εχουν πληρη ελεγχο στα εργοστασια. Απο το 1976 εχουν συμμετοχη στα κερδη! Δημιουργειται ετσι και στην Κουβα ενα προνομιουχο διευθυντικο στρωμα ανατολικοευρωπαικου τυπου.

ΑΠΟ ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΕ ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΣΣΔ.

Το 59, ο Καστρο προσπαθησε να μην ανταλλαξει την εξαρτηση απο τις ΗΠΑ με εξαρτηση απο την ΕΣΣΔ. Στην δεκαετια του 60 προσπαθησε να βρει στηριξη σε αλλες χωρες της Λατινικης Αμερικης με το συνθημα "διεθνοποιηση της επαναστασης". Ηταν η εποχη που ο Τσε προσπαθουσε να δημιουργησει ανταρτικο στην Λ. Αμερικη. Οι στοχοι ομως της επαναστασης για αναπτυξη της εθνικης οικονομιας με εμφαση στην βιομηχανοποιηση απαιτουσαν εισαγωγες μηχανηματων και τεχνολογιας. Το οικονομικο εμπαργκο των ΗΠΑ σημαινει οτι η μονη εκλογη ηταν η στροφη της Κουβας προς την ΕΣΣΔ.

Αυτο απαιτουσε ανταλαγματα. Το 1968 επικροτει την εισβολη των Ρωσσων στην Τσεχοσλοβακια. Το 1970 αποκυρησει επισημα και τον "ενοπλο δρομο" στην Λ. Αμερικη και συνεργαζεται με αντιδραστικα καθεστωτα οπως αυτο του Ισημερινου και του Παναμα. Αλλα και οικονομικα, το καθεστως αναγκαζεται να εγκαταλειψει το ονειρο της εκβιομηχανισης, και να μπει στην πειθαρχια της διαιρεσης εργασιας της ΚΟΜΕΚΟΝ. Ξαναγυρνα στην εξαρτηση απο την ζαχαρη. Το 80% των εξαγωγων της Κουβας, το ιδιο ποσοστο που απορροφουσαν οι ΗΠΑ, πηγαινει τωρα στην ΕΣΣΔ.

ΠΙΣΩ ΣΤΟΝ 19ο ΑΙΩΝΑ Ή ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τωρα, οι Ρωσσοι εγκαταλειπουν την Κουβα, που συνεχιζει να ειναι καταδικασμενη στην μονοκαλιεργεια. Η χιμαιρα της "εθνικης οικονομικης αναπτυξης" μενει απραγματοποιητη, και η Κουβα ειναι τελειως ευαλωτη στον οικονομικο αποκλεισμο απο τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο, που η ορεξη του εχει ξανανοιξει.

Η κυβερνηση του Καστρο αναγκαζεται τωρα να επιβαλλει σκληρα μετρα λιτοτητας. Βασικα ειδη διατροφης δινονται με το δελτιο, διαταγμα καθοριζει τα 2 χρονια σαν κατωτατο οριο για την αγορα νεου ρουχισμου, ενω ο Καστρο δηλωνει οτι εχει μπει στο προγραμμα η χρησιμοποιηση εκατο χιλιαδων βοδιων για να αντικαταστησουν την ενεργεια που επερναν απο το πετρελαιο! Φαινεται οτι ο Καστρο προσανατολιζεται στο να τα καταφερει η Κουβα να τα βγαλει περα "μονη της" οικονομικα, σε μια οικονομια "αυταρκειας", παρολο που αυτο σημαινει να βαλει τους εργατες να ξαναγυρισουν στον δεκατο ενατο αιωνα και πιο πισω. Μια πολιτικη που δεν εχει καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο.

Στην πραγματικοτητα, υπαρχει μια αλλη επιλογη για την Κουβανικη εργατικη ταξη. Στο Μεξικο, στην Βραζιλια, στην Αργεντινη, τα προσφατα "οικονομικα θαυματα" βιομηχανοποιησης, εχουν δημιουργησει μια μεγαλη εργατικη ταξη με τεραστια δυναμη. Μαζι με αυτους οι Κουβανοι εργατες μπορουν να διαλυσουν το συστημα που τους φερνει ξανα πισω στα βοδια την εποχη των ηλεκτρονικων υπολογιστων.

Αυτη ομως την συνδεση του αγωνα με τους εργατες της Λ. Αμερικης δεν μπορει να τη κανει το καθεστως του Καστρο. Οι εποχες που προσπαθουσε να υποκινησει επαναστασεις στην Λατινικη Αμερικη (παντα βεβαια με ανταρτικο στα βουνα, οχι με την προσπαθεια να κινητοποιησει την εργατικη ταξη) εχουν τελειωσει εδω και πολλα χρονια. Απο τοτε οχι μονο αποκυρηξε τον "ενοπλο αγωνα", αλλα αρχισε τις καλες σχεσεις με τα πιο αντιδραστικα καθεστωτα της περιοχης, οπως τον δικτατορα Βελασκο του Περου που τον αποκαλεσε "προοδευτικος στρατιωτικος που παιζει επαναστατικο ρολο" ενω ειχε τις φυλακες του γεματες επαναστατες.

Η Κουβανικη εργατικη ταξη πρεπει να υποστηριξει, αν χρειαστει, το καθεστως του Καστρο στρατιωτικα απεναντι στον αμερικανικο ιμπεριαλισμο. Αλλα για την απελευθερωση της πρεπει να παλεψει εναντια στο καθεστως του Καστρο, και μαζι με τους εργαζομενους της Λατινικης Αμερικης.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΗΠΑ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕΣ;

Δεξια και αριστερα στην ν. Κυπρο συμφωνουν οτι οι ΗΠΑ ειναι τωρα παντοδυναμες.

Οι δεξιοι περιμενουν απο αυτη την "παντοδυναμια" μια βολικη για τους ε/κ λυση στο Κυπριακο, (αν γλυφτουν αρκετα οι αμερικανοι) και εναν καλυτερο κοσμο κατω απο την "Νεα Ταξη". Δηλαδη μια Pax Americana, οπου οι ΗΠΑ θα διατηρουν την παγκοσμια ειρηνη, "βαζοντας ολους στην θεση τους".

Ομως η θεωρια της παντοδυναμιας των ΗΠΑ, βολευει και την ελληνοκυπριακη αριστερα. Δικαιολογει την υποστηριξη της ιμπεριαλιστικης επιδρομης στον Κολπο λεγοντας λιγο-πολυ: "Εχουμε να λυσουμε το Κυπριακο. Αφου οι ΗΠΑ ειναι παντοδυναμοι, ειμασταν αναγκασμενοι να παμε μαζι τους". Χρησιμοποιει τον μπαμπουλα της αμερικανικης "παντοδυναμιας" για να δικαιολογησει την νοσταλγια της για τις "παλιες καλες μερες" που η ΕΣΣΔ ηταν και αυτη υπερδυναμη, με την λογικη του "τουλαχιστον η ΕΣΣΔ ηταν αντιβαρο στις ΗΠΑ, τωρα να δειτε τι εχει να γινει".

Ακομα η αριστερα προσπαθει να δικαιολογησει την αποτυχια του "σοσιαλισμου" στην ΕΣΣΔ και την Α. Ευρωπη, καθως και τον ρεφορμισμο της, με το "τι να γινει, ο καπιταλισμος τα καταφερε καλυτερα απο οτι περιμεναμε". Προβαλλει την δηθεν "επιτυχια" του δυτικου καπιταλισμου στις ΗΠΑ, την δυνατοτητα του να "προσαρμοζεται" και τα αλλα παρομοια που διαβαζουμε τα τελευταια λιγα χρονια.

Φαινεται ακομα πως μετα το ΑΔΗΣΟΚ θα προσπαθησει και το ΑΚΕΛ να χρησιμοποιησει τον αμερικανικο μπαμπουλα για να δικαιολογησει την δεξια στροφη στην πολιτικη του προς την ΕΟΚ, την οποια μπορει να παρουσιασει σαν "θυμα" της αμερικανικης "υπερδυναμης".

Μεσα απο την ιδια την δηθεν "υπερδυναμη", απο την εφημεριδα "Σοσιαλιστης Εργατης" της αδελφης αμερικανικης επαναστατικης οργανωσης International Socialist Organisation, μεταφραζουμε ενα αρθρο που δινει ενα πολυ διαφορετικο μηνυμα. Οι συντροφοι απο τις ΗΠΑ μας δειχνουν γιατι ο καπιταλισμος της χωρας τους, δεν ειναι ουτε ετοιμος ουτε ικανος να κυβερνησει τον κοσμο, αντιθετα βρισκεται και αυτος σε κριση.

Μαιρη Σελλα

Πολλοι αριστεροι εχουν ερμηνευσει τα προσφατα γεγονοτα στην ΕΣΣΔ σαν οπισθοδρομηση . Η καταρρευση της Σταλινικης αυτοκρατοριας λενε, αφηνει ελευθερες τις ΗΠΑ να σπειρουν την καταστροφη σ' ολοκληρο τον κοσμο.

Τα αποτελεσματα των τελευταιων γεγονοτων ηταν ιδιαιτερα καταστροφικα στους σοσιαλιστες εκεινους σ'ολοκληρο τον κοσμο που ταυτιζαν τον σοσιαλισμο με το καθεστως στην ΕΣΣΔ.

Και οι ριζοσπαστες στην ΗΠΑ παραπαιουν με τα γεγονοτα στην ΕΣΣΔ. Αρθρα που κυκλοφορησαν προσφατα στην ριζοσπαστικη εβδομαδιαια εφημεριδα "The Guardian" εκφραζουν την επιδημια απαισιοδοξιας που εχει πιασει την αριστερα.

Ενα αρθρο συγκεκριμενα που γραφτηκε απο μια πρωην εθνικη συντονιστρια της διεθνους καμπανιας για την ειρηνη στην Μεση Ανατολη, την Leslie Cagan, περιγραφει τις προοπτικες της αριστερας σαν "θλιβερες".

"Στα 25 χρονια της πολιτικης δραστηριοτητας μου", γραφει η Gagan, "δεν ειχα ποτε προηγουμενα την εμπειρια μιας τοσο δυσκολης περιοδου, και ανησυχω βαθεια για τρια πραγματα. Την κατασταση του κοσμου, την κατασταση της χωρας, και την κατασταση του κινηματος μας".

Τα επιχειρηματα που κυκλοφορουν λενε οτι με την καταρρευση της ΕΣΣΔ, δεν υπαρχει τιποτε πια, που να σταματα τις επεκτατικες διαθεσεις των ΗΠΑ να σαρωσουν την Υφηλιο.

Ο Τζωρτζ Μπους θα ηθελε πολυ να ηταν αυτο αληθεια.

Παρ'ολη την νικη των ΗΠΑ στον ψυχρο πολεμο και τον πολεμο εναντια στο Ιρακ, ο Μπους, εχει να αντιμετωπισει προβληματα παντου.

Ας συγκρινουμε την δημαγωγια του προεδρου των ΗΠΑ σημερα με 30 χρονια πριν.

Στις αρχες της δεκαετιας του 1960 , οταν η οικονομικη και στρατιωτικη δυναμη των ΗΠΑ φαινοταν απροσβλητη, ο Τζων Κεννεντυ διακυρητε:

"Θα πληρωσουμε οποιοδηποτε τιμημα, θα υπομεινουμε καθε βαρος, θα αντιμετωπισουμε οποιανδηποτε δυσκολια, θα υποστηριζουμε καθε φιλο, θα αντιταχθουμε σε καθε εχθρο, προκειμενου να διαφυλαξουμε την επιβιωση και την επιτυχια της Ελευθεριας."

Ο Μπους, εδωσε ενα λιγοτερο σιγουρο οραμα του ρολου της Αμερικης μετα την νικη στο πολεμο στον Κολπο.

"Αναζητουμε νεους τροπους συνεργασιας με αλλα εθνη", ειπε, "για να αποτρεψουμε την επιθετικοτητα και να επιτυχουμε σταθεροτητα, ευημερια και ειρηνη."

Η διαφορα στον τονο δεν εχει να κανει τιποτε με την προσωπικοτητα των δυο προεδρων. Αντανακλα απλα την παρακμη της οικονομικης δυναμης των ΗΠΑ.

"ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ".

Κατα το τελος του Β' Παγκοσμιου Πολεμου πανω απο τα μισα βιομηχανικα προιοντα σ'ολοκληρο τον κοσμο παραγονταν στις ΗΠΑ. Σημερα , το ποσοστο εχει πεσει στο 30% .

Το 1957, 74 επιχειρησεις, απο τις 100 μεγαλυτερες στον κοσμο ηταν Αμερικανικες. Το 1991, οι 36 ειναι Αμερικανικες και οι 35 ειναι Ιαπωνεζικες.

Οι ΗΠΑ παραμενουν η μεγαλυτερη οικομικη και στρατιωτικη δυναμη στον κοσμο. Αλλα ο Μπους γνωριζει οτι ο καπιταλισμος των ΗΠΑ καθε αλλο παρα ειναι σε θεση να σαρωσει τον κοσμο, αντιθετα εμποδιζεται απο σοβαρες δυσκολιες.

Το βρεττανικο περιοδικο των επιχειρηματιων Economist, προειδοποιουσε προσφατα οτι

"ο μεσος ρυθμος αναπτυξης στην Αμερικη την δεκαετια του 1990, μπορει να ειναι μικροτερος απο εκεινο της δεκαετιας του 1930.

Η Αμερικη παραμενει παγιδευμενη σε ενα φαυλο κυκλο. Χαμηλες αποταμιευσεις οδηγουν σε χαμηλες επενδυσεις. Αυτο, μαζι με την πενιχρη εκπαιδευση, και την εγκαταλελειμμενη υποδομη, παραλυει την παραγωγικοτητα, με αποτελεσμα να παραλυει την αναπτυξη, που περιοριζει τις αποταμιευσεις, και ουτω καθ' εξης"

Η κυβερνηση των ΗΠΑ συνεχιζει να ξοδευει πολυ περισσοτερα απο οσα εισπραττει απο φορους. Αυτη τη χρονια το ελλειμα στο προϋπολογισμο συνεχιζει να ανεβαινει. Το Φεβρουαριο ηταν υπολογισμενο στα $281 δισεκατομμυρια. Απο τοτε ο αριθμος εχει επανεκτιμηθει στο επιπεδο των $348,3 δισεκατομμυρια.

Η προσπαθεια να σωθουν τα ταμιευτηρια που εχουν πτωχευσει κοστιζει $30 δισ.

Ο αριθμος των επιχειρησεων που κυρησουν πτωχευση στις ΗΠΑ αυξανεται σε ρυθμους ρεκορ. Στους πρωτους επτα μηνες του 1991, 50,000 επιχειρησεις πτωχευσαν, ο μεγαλυτερος αριθμος πτωχευσεων μετα απο την μεγαλη κριση του 1930.

Τα απληρωτα χρεη των επιχειρησεων που πτωχευσαν αυτο το χρονο φθανουν τα 100 δισεκατομμυρια δολλαρια , περιπου οσο στοιχισε και ο πολεμος στο κολπο.

Ειναι τοσο αδυνατη η οικονομια των ΗΠΑ που ο Μπους χρειαστηκε τη Σαουδικη Αραβια, το Κουβεϊτ, την Γερμανια και την Ιαπωνια για να χρηματοδοτησουν τον πολεμο στο Κολπο.

Για να το πουμε απλα, οι ΗΠΑ δεν ειναι σε θεση να επαναλαβουν στην Ανατολικη Ευρωπη το Σχεδιο Marshall, που επαιξε κεντρικο ρολο για την μεταπολεμικη ανοικοδομηση της δυτικης Ευρωπης.

Ειναι εξισου καθαρο οτι οι μεγαλες δυτικες επιχειρησεις βλεπουν πολυ λιγα πραγματα που να τους ελκυουν στις Ανατολικες επιχειρησεις. Δεν χρειαζεται παρα να δουμε την πορεια των ιδιωτικοποιησεων στην πρωην Ανατολικη Γερμανια.

Η Treuhand, το γερμανικο ιδρυμα στο οποιο ανατεθηκε η πωληση των κρατικων επιχειρησεων, ξεπουλησε καπου 3,000 επιχειρησεις μεχρι το τελος του Ιουλη.

Απ'αυτες, μονο οι 115 πουληθηκαν σε μη Γερμανους αγοραστες και ουτε μια σε Ιαπωνεζικη εταιρια.

Οι υπολοιπες αγοραστηκαν απο εταιρειες της Δυτικης Γερμανιας, αναμεσα στις οποιες, οπως σημειωσαν οι αγγλικοι Φαϊνανσιαλ Ταϊμς *"εντυπωσιαζει η απουσια της δυτικογερμανικης ραχοκοκκαλιας των μεγαλυτερων μεσαιων επιχειρησεων"*

Το αποτελεσμα ειναι οτι *"Γυρω στο 1/3 των εταιριων που μπορουσαν να σωθουν θα ρευστοποιηθουν επιδη υπαρχει ελλειψη επενδυσεων".*

Εαν οι δυτικες εταιριες ειναι απροθυμες να επενδυσουν στο Ανατολικο τμημα μιας ενωμενης και σχετικα σταθερης Γερμανιας, τι πιθανοτητες εχουν η Πολωνια, η Τσεχοσλοβακια και η Ουγγαρια - για να μη μιλησουμε για μια ΕΣΣΔ που διαλυεται και ειναι επιρεπης στα πραξικοπηματα;

Το 1990 η παραγωγη επεσε σε ολες τις χωρες της κεντρικης και Ανατολικης Ευρωπης με ρυθμους πτωσης απο 3% στην Τσεχοσλοβακια μεχρι 14% στην Βουλγαρια. Ολες εξαλλου αυτες οι χωρες σημειωσαν αυξηση του αριθμου των ανεργων.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΑΧΤΕΣ

Ενω μερικοι σοσιαλιστες προειδοποιουν για καταληψη της Ανατολικης Ευρωπης απο τις ΗΠΑ, ο κοσμος εκει βλεπει τα ονειρα του για δυτικες επενδυσεις, και θαυματα της αγορας να γινονται σταχτες.

Για παραδειγμα οι χωρες της Βαλτικης που απεκτησαν προσφατα την ανεξαρτησια τους παιρνουν το στατους του πιο ευνοουμενου κρατους απο τις ΗΠΑ και αυτο που η Ευρωπαικη Κοινοτητα ονομαζει "γενναιοδωρη" βοηθεια.

Παρ'ολα αυτα, το Business Week σημειωσε οτι αυτα δεν φτανουν με κανενα τροπο το επιπεδο των επιχορηγησεων που αυτες οι χωρες επαιρναν απο την ΕΣΣΔ.

Τιποτε δεν δειχνει καθαροτερα τα προβληματα της Δυσης απο την αντιθεση μεταξυ της πολιτικης αντιδρασης στην διαλυση της ΕΣΣΔ και την οικονομικες επιπλοκες που αυτη θα εχει.

"*Παρ'ολο που ο πολιτικος κατατεμαχισμος ειναι παραδεκτος de facto, ενας οικονομικος κατατεμαχισμος θεωρειται καταστροφη*" γραφει η Wall Street Journal. Καπου αλλου ενας τιτλος της ιδιας εφημεριδας δηλωνει οτι "*η Δυση θεωρει τον κεντρικο ελεγχο της οικονομιας απαραιτητο αν τα Σοβιετ θελουν οικονομικη βοηθεια*".

Οι δυτικοι ηγετες δεν βιαζονται καθολου να επενδυσουν στην ΕΣΣΔ. Το κυριωτερο μελημα τους φαινεται να ειναι η εξασφαλιση αυτων που ηδη εχουν σταλει.

Πριν την αποπειρα του πραξικοπηματος αμφεβαλλαν αν οι δυτικες επενδυσεις θα επαιζαν μεγαλο ρολο.

"Δεν ειναι καθαρο αν η ΕΣΣΔ εχει, στο επιπεδο της πολιτικης ηγεσιας, το ειδος της κατανοησης των λειτουργιων της συγχρονης οικονομιας που ειναι πραγματικα απαραιτητη" ειπε ο Μπρεντ Σκοουκροφτ, ο Συμβουλος Εθνικης Ασφαλειας του Μπους.

Τα παρακαλια του Γκορμπατσωφ για βοηθεια και επενδυσεις, παραμεριστηκαν με την υποσχεση να δωθουν "συμβουλες". Μετα την αποπειρα του πραξικοπηματος οι αμφιβολιες ειναι πιο σοβαρες.

Συμφωνα με ενα ανωτερο επισημο της κυβερνησης του Μπους: "*Δεν μπορουμε πια να υποθετουμε οτι θα υπαρχει μια κεντρικη κυβερνηση, ή κεντρικη υπηρεσια, η ενας κεντρικος φορεας, με τον οποιο θα μπορουμε να μιλησουμε για μεταρρυθμισεις, σταθεροτητα η οτιδηποτε αλλο*".

Ετσι, ενω οι δυτικοι ηγετες συζητουν για να στειλουν μεχρι 7 δισεκατομμυρια δολλαρια ανθρωπιστικη βοηθεια, για να σταματησουν την πεινα στην ΕΣΣΔ αυτο τον χειμωνα, υπαρχουν αμφιβολιες αν θα ελθουν αυτα τα λεφτα.

"*Το να βρεθουν τα λεφτα θα ειναι πολυ πιο δυσκολο απο το να αποφασισουμε αν θα τα ξοδεψουμε*" ειπε ενας Αμερικανος διπλωματης, στο Business Week.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΠΑΝΤΟΥ

Σε αυτη την κατασταση δεν ειναι περιεργο που οι ιδιωτικες εταιριες ειναι απροθυμες να πανε εκει οπου ακομα και οι κυβερνησεις φοβουνται να προχωρησουν.

Οι βιομηχανιες πετρελαιου ειναι ενα καθαρο παραδειγμα. Η ΕΣΣΔ ειναι ο μεγαλυτερος παραγωγος πετρελαιου στον κοσμο. Χρειαζεται απεγνωσμενα δυτικες επενδυσεις και οι Δυτικες βιομηχανιες πετρελαιου θελουν παρα πολυ να βαλουν χερι στα δικαιωματα του πετρελαιου.

Και ομως, συμφωνα με το *"Business Week" "οσο γρηγορα και αν καταφερουν να υπογραψουν συμφωνιες οι Σοβιετικες δημοκρατιες, θα χρειαστει τουλαχιστο μια δεκαετια για να επανελθει η παραγωγη πετρελαιου στα επιπεδα του 1988".*

Η ΕΣΣΔ δεν εχει την δυνατοτητα να περιμενει μια δεκαετια. Η παραγωγη θα πεσει αυτο το χρονο κατα 24%.

Γι'αυτο, αυτο που επιφυλλασει το μελλον δεν ειναι μια δημοκρατια τυπου Σκανδιναβικων χωρων, οπως θελει ο Γκορμπατρωφ, ή ο Καπιταλισμος Αμερικανικου τυπου που θελει ο Μπους, αλλα η συνεχης κριση.

Οι συνδιασμενες προσπαθειες του Δυτικου Καπιταλισμου φαινονται το ιδιο ικανες να φερουν την ευημερια και την σταθεροτητα στην Ανατολικη Ευρωπη οσο το καταφεραν στον Τριτο Κοσμο.

Καθως ο Μπους διερευνα τις ευκαιριες για τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο, βλεπει την μιση υδρογειο να αντιμετωπιζει την πεινα και τις οικονομιες του αλλου μισου να παραπατουν απο την κριση στην αδυνατη ανακαμψη και πισω παλι στην κριση. Βλεπει την Αμερικη πολυ αδυνατη για να επιβληθει στην Γιουγκοσλαβια ή την Αφρικη οπου αριθμος απο της κυβερνησεις-μαριονεττες του εχουν πεσει τα τελευταια χρονια.

Και πολυ απεχει απο το να πιστευει οτι η ΗΠΑ θα παραμεινει η μονη υπερδυναμη σ'ολοκληρο τον κοσμο.

Εχει στο γραφειο του μια αναφορα της ΣΙΑ με τιτλο *Ιαπωνια 2000*,που ισχυριζεται οτι η Ιαπωνικη "*παγκοσμια κυριαρχια φαινεται αναποφευκτη και αναμφιβολη*" εφοσον δεν εμφανιστει "*καποια δραματικα ενιαια επανεπιβεβαιωση της Δυτικης αποφασιστικοτητας*"

Η Αμερικανικη αρχουσα ταξη καθολου δεν οραματιζεται μια παγκοσμια ειρηνη κατω απο τον ελεγχο των ΗΠΑ. Αντιθετα ξερει οτι η επομενη δεκαετια υποσχεται συνεχη συγκρουση με τους οικονομικους αντιπαλους της.

Αυτη η συγκρουση ειναι σιγουρο οτι θα δωσει ευκαιρειες στους εργαζομενους και τους καταπιεσμενους λαους να ξεσηκωθουν εναντια στους καταπιεστες τους.

Ειναι μια προοπτικη που θα πρεπει να ενθουσιαζει τους σοσιαλιστες , και οχι να τους προκαλει καταθλιψη.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ - UNUTMA

ΔΥΟ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Καθε χρονο στις 15 του Νιοβρη στην Κυπρο γινονται σωβινιστικες γιορτες. Στο βορρα κανουν πανηγυρια για την ανακυρηξη της Τ.Δ.Β.Κ. και στο νοτο διαδηλωσεις εναντια "στο ψευδοκρατος του Ντεκτας". Η αρχουσα ταξη της καθε πλευρας θελει να θυμαται και να θυμιζει μονο οσα την συμφερουν και να ξεχνα και να κρυβει οσα δεν την συμφερουν. Οι τουρκοκυπριοι δεν ξεχνουν αυτα που εμεις εδω φροντιζουμε να ξεχναμε, τις ελληνοκυπριακες βαρβαροτητες του '60- 74, ενω η αστικη τους ταξη φροντιζει να ξεχαστουν αυτα που εδω μας τα θυμιζουν καθε μερα, τις τουρκικες βαρβαροτητες του πολεμου του '74.

Κανεις εδω δεν ειπε στους μαθητες που διαδηλωναν στο οδοφραγμα του Ληδρα Παλας οτι η 15 του Νιοβρη συμπιπτει και με μια αλλη επετειο. Την σφαγη των τ/κ στη Κοφινου στις 15 Νιοβρη του `67. Δεν πρεπει να ειναι τυχαιο που συμπιπτουν οι δυο ημερομηνιες. Ειναι γεγονοτα σαν της Κοφινου που κανουν τοσο υποκριτικες και κουφιες τις αντιδρασεις των ε/κ εναντια στην διαθεση των απλων τ/κ να ζουν χωριστα, στο δικο τους κρατος.

Βεβαια, εκεινοι που εσπρωξαν τους μαθητες στο οδοφραγμα του Ληδρα Παλας, καποιοι καθηγητες, συνδεσμοι γονεων, υπουργειο παιδειας, και αλλοι, προτιμουν να "ξεχνουν" αυτη την επετειο.

Για να αρχισει να σπαει η δυσπιστια και η διασπαση αναμεσα στους εργαζομενους των δυο πλευρων χρειαζεται να αντιστρεψουμε αυτες τις μνημες και αμνησιες. Εμεις απο εδω πρεπει να αρχισουμε να θυμομαστε αυτα που θυμουνται και φοβουνται οι τ/κ εργαζομενοι, να τα καταγγειλουμε και να δειχνουμε εμπρακτα οτι δεν εχουμε καμια σχεση με τις επιθετικες επιλογες της αστικης "μας" ταξης.

Οταν μιλα κανεις με ελληνοκυπριους που εζησαν εκεινα τα γεγονοτα του παρελθοντος, μενει εκπληκτος απο το τι μπορει να ανακαλυψει. Συζητωντας με απλο κοσμο για το κυπριακο, αν τους προκαλεσεις με την μαγικη φραση "Ναι, αλλα καναμε και μεις πολλα στους τουρκοκυπριους" θα παρει συχνα την απαντηση: "εμεις να δεις τι τους καναμε", και θα ακουσει αλλη μια ανατριχιαστικη ιστορια.

Αυτα ομως λεγονται ανεπισημα, "μεταξυ μας". Οχι μονο επειδη η ελληνοκυπριακη εθνικιστικη υποκρισια ειναι ακομη πολυ εντονη σε μεγαλες μαζες του πληθυσμου, αλλα και επειδη πολλοι απο τους τουρκοφαγους θεωρουνται ηρωες για τα "κατορθωματα" τους και αρκετοι εχουν εξεχουσα θεση μεσα στην ελληνοκυπριακη κοινωνια.

Οι παλιοτεροι, που ξερουν πολυ καλα τι εγινε, προτιμουν να "ξεχνουν". Μεγαλωσαν και διαπαιδαγωγηθηκαν σαν μελη του προνομιουχου εθνους την περιοδο της πληρους ελληνοκυπριακης κυριαρχιας στη Κυπρο. Ανεχτηκαν, βοηθησαν, υποστηριξαν την ε/κ αστικη ταξη οταν μεταχειριζονταν τους τουρκοκυπριους σαν τους μαυρους της Κυπρου.

Ο μυθος οτι οι ελληνοκυπριοι ειμαστε "αθωα θυματα" απευθυνεται στην ελληνοκυπριακη νεολαια. Σε αυτους που δεν εζησαν τα πριν το '74 γεγονοτα και η γνωση τους για αυτα ειναι αποτελεσμα αποκλειστικα της επισημης ελληνοκυπριακης προπαγανδας. Ετσι η νεολαια, παρολο που ειναι πιο ευαισθητη στο δικαιο, την αληθεια και μισει την υποκρισια, εχει μια τελειως διαστρεβλωμενη ιδεα για την ιστορια του Κυπριακου και των πολεμων που εγιναν.

Για να μην τραβιεται η νεολαια απο τους σωβινιστες πρεπει να της δειξουμε το αδικο που εχει και η δικη μας πλευρα στο Κυπριακο. Για να μην δεχεται η εργατικη ταξη την μια θυσια μετα την αλλη για χαρη του "εθνικου προβληματος" πρεπει να συνειδητοποιησει οτι η "δικη μας" πλευρα δεν ειναι καθολου καλυτερη απο τους "αντιπαλους" της.

Η ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια" εχει αφιερωσει μεγαλο μερος των εκδοσεων της και της δουλειας της σε αυτη τη προσπαθεια. Στο βιβλιο μας "Το Κυπριακο και τα διεθνιστικα καθηκοντα των ελληνοκυπριων επαναστατων" εχουμε μια συνολικη αναλυση αυτου του προβληματος ενω στο περιοδικο "Διεθνιστικη Προ(σ)κληση" που εκδιδαμε μεχρι προσφατα ειχαμε ειδικη στηλη αφιερωμενη στην αποκατασταση της ιστορικης αληθειας για την επιθετικοτητα της δικης μας πλευρας σε βαρος των τουρκοκυπριων.

Σ' αυτο το τευχος δημοσιευουμε μια συνεντευξη με τον Μαριο Τεμπριωτη, που εθνοφρουρος τοτε εζησε λεπτο προς λεπτο τα γεγονοτα της Κοφινου.

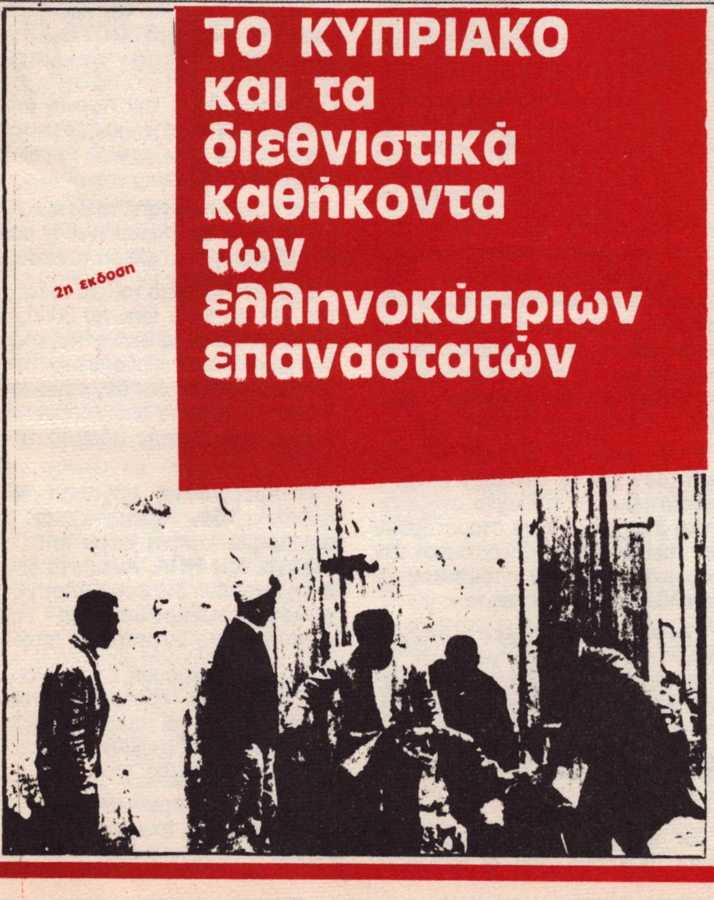

24 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ

"μην αφησετε ου

Ο Μαριος Τεμπριωτης παλιοτερα στελεχος της ΕΔΕΚ και σημερα του ΑΔΗΣΟΚ, εθνοφρουρος το '67 πηρε μερος στη επιθεση εναντια στην Κοφινου. Σημερα, υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων, περιγραφει εκεινες τις εμπειριες του που υπηρξαν οπως λεει ο ιδιος καθοριστικες για τη ζωη του.

Ο δεκαπενταχρονος τουρκοκυπριος που γλυτωσε με οχτω σφαιρες, χ επεμβαση του Μ. Τεμβριωτη, ενω μεταφερεται αιχμαλωτος. Ο Μαριος σημει βελος

Ε.Δ. Μαριε πως βρεθηκες στα γεγονοτα της Κοφινου;

Μ. Υπηρετουσα τοτε την θητεια μου στην 32η μοιρα καταδρομων. Απο πολυ πιο νωρις ειχαμε στρατοπεδευσει κοντα στον αστυνομικο σταθμο Σκαρινου. Στην περιοχη υπηρχαν και αλλες ελληνοκυπριακες δυναμεις που ελεγχαν απο ενα υψωμα το χωριο Αγιος Θεοδωρος που ηταν μικτο χωριο.

Ε.Δ. Θυμασαι πως ακριβως αρχισαν τα επεισοδια;

Μ. Θυμαμαι οτι υπηρξαν καποιες αψιμαχιες με την αστυνομια αλλα δεν ξερω πως ακριβως αρχισαν. Θυμαμαι ομως πολυ καθαρα ενα αλλο περιστατικο. Ενα βραδυ, ξαφνικα ακουστηκε ενας πυροβολισμος και οι δικοι μας αρχισαν να βαλλουν μεσα στον Αγιο Θεοδωρο μεχρι το πρωι, χωρις να λογαριασουν οτι υπηρχε κοσμος, αμαχοι, γεροι παιδια. Χρησιμοποιησαν μαλιστα και βαρια πολυβολα. Βεβαια τετοια πραγματα ηταν μεσα στο κλιμα της εποχης.

Ε.Δ. Πες μας μερικα πραγματα παραπανω για το κλιμα της εποχης οπως το εζησες εσυ.

Μ. Ηταν ενα βίαιο κλιμα, γεματο φανατισμο, και απο τις δυο πλευρες βεβαια, που τετοιου ειδους επεισοδεια περνουσαν σχεδον απαρατηρητα. Η αφορμη για την Κοφινου θυμαμαι οτι ηταν παλι καποιο επεισοδειο με πυροβολισμους. Εμεις ειχαμε μεταφερτει αρκετες μερες πριν την επιθεση και καταλαβαμε θεσεις δυο χιλιομετρα απο ενα υψωμα που δεσποζει της Κοφινου. Θυμαμαι μαλιστα οτι μας ειδε ενας τουρκοκυπριος βοσκος, ο οποιος συνεληφθει απο τις δικες μας δυναμεις. Η μαντρα του διαλυθηκε απο τους στρατιωτες μας. Για αρκετες μερες τρεφομασταν απο τα αρνια και τα ριφια του. Σου το λεω αυτο για να δεις το κλιμα που υπηρχε και τον σεβασμο. Οχι βεβαια απο την πλευρα των στρατιωτων, που ηταν νεαροι δεκαοχταρηδες γεματοι φανατισμο που τους εγεμιζαν τα μυαλα με πατριωτικα κουρουφεξαλα, αλλα το κλιμα απο την πλευρα του επισημου κρατους που στη συγκεκριμενη περιπτωση εκφραζονταν απο τους ελληνες αξιωματικους που διοικουσαν την εθνικη φρουρα.

Ε.Δ. Πως σας το παρουσιασαν οτι θα πατε να καταλαβετε την Κοφινου; Τι σας ειπαν σαν δικαιολογια;

Μ. Θυμαμαι οτι ειχε προηγηθει καποια συγκεντρωση των στρατιωτων οπου καποιος διοικητης προσπαθησε να μας εμβολιασει με φανατισμο αλλα δεν θυμαμαι ακριβως τι μας ειπε. Εκεινο που θυμαμαι πολυ καθαρα ηταν αυτα που μας ειπε ο λοχαγος μας λιγο πριν αρχισει η μαχη και τα οποια δεν θα ξεχασω ποτε. Μας ειπε μεταξυ αλλων οτι "θα μας κατηγορησουν που θα μας κατηγορησουν για γενοκτονια, θελω να μπειτε μεσα και να μην αφησετε ουτε κοτα κουτση". Καταλαβαινεις τι μπορει να σημαινει οταν ενας αξιωματικος πει στους στρατιωτες του, νεους δεκαοχτω χρονων γεματους φανατισμο, τετοια λογια.

Ε.Δ. Ποσο μεταφραστηκαν σε πραξη αυτα τα λογια οταν αρχισε η επιθεση;

Μ. Μεταφραστηκαν απολυτα σε πραξη. Οταν ειχαμε μπει στο χωριο ηταν αργα το απογευμα. Οι ενοπλοι ειχαν εγκαταλυψει το χωριο, οπως και οι αμαχοι. Ειχαν φυγει προς τον Α. Θεοδωρο και τη Λαρνακα. Μεχρι εκεινη τη στιγμη ειχαμε ενα μονο νεκρο ο οποιος σκοτωθηκε ενω ανεβαιναμε για να καταλαβουμε το υψωμα. Φαινεται οτι καποιος τουρκοκυπριος ειχε ξεμεινει και βλεποντας μας ξαφνικα μπροστα του πανικοβληθηκε, πυροβολησε και σκοτωσε τον λοχια Μενακη. Αυτος ο τουρκοκυπριος σκοτωθηκε. Κατεβαινωντας προς την πλευρα του χωριου σκοτωθηκε ακομη ενας τουρκοκυπριος ενοπλος. Αυτοι οι δυο, νομιζω, ηταν και οι μονοι ενοπλοι τουρκοκυπριοι που σκοτωθηκαν.

Τα ενοπλα τμηματα των τουρκοκυπριων ειχαν φυγει πριν καταλαβουμε το χωριο. Δεν υπηρξε ουσιαστικη αμυνα απο την μερια των τουρκοκυπριων. Εκτος απο μερικες ριπες απο την κορυφογραμμη του υψωματος που το εγκαταλειψαν οταν κατω απο τον ογκο των δικων μας δυναμεων καταλαβαν οτι δεν μπορουσαν να τον κρατησουν δεν υπηρξε αλλη σοβαρη αμυνα. Ετσι αυτοι οι δυο τουρκοκυριοι ειναι οι μονοι που μπορω να πω με βεβαιοτητα οτι σκοτωθηκαν κατα τη διαρκεια καποιας συγκρουσης.

Η μοναδα μας αναλαβε να κανει εκκαθαριστικες επιχειρησεις μεσα στο χωριο. Πηγαιναμε απο σπιτι σε σπιτι για να ελεξουμε αν υπηρχαν ενοπλοι. Μονο σε ενα σπιτι συναντησαμε αντισταση. Ηταν απο ενα δεκαπενταχρονο τουρκοκυπριο που αντισταθηκε με σθενος. Ηταν παληκαρι και κρατησε τις δικες μας δυναμεις για μια ωρα καθηλωμενες. Τρια ατομα, αναμεσα στα οποια και εγω καναμε μια καταδρομικη επιχειρηση και καταλαβαμε το σπιτι. Οταν μπηκαμε μεσα ο νεαρος ειχε πληγωθει, ειχε καπου οχτω σφαιρες πανω του, αλλα ηταν ζωντανος και μπορουσε να περπατα. Αναλαβα εγω να τον παρω στο αρχηγειο που ηταν ενα καφενειο πανω στο κυριο. Καθ' οδον συναντησα το λοχαγο μου ο

> **Εκεινο που θυμαμαι πολυ καθαρα ηταν αυτα που μας ειπε ο λοχαγος μας λιγο πριν αρχισει η μαχη και τα οποια δεν θα ξεχασω ποτε. Μας ειπε μεταξυ αλλων οτι "θα μας κατηγορησουν που θα μας κατηγορησουν για γενοκτονια, θελω να μπειτε μεσα και να μην αφησετε ουτε κοτα κουτση".**

οποιος ηθελε να σκοτωσει τον τουρκοκυπριο. Αυτο το επεισοδιο εγινε πολυ γνωστο τοτε μεσα στους στρατιωτες. Εγω παρολο που δεν ημουν φιλοτουρκος ειχα εντυπωσιαστει απο το θαρρος του νεαρου τουρκοκυπριου και απο την στιγμη που ηταν αιχμαλωτος μου αισθανομουν καποια ηθικη υποχρεωση να τον προστατεψω. Ετσι αντεδρασα απειλωντας τον λοχαγο οτι αν τον σκοτωσει θα τον πυροβολησω και εγω αυτον. Ετσι τελικα γλυτωσε αυτος ο τουρκοκυπριος.

Ε.Δ. Δεν βρηκατε αλλο κοσμο στο χωριο.

Μ. Καποιοι τουρκοκυπριοι, οι περισσοτεροι γεροντες, δεν ειχαν εγκαταλειψει το χωριο για καποιους λογους. Ειτε γιατι δεν μπορουσαν, ειτε γιατι τους ειχαν ξεχασει, ειτε γιατι ζουσαν μονοι τους και δεν ειχαν κανενα να τους φροντισει ειτε για αλλους λογους. Απ' αυτους δεν εζησε ουτε ενας. Δεν ειδα εγω προσωπικα καποιο, να δολοφονει καποιο αλλα ακουσα απο τους αλλους στρατιωτες και ξερω τις συνθηκες κατω απο τις οποιες σκοτωθηκαν αυτοι οι ανθρωποι. Μπορω να πω με βεβαιοτητα οτι εχουν

> **Καποιοι που κατι παραδεχονται και λενε ενταξη εγιναν ακροτητες, τα αποδιδουν σε ομαδες φανατικων, καπετανατων κλπ. Αυτα τα καπετανατα ομως ηταν δημιουργημα και καθοδηγουνταν απο την ελληνοκυπρικη κυβερνηση ή το λιγοτερο δρουσαν με την ανοχη της κυβερνησης. Ο Σαμψων για παραδειγμα, που ειναι ενας κοινος εγκληματιας, το '64 ηταν ηρωας.**

δολοφονηθει απο στρατιωτες. Απο καποιους που σιγουρα επιρεαστηκαν απο την εντολη που μας εδωσε ο λοχαγος μας.

Εγιναν πολλα τοτε αλλα το πιο ανατριχιατικο ηταν οταν ενας απο τους στρατιωτες μας προσπαθουσε να βγαλει ενα δαχτυληδι απο το χερι καποιου γεροντα που ηταν νεκρος στη μεση του δρομου. Επειδη το δαχτυληδι δεν εβγαινε, εβγαλε την ξιφολογχη του και εκοψε το δαχτυλο του γεροντα. Αυτο το περιστατιο ηταν επισης πολυ γνωστο εκεινη την εποχη σε ολους σχεδον τους στρατιωτες. Κανεις δεν μπορει να αρνηθει αυτα τα περιστατικα. Ανατριχιαστικες ομως ηταν και οι λεηλασιες που ακολουθησαν την καταληψη του χωριου. Οι στρατιωτες εμπαιναν μεσα στα σπιτια και εσπαζαν τα παντα για να βρουν λεφτα και επαιρναν οτιδηποτε πολυτιμο εβρισκαν. Η ολη εικονα θυμιζε μπουλουκια βαρβαρων και οχι ενα πειθαρχειμενο στρατο. Δεν μεμφομαι βεβαια τους δεκαοχταχρονους στρατιωτες οι οποιοι παρασυρμενοι εκαναν οσα εκαναν.

Ε.Δ. Με εντολες σαν αυτη του λοχαγου σας σιγουρα δεν μπορουσε να υπαρξει διαφορετικη εξελιξη απο αυτη που λες. Εζησαν καθολου αιχμαλωτοι;

Μ. Καποιοι απο αυτους που ειχαν συλληφθει εξω απο το χωριο, σε αλλες περιοχες ενω προσπαθουσαν να διαφυγουν συνεληφθησαν και μεταφερτηκαν στο αρχηγειο του Γριβα. Μεσα στο χωριο δεν εγιναν συλληψεις, οσοι βρεθηκαν σκοτωθηκαν.

Ε.Δ. Ξερεις ποσοι τουρκοκυπριοι αμαχοι σκοτωθηκαν;

Μ. Κυκλοφορησε ενας αριθμος για 11 αλλα η δικη μου εντυπωση ηταν οτι πρεπει να ηταν διπλασιοι.

ΣΦΑΓΗ ΤΗΣ ΚΟΦΙΝΟΥ

..ντε κοτα κουτση"

αρη στην
ωνεται με

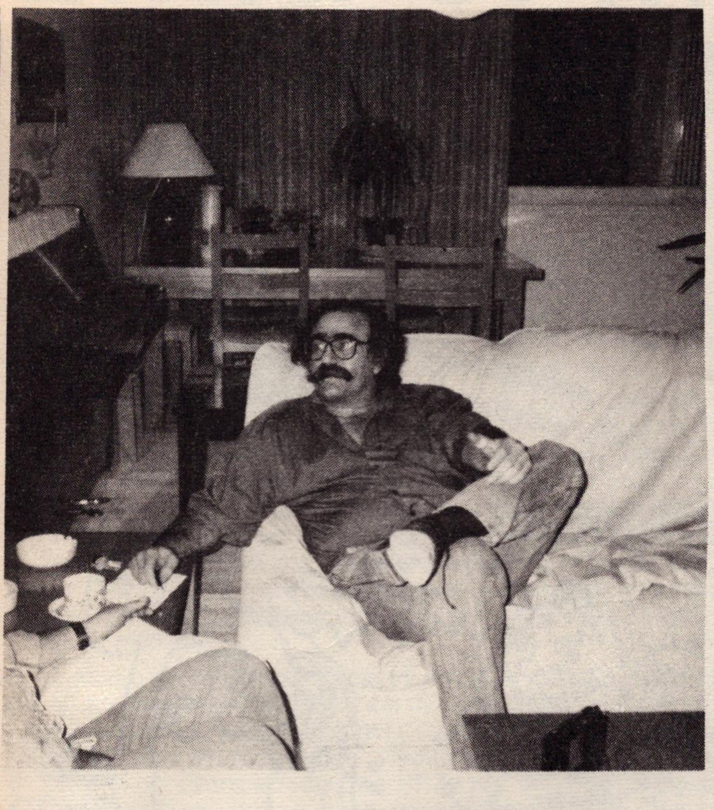

Ε.Δ. Μαριε, τωρα εχεις επαφες και συναντιεσαι με τουρκοκυπριους του επαναπροσεγγιστικου κινηματος. Σου ετυχε καμια φορα να συναντησης καποιους που εζησαν τα γεγονοτα της Κοφινου;

Μ. Οχι, αν και θα ηθελα να μαθω για την τυχη εκεινου του δεκαπενταχρονου τουρκοκυπριου.

Ε.Δ. Πως βλεπεις σημερα εκεινα τα γεγονοτα;

Μ. Βλεπω οτι σημερα γινεται μια συνειδητη προσπαθεια πλαστογραφησης της Κυπριακης ιστοριας απο την πλευρα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης και του συνολου σχεδον του πολιτικου κοσμου, συμπεριλαμβανομενης και της αριστερας. Κατα καιρους το ΑΚΕΛ βεβαια μπορει να λεει οτι μας χωριζει αιμα με τους τουρκοκυπριους αλλα πολυ αφηρημενα και πολυ γενικα. Εγω πιστευω οτι δεν μπορει κανεις να ελπιζει σε κοινο αγωνα με τους τουρκοκυπριους για την καταχτηση του μελλοντος εαν δεν κανει αυτοκριτικη για εκεινη τη περιοδο και αν δεν καταδικασει τα εγκληματα που εγιναν εναντια στην τουρκοκυπριακη κοινοτητα που ετσι και αλλοιως ηταν αμοιρη ευθηνων για το τι συνεβαινε στα ψηλα κλιμακια των πολιτικων ηγεσιων. Καποιοι που κατι παραδεχονται και λενε ενταξη εγιναν ακροτητες, τα αποδιδουν σε ομαδες φανατικων, καπετανατων κλπ. Αυτα τα καπετανατα ομως ηταν δημιουργημα και καθοδηγουνταν απο την ελληνοκυπρικη κυβερνηση ή το λιγοτερο δρουσαν με την ανοχη της κυβερνησης. Ο Σαμψων για παραδειγμα, που ειναι ενας κοινος εγκληματιας, το '64 ηταν ηρωας.

ΠΟΙΟΣ ΕΦΤΑΙΓΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΦΑΓΗ

Η σφαγη της Κοφινου, πολλα χρονια αργοτερα, εγινε παραδεχτη και απο τον ιδιο τον Α. Παπανδρεου οταν ηταν πρωθυπουργος της Ελλαδας. Ο Παπανδρεου ομως προσπαθησε να βγαλει την ελληνοκυπριακη κυβερνηση αθωα περιστερα και να τα ριξει ολα στη Χουντα. Μιλωντας τον Φεβραρη του 86 στη Βουλη για το "ανοιγμα του φακελλου της Κυπρου" ειπε για την Κοφινου:

"Η επιχειρηση εκεινη διεταχθη απο το αρχηγειο των Ελληνικων Ενοπλων Δυναμεων, απο το Ελληνικο επιτελειο και καθοδηγειτο κυριολεκτικα καθε μερα απο την Αθηνα. Ο Μακαριος και η κυβερνηση της Κυπρου τελουσαν σε πληρη αγνοια. Αποτελεσε μια πραγματι μεγαλη προκληση προς την Τουρκια. ***Εγιναν και σφαγες και λεηλασιες.*** *Ο Μακαριος διαμαρτυρηθηκε γιατι η κυβερνηση του ειχε παραμερισθει".*

Δεν ηταν καθολου ετσι τα πραγματα ομως. Η κυβερνηση οχι μονο ηξερε τι γινοταν αλλα ειχε και την πρωτοβουλια σε αυτα τα γεγονοτα. Η "μεγαλη προκληση" ξεκινησε απο τον ιδιο τον Μακαριο που εστειλε την αστυνομια και το στρατο στον Αγιο Θεοδωρο. Ο Αριστος Κατσης λεει γι αυτη την αποφαση της κυβερνησης:

"Ξαναγυρισε στην Κυπρο στο προσκηνιο, το θεμα των Αστυνομικων περιπολιων στον Αγιο Θεοδωρο Λαρνακας... Στο νοτιο τμημα του κατοικουσαν Ελληνες και στο Βορειο Τουρκοι. Η Κυπριακη Αστυνομια περιπολουσε στο δρομο Σκαρινου - Α. Θεοδωρου μεχρι τον Ιουλη του 1967. Τοτε, υστερα απο επεισοδια που δημιουργησαν οι Τουρκοι του Α. Θεοδωρου, αυτες οι περιπολιες σταματησαν. Αλλα το Σεπτεμβρη η Κυπριακη Κυβερνηση αποφασισε να ξαναρχισουν. Ομως Τουρκοκυπριοι ενοπλοι εμποδιζαν τους Αστυνομικους να μετακινουνται ελευθερα."

Ο Κρανιδιωτης περιγραφει πολυ λακωνικα το τι εγινε στη συνεχεια:

"Στις 14 Νοεμβριου 1967 δυο αστυνομικες περιπολοι κινηθηκαν παλι στον Αγιο Θεοδωρο... τις δυο περιπολους συνοδευε η Εθνικη Φρουρα... Η επιχειρηση εγινε χωρις επεισοδια...

Την επομενη [15/11] στις 10 το πρωι, μια αλλη αστυνομικη περιπολος, συνοδευομενη απο μοναδες της Εθνικης Φρουρας, μετακινησε ενα προχειρο οδοφραγμα που ειχαν τοποθετησει οι Τουρκοκυπριοι... και μπηκε χωρις αντισταση στο χωριο."

Δεν λεει λεξη για το τι ακολουθησε οταν το απογευμα της 15ης του Νιοβρη η εθνοφρουρα μπηκε στη Κοφινου. Το ιδιο φυσικα εκανε και η κυβερνηση που σε ανακοινωθεν του Γραφειου Δημοσιων Πληροφοριων ελεγε:

"Περιπολος της αστυνομιας, ητις ηρχισεν απο της χθες περιπολιαν επι του δρομολογιου Σκαρινου-Α. Θεοδωρου... προσεβληθη την 2.30 μμ ωραν της σημερον (χθες) δια πυρων βαρεων οπλων, ητοι ολμων, μπαζουκας και πολυβολων... υπο Τ/κ κατεχοντων τα υψωματα Α. Θεοδωρου και Κοφινου... ετραυματισθησαν Εθνοφρουροι και Αστυνομικοι... η Εθνικη Φρουρα ηναγκασθη να επεμβη ινα προστατευσει την Αστυνομιαν και τα βαλλομενα τμηματα-της... Η Ε.Φ. τελικως κατορθωσε να εξουδετερωση απασας τας αντιστασεις, να εισελθη εις τα χωρια Κοφινου-Α. Θεοδωρου και να διανοιξη τελικως τα αποκεκομενα υπο των Τ/κ δρομολογια Α. Θεοδωρου-Σκαρινου και Λευκωσιας-Λεμεσου... Το πυρ κατεπαυσεν περι την 9ην νυκτερινην".

Ανακοινωση της ΟΥΝΦΙΣΥΠ ομως, που βγηκε την ιδια μερα, εδειχνε μια τελειως διαφορετικη εικονα:

"Περι την 2.10 μμ μικτη περιπολος της Κ. αστυνομιας και της Εθνικης Φρουρας, υποστηριζομενη απο θωρακισμενα αυτοκινητα, ανεκοπη σε ενα μη επηνδρωμενο οδοφραγμα παρα τον Α. Θεοδωρου (Επαρχια Λαρνακας). Ευθυς αμεσως αλλη μηχανοκινητη περιπολος της Ε.Φ. αφιχθη στην σκηνη απο τον Ε/κ τομεα του χωριου. Οταν οι περιπολοι παρεβιασαν το οδοφραγμα, ηκουσθησαν 3 πυροβολισμοι και ριπη απο 4 σφαιρες αυτοματου οπλου. Στο σημειο αυτο τα θωρακισμενα αυτοκινητα ανοιξαν πυρ".

Οι εφημεριδες βεβαια στηριξαν την επισημη εκδοχη. Η "Χαραυγη" εγραφε για τα θυματα της συγκρουσης:

"Απο ε/κ πλευρας υπαρχουν 1 νεκρος και μερικοι τραυματιες. Συμφωνα με [την Ειρηνευτικη Δυναμη]... μεχρι αργα χθες το απογευμα ανευρεθησαν στην περιοχη της Κοφινου μερικα πτωματα Τουρκων."

Ο Φιλελευθερος παρουσιασε την σφαγη των 22 αμαχων γεροντων και των 2 ενοπλων τουρκοκυπριων κατω απο τον τιτλο: *"Εφονευθησαν 24 τρομοκραται εις την Κοφινου".*

Η Κυβερνηση οχι μονο ηξερε πολυ καλα τι γινοταν αλλα αυτη ειχε την πρωτοβουλια για οσα γινονταν. Αυτο φαινεται και απο την περιγραφη του Κατση για το πως παρθηκε η αποφαση για την επιθεση.

"Στις 3/10/67 ο Αρχηγος του ΓΕΕΦ στρατηγος Μορωνης ζητουσε απο τη στρατιωτικη ηγεσια της Αθηνας εγκριση για να βοηθησει η Εθνοφρουρα την Αστυνομια, αν αυτη συγκρουονταν με τους Τουρκοκυπριους.

Συγκεκριμμενα το απορρητο σημα ελεγε:

"Κυπριακη Κυβερνησις παρεχωρησε προθεσμιαν μεχρι 7ης Οκτωβριου 1967 εις Ε.Δ. [ειρηνευτικη δυναμη] προς διευθετησιν θεματος. Εις περιπτωσιν καθ' ην υπαρξη αρνητικη απαντησις, Κυπριακη Αστυνομια, τη εγκρισει Κυπριακης Κυβερνησεως προτιθεται ενεργησει βιαιως περιπολιας απο 9ης Οκτωβριου 1967. Παρακλησις εγκριθη υποστηριξις υφ' υμων της Κυπριακης Αστυνομιας εις περιπτωσιν εμπλοκης ταυτης μετα τουρκοκυπριων περιοχης."

Οταν το ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα, την ωρα που οι υπολοιποι θα βρισκονται στα οδοφραγματα εναντια στην ανακυρηξη της ΤΔΒΚ, θα κανει το πρωτο μνημοσυνο για τους αδικοσκοτωμενους τουρκοκυπριους στην Κοφινου και αλλου, θα εχει κανει ενα μεγαλο βημα στη προσπαθεια για το χτισιμο της εμπιστοσυνης, της φιλιας και της αδελφοσυνης με τους τουρκοκυπριους και τουρκους εργαζομενους.

Στις 31 του Οχτωβρη εγινε συσκεψη στη Λευκωσια πολιτικων και στρατιωτικων παραγοντων. Ο Γριβας σε εκθεση-του στις 23 του Νοεμβρη στο Βασιλια και στην Ελληνικη Κυβερνηση αναφερει πως υποστηριξε στη συσκεψη πως υπηρχε κινδυνος συγκρουσης με τους Τ/κ με"απροβλεπτους συνεπειας τοσον επι του στρατιωτικου και πολιτικου πεδιου" και προσθετει: "Απηυθυνθην τοτε προς τον Αρχιεπισκοπον Μακαριον, εαν θα ανελαμβανε την πολιτικην ευθυνην εξ ενος τοιουτου ενδεχομενου. Ο Αρχιεπισκοπος, τεθεις προ των ευθυνων του, απηντησεν οτι εν τη περιπτωσει αυτη, θα επρεπε να ενημερωθη η Ελληνικη Κυβερνησις και να αιτηθη η εγκρισις της".

Την 1ην του Νοεμβρη...η χουντα αποφασιζε να υποστηριξει η Εθνοφρουρα τις αστυνομικες περιπολιες."

Ειναι φανερο οτι ολες οι αποφασεις παρθηκαν στη Λευκωσια και η χουντα απλα εδωσε την συγκαταθεση και την στρατιωτικη καλυψη, χωρις βεβαια αυτο να την κανει λιγοτερο ενοχη. Υπηρξαν βεβαια καποιες διαφωνιες αναμεσα στη χουντα και τον Μακαριο, αλλα αυτες δεν αφορουσαν ουτε την ιδια την επιχειρηση ουτε τις σφαγες και τις λεηλασιες. Αντιθετα οταν η χουντα κατω απο την απειλη τουρκικης εισβολης συμφωνησε στην εκκενωση της Κοφινου και του Αγιου Θεοδωρου, ο Μακαριος αρνηθηκε να εφαρμοσει αυτη τη συμφωνια.

Η Χαραυγη της 17/11/67 γραφει γι'αυτη τη συγκρουση του Μακαριου με τους ελληνες διχτατορες:

"Τα μεσανυχτα της Τεταρτης ο Προεδρος της Δημοκρατιας Α. Μακαριος ελαβε επειγον μηνυμα του Πρωθυπουργου της Χουντας κ. Κολλια, το οποιο εκαλουσε τον Μακαριωτατο να διαταξει την αμεση αποχωρηση των Κυπριακων δυναμεων απο τον Αγιο Θεοδωρος και την Κοφινου, διαφορετικα η Τουρκια θα εβομβαρδιζε την Κυπρο και θα ανελαμβανε στρατιωτικη δραση στην περιοχη του Εβρου.

Ο Προεδρος Μακαριος αφου συνεσκεφθη με τους συνεργατας του απηντησε οτι δεν ηδυνατο να αναλαβει την ευθυνη της διαταγης προς τις κυπριακες δυναμεις να αποχωρησουν απο τα χωρια Αγιος Θεοδωρος και Κοφινου στα οποια ειχαν εισελθει με την συγκαταβαση της ελληνικης κυβερνησης, που ειχε ενημερωθει ενωριτερα απο τον στρατηγο Γριβα σε σχεση με τις σοβαρες συνεπειες που θα προκαλουντο απο την καταληψη των 2 χωριων.

Μετα την απαντηση του Αρχ. Μακαριου η στρατιωτικη κυβερνηση εκαλεσε τον στρ. Γριβα να διαταξει την αμεση αποχωρηση των κυπριακων δυναμεων απο τον Αγιος Θεοδωρος και την Κοφινου."

Δημιουργηθηκε μαλιστα και κυβερνητικη κριση για τα γεγονοτα, την οποια η κυβερνηση αφησε να φανει για να δειξει την δυσαρεσκεια της για τις εξελιξεις. Ο φιλομακαριακος ΑΓΩΝ κατω απο τον τιτλο "ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ-ΚΟΦΙΝΟΥ ΠΑΡΕΔΟΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΑΣ" εγραφε:

"Η αποχωρησις των δυναμεων-μας εδημιουργησε δυσφοριαν, οχι μονον μεταξυ του κοινου, αλλα και εις την Κυβερνησιν... ποιος ευθυνεται δια το φιασκο;... η Κυβερνηση της Ελλαδος υποκατεστησε την Κυπριακην και εδωσεν εντολην αποχωρησεως της Εθνοφρουρας...

Η Κυβερνησις απεφασισεν απο κοινου με την στρατιωτικη ηγεσιαν οτι επεβαλλετο η επαναληψις των περιπολιων εις την Τουρκικην συνοικιαν του Αγιου Θεοδωρου.

Η Ελλας ενημερωθη σχετικως και δεν προεβαλλεν αρνησιν εις την διεξαγωγην της επιχειρησεως. Τα γεγονοτα εξειλιχθησαν ως ειχε προβλεφθη....

Περι την 2 π.μ. ο πρωθυπουργος της Ελλαδος κ. Κολιας... διεβιβασε μηνυμα προς τον Προεδρον Μακαριο δια να δοθει εντολη αποχωρησεως της Εθνοφρορας... Ο Μακαριωτατος... απηντησε οτι ο ιδιος, ως Προεδρος της Δημοκρατιας, ***δεν ητο διατεθειμενος να διαταξη την αποχωρησιν των δυναμεων της Εθνοφρουρας****....*

Το Υπουργικον Συμβουλιον συνηλθε χθες... τρεις υπουργοι, οι κκ. Γιωρκατζης, Τ. Παπαδοπουλος και Αραουζος εξεφρασαν εντονον επιθυμιαν να παραιτηθουν εις ενδειξιν διαμαρτυριας δια το ***αδοξον τελος της επιχειρησεως των δυναμεων του Κρατους****... επεκρατησεν η αποψις οτι η παραιτησις των τριων Υπουργων θα εξελαμβανετο ως διαφωνια προς τον Προεδρον Μακαριον, ο οποιος ομως εις την παρουσαν περιπτωσιν ουδεμια ευθυνην εφερε."*

Κανενας απο την κυβερνητικη παραταξη δεν διαμαρτυρηθηκε εστω και ελαχιστα για την στρατιωτικη επιχειρηση και τις σφαγες και λεηλασιες, αντιθετα ολες οι διαμαρτυριες αφορουσαν το "αδοξο τελος", την αποχωρηση της εθνοφρουρας μετα τις επιχειρησεις.

Η κυβερνηση του Μακαριου και η αρχουσα ταξη που αντιπροσωπευε εχει ολη την ευθηνη για την σφαγη στη Κοφινου.

Το ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα πρεπει να το καταγγειλει αυτο και να παλεψει για να μην ξαναγινουν και αλλα παρομοια. Να σταματησει να υποστηριζει την πολιτικη και τους εξοπλισμους αυτων που δεν εχουν κανενα προβλημα να ξαναεπαναλαβουν "ανδραγαθηματα" σαν αυτα της Κοφινου.

Οταν το ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα, την ωρα που οι υπολοιποι θα βρισκονται στα οδοφραγματα εναντια στην ανακυρηξη της ΤΔΒΚ, θα κανει το πρωτο μνημοσυνο για τους αδικοσκοτωμενους τουρκοκυπριους στην Κοφινου και αλλου, θα εχει κανει ενα μεγαλο βημα στη προσπαθεια για το χτισιμο της εμπιστοσυνης, της φιλιας και της αδελφοσυνης με τους τουρκοκυπριους και τουρκους εργαζομενους.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

Μερικα προσφατα ατυχηματα που συνεβηκαν στους χωρους εργασιας, εφεραν στην επικαιροτητα το καυτο θεμα της ασφαλειας των εργατων στη δουλεια. Ενας εργατης σκοτωθηκε πεφτωντας απο την στεγη σε τουβλοποιειο ενω ενας εργατης του δημου που μαζευε τα σκουπιδια παρασυρθηκε απο αυτοκινητο και εχασε τη ζωη του.

Ειναι πολλα τα ατυχηματα που γινονται καθε χρονο στα οποια αρκετοι εργαζομενοι χανουν τη ζωη τους ή τραυματιζονται σοβαρα, χανοντας καποιο δαχτυλο ή και χερι μενωντας παραλυτοι για το υπολοιπο της ζωης τους. Τα επισημα στατιστικα της Κυβερνησης δειχνουν οτι για το 1988 υπηρξαν 1187 εργατικα ατυχηματα απο τα οποια 14 ηταν θανατηφορα, ενω οι αντιστοιχοι αριθμοι για το 1989 ειναι 1280 ατυχηματα με 9 θανατηφορα και το 1990 1220 με 5 θανατηφορα. Οι αριθμοι για φετος θα ειναι μεγαλυτεροι.

Η αντιδραση της κυβερνησης σε αυτα ηταν να κυρηξει την τελευταια εβδομαδα του Οκτωβρη σαν εβδομαδα ασφαλειας και υγειας και να αναλαβει εκστρατεια διαφωτισης βγαζοντας για το σκοπο αυτο και διαφορες αφισες. Ολη η προσπαθεια παρουσιαστηκε οτι γινεται απο ενδιαφερον για την ασφαλεια και την υγεια των εργατων. Στη πραγματικοτητα ομως αυτο που προσπαθει να κανει ειναι να δειξει οτι υπευθυνοι για τα ατυχηματα ειναι οι ιδιοι οι εργαζομενοι που δεν προσεχουν. Σχεδον ολες οι αφισες που βγηκαν, ειναι κατα καποιο τροπο γελιογραφιες με γελοτοποιο τον εργατη. Παρουσιαζουν τον εργατη σαν αδεξιο και απροσεχτο που οποιαδηποτε στιγμη μπορει να του συμβει ατυχημα.

Την ιδια ταχτικη και χειροτερα ακολουθουν και οι εργοδοτες με πιο χοντροκομενο παραδειγμα τη διευθυνση του τσιμεντοποιειου Βασιλικου. Μεσα στα πλαισια της "εβδομαδας ασφαλειας" εκανε διαγωνισμο, με επαθλο πολλων λιρων, αναμεσα στους εργατες για το ποιος φταιει για τα εργατικα ατυχηματα. Αυτο λιγες μονο μερες μετα την μεγαλη απεργια στο τσιμεντοποιειο που εγινε εξαιτιας της ελλειψης συνθηκων ασφαλειας και των ατυχηματων που γινονται ξεπερνα καθε οριο υποκρισιας.

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Στη πραγματικοτητα αυτοι που φερουν ολη την ευθυνη για τα εργατικα ατυχηματα ειναι οι εργοδοτες. Οι εργοδοτες με την εντατικοποιηση των ρυθμων δουλειας για μεγαλυτερη παραγωγη, σπρωχνουν αναποφευκτα τους εργατες στα ατυχηματα. Οι υπερωριες που πολλοι εργατες ειναι υποχρεωμενοι να κανουν παρα την θεληση τους ειτε για να καλυψουν καποιες αναγκες τους εξαιτιας του χαμηλου μισθου που παιρνουν ή για να γινει η δουλεια του εργοδοτη τους ειναι βασικες αιτιες για πολλα εργατικα ατυχηματα. Ειναι προσφατη η περιπτωση του ταξιτζη που σκοτωθηκε σε ατυχημα εξαιτιας των πολλων δρομολογιων που ειχε κανει. Ειναι ακομα πολλες οι περιπτωσεις που εγιναν ατυχηματα επειδη οι ερζοδοτες υποχρεωνουν τους εργατες να κανουν εργασια που δεν ειναι της ειδικοτητας τους ή δεν εχουν τα μεσα και τη δυνατοτητα να την κανουν.

Οι εργοδοτες προσπαθουν με οσο το δυνατο λιγοτερο προσωπικο να βγαλουν οσο περισσοτερα κερδη μπορουν. Στην προσπαθεια τους να μειωσουν οσο μπορουν τα κοστα παραγωγης και να εχουν μεγαλυτερα κερδη, δεν δινουν χρηματα για την αγορα αναγκαιου εξοπλισμου για την ασφαλεια και την υγεια των εργατων. Σε πολλα επαγγελματα εκτος απο τα εργατικα ατυχηματα που μπορουν να στοιχισουν τη ζωη σε καποιο εργαζομενο υπαρχουν και οι κινδυνοι απο χρονιες αρρωστιες που προκαλουνται απο τις κακες συνθηκες δουλειας. Οι εργαζομενοι στα μεταλλειο ή στα εργοστασια αμιαντοσωληνων κινδυνευουν απο παθησεις στους πνευμονες απο την σκονη που αναπνεουν για χρονια. Οι τυπογραφοι κινδυνευουν απο φηματιωση απο το μολυβι που χρησιμοποιουν οι τυπογραφικες μηχανες. Οι εργατες της ΑΗΚ στον υποσταθμο της Μονης εχουν χασει σε μεγαλο βαθμο την ακοη τους εξαιτιας της δουλειας τους και πολλα αλλα παρομοια. Ολα αυτα θα μπορουσαν να αποφευχθουν αν οι εργοδοτες εδιναν λεφτα για την εφαρμογη προστατευτικων μετρων για τους εργαζομενους. Το μονο πραγματικο ενδιαφερον ομως που εχουν ειναι για το ποσες εργασιμες μερες πανε δηθεν "χαμενες", αντι να νοιαζονται για τις χαμενες ζωες και την χαμενη υγεια των εργαζομενων.

Οι ψευτοαποζημιωσεις που δινουν μετα δεν υποκαθιστουν με κανενα τροπο την χαμενη υγεια και τη ζωη. Το ιδιο και τα πενιχρα ανθιυγειινα επιδοματα. Οχι μονο ειναι πολυ χαμηλα αλλα δινονται σε πολυ περιορισμενους κλαδους. Οι εργαζομενοι για παραδειγμα στο Βασιλικο δεν παιρνουν. Τωρα που διεκδικουν τετοιο επιδομα η διευθυνση δεν δεχεται να το δωσει σε ολους.

Το εργατικο κινημα πρεπει να παλεψει για πληρεις συνθηκες ασφαλειας στους χωρους δουλειας και για πληρη ιατροφαρμακευτικη καλυψη ολων των εργαζομενων. Οι εργαζομενοι στο Βασιλικο παρολο που δεν εβαλαν σαν αμεσο αιτημα κατα την διαρκεια της απεργιας του το θεμα των συνθηκων ασφαλειας και του ανθιυγειινου επιδοματος ωστοσο εδειξαν με τον ηρωικο τους αγωνα το δρομο για να μπορεσει το εργατικο κινημα να κερδισει αυτα τα αιτηματα.

Κικκος

ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ

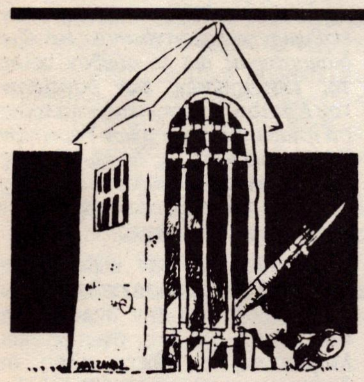

"Ο στρατος δεν μπορει να μετατραπει σε κολλεγιο".

Αυτα δηλωσε ο συντ. Αυγουστιδης μετα την αυτοκτονια του φανταρου Νικολα Αναστασιου και το "ατυχηματα" σε στρατοπεδο που στοιχισε την ζωη σε αλλο ενα φανταρο, παρομοιαζοντας τα σαν "ατυχηματα που μπορουν να συμβουν σε καθε σπιτι".

Οι αυτοκτονιες των στρατιωτων ομως, οπως και τα αλλα "ατυχηματα" δεν ειναι παρα δολοφονιες για τις οποιες ευθυνονται οι στρατοκρατες.

Οι ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ στρατιωτων, δεν οφειλονται ουτε σε ερωτικες απογοητευσεις, ουτε σε προσωπικα ψυχολογικα προβληματα. Οποιαδηποτε ψυχολογικα προβληματα υπαρχουν, δημιουργουνται μεσα στο ιδιο το στρατιωτικο καθεστως. Απο την εκμηδενιση της ανθρωπινης προσωπικοτητας και αξιοπρεπειας και το συστημα που στηριζεται πανω στη πειθαρχια που επιβαλλεται με την τρομοκρατια των φανταρων. Δεν ειναι τυχαιο που η στρατιωτικη θητεια αντιμετωπιζεται σαν κατεργο απ' ολη τη νεολαια. Και τι αλλο μπορει να ειναι η ατελειωτη θητεια των 26 μηνων, η καταπιεση κι' η βαρβαροτητα μεσα στις μοναδες, η ανυπαρξια καθε δικαιωματος κι' ελευθεριας για το στρατιωτη; Μια κατασταση που στις ηδη δυσκολες συνθηκες της αβεβαιοτητας, προσθετει ενα ιδιαιτερο βαρος στη νεολαια, που αρχιζει να ξεπερνα το οριο της ανοχης.

Οι αυτοκτονιες, τα "ατυχηματα" και οι λιποταξιες ξεσκεπαζουν την πραγματικοτητα για το συστημα και τη λειτουργια του αστικου στρατου. Ξεσκεπαζει τον μιλιταρισμο που προσπαθουν να επιβαλουν στη ζωη μας. Μιλιταρισμο, που σημαινει μεγαλυτερες "θυσιες" των εργαζομενων για τις πολεμικες δαπανες, περισσοτερη καταπιεση μεσα στους στρατωνες, και πιεση για πιο παραγωγικη θητεια. Και ολα αυτα για να κανουν ενα στρατο ικανο να επαναλαβει "κατορθωματα" σαν αυτα που εκανε εναντιον των τουρκοκυπριων στην Κοφινου το '67 και αλλου.

Απο τα οσα γινονται μεσα στα στρατοπεδα, τα επεισοδια που βγαινουν στην επιφανεια ειναι ελαχιστα. Καποια αλλα, που βρισκονται λιγο πιο κατω απο τις αυτοκτονιες, θεωρουνται "ανωδυνα" και μεσα στο πνευμα του στρατου. Τα καψονια, οι στερησεις αδειων, οι καταναγαστικες εργασιες και οι προσβολες θεωρουνται αυτονοητα για το στρατο.

Μεσα σε τετοιες συνθηκες καταπιεσης, το ξεσπασμα της

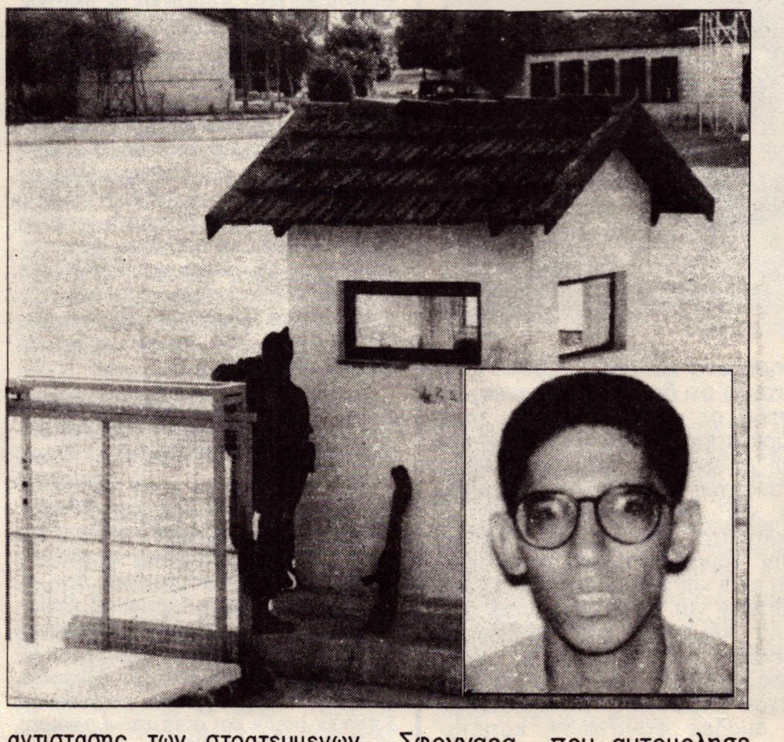

αντιστασης των στρατευμενων βρισκει διεξοδο σε λυσεις απελπισιας. Για το Νικολα προσφατα, για αλλους στο παρελθον και γι' αυτους που εφτασαν στο παρα πεντε, η αυτοκτονια φαινοταν σαν η μονη δυνατη αντισταση.

Το ιδιο και για τον Μαριο Σφογγαρα που αυτομολησε στη βορεια Κυπρο. Ο τυπος το παρουσιασε βεβαια σαν πραξη απελπισιας ενος υπερευαισθητου νεου, που δεν αντεχε να ζει μακρυα απο το χωριο του. Για τους σωβινιστες, η ευαισθησια μονο με τον εθνικισμο μπορει να συνυπαρξει. Ο Μαριος ομως αυτομολησε σαν αντιδραση "στην καταπιεση των ανωτερων του" οπως δηλωσε ο ιδιος. Αυτομολησε, γιατι ακριβως η ευαισθησια του δεν αντεχε τον εθνικισμο και τους εκφοβισμους των στρατοκρατων και προτιμησε τον "εχθρο".

Τα "ατυχηματα" στο στρατο δεν διαφερουν απο τα εργατικα ατυχηματα. Οπως οι εργοδοτες πιεζουν για περισσοτερη παραγωγη χωρις να νοιαζονται για την ζωη και την υγεια των εργαζομενων, ετσι και οι στρατοκρατες, για να πετυχουν μια "πετυχημενη" ασκηση πιεζουν τους φανταρους αδιαφορωντας για τους κινδυνους.

Οι αριστεροι νεολαιοι μπορουν να αντιδρασουν σε αυτη την κατασταση, δημιουργωντας μαζι με τους αλλους εργαζομενους ενα κινημα μεσα και εξω απο τον στρατο, που να παλευει για καλητερες συνθηκες στο στρατο, για μειωση της θητειας, για ελευθερο συνδικαλισμο των φανταρων.

Γιολα Χ" Χαραλαμπους

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΟΧΙ ΣΤΗ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η κυβερνηση προτεινει στις συντεχνιες, ενα ρατσιστικο σχεδιο συμφωνιας για την εργοδοτηση αλλοδαπων, ωστε να αντιμετωπιστει η ελλειψη εργατικου δυναμικου. Μ'αυτη την ρατσιστικη συμφωνια προωθει ρυθμησεις, με τις οποιες στερει βασικα πολιτικα και δημοκρατικα δικαιωματα των ξενων εργατων και νομιμοποιει την αγρια εκμεταλευση τους.

ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Το ποσο ρατσιστικη ειναι αυτη η συμφωνια φαινεται απο τους ορους και τις προυποθεσεις που απαιτει για να μπορει να εργαστει ενα ξενος εργατης. Στερει στους ξενους εργατες το δικαιωμα να αλλαζουν εργοδοτη, τοπο δουλειας, και ειδικοτητα, μονο και μονο επειδη ειναι ξενοι. Βασικη προυποθεση για παραχωρηση αδειας ειναι η ελλειψη ντοπιου εργατικου δυναμικου, ειτε γιατι δεν υπαρχει, ειτε γιατι υπαρχει απροθυμια των Ε/Κ να εργαστουν στο συγκεκριμενο επαγγελμα, λογω της φυσεως του επαγγελματος. Θα δινεται αδεια εργασιας οπου μια επιχειρηση εχει "σοβαρα προβληματα συνθηκων εργασιας, ασφαλειας, υγειας, ευημεριας, για το διαστημα που θα χρειαστει η επιχειρηση να καμει τις αναγκαιες αλλαγες για βελτιωση". Αλλος ορος ειναι η απασχολιση τους πανω σε προσωρινη βαση με συμβολαιο το οποιο δεν θα ειναι μεγαλυτερο απο δυο χρονια, πραγμα που σημαινει οτι δεν θα εχουν κανενα δικαιωμα, ουτε καν αποζημιωση σε περιπτωση απολυσης. Τελος σε περιπτωση πλεονασμου ή αναστολης εργασιων θα απολυονται πρωτα οι ξενοι εργατες.

Κατα τα αλλα οι ξενοι εργατες μπορουν να ενταχθουν στη συντεχνια της εκλογης τους, στην οποια βεβαια θα δινουν υποχρεωτικα και την εισφορα τους. Δεν μπορουν ομως να περιμενουν τιποτα απο αυτες μια και ειναι αυτες πρωτες που βαζουν εμποδια για την εργοδοτηση τους στην ν. Κυπρο.

Οταν οι ξενοι εργατες δεν εχουν αυτα τα δικαιωματα, ειναι σαν να μην εχουν κανενα δικαιωμα. Στον καπιταλισμο η εργατικη δυναμη ειναι ενα εμπορευμα. Οταν τους στερουν το δικαιωμα να πουλανε την εργατικη τους δυναμη, σε οποιον εργοδοτη θελουν, οπου και οσο θελουν, ειναι σαν να τους στερουν το δικαιωμα στην εργασια και την ζωη. Καθε εργοδοτης με την απειλη της απολυσης και αυτοματης απελασης τους μπορει να τους εκμεταλευεται οπως θελει. Μπορει να ελεγχει και να επιβαλλει τους δικους του ορους, ακομα και να παραβιαζει προνοιες της ιδιας της συμφωνιας.

Οι οροι για την παραχωρηση αδειας εργασιας σε ξενους εργατες εξασφαλιζουν στους Ε/Κ επιχηρηματιες ενα φτηνο εργατικο δυναμικο ανικανο να υπερασπιστει τα συμφεροντα του. Οι εργασιες που τους επιτρεπεται να εργαστουν δεν ειναι μονο οι χειροτερες και πιο επικινδυνες αλλα και με τις πιο βρωμικες και ανθιυγειινες συνθηκες.

Αν και ο εργοδοτης ειναι υποχρεωμενος να παρεχει στεγη, αλλα δικαιουται να κατακρατει απο το μισθο ποσοστο μεχρι 10%. Αν παρεχει και τροφη, δικαιουται να κατακρατει αλλο ενα 15%. Το τι ομως εννοουν με αυτα οι Ε/Κ εργοδοτες φαινεται απο το τι προσφερουν σημερα, δηλαδη τις τσιγκενες παραγκες για στεγη και τα χαρτενα κασσονια για στρωμα. Ετσι εκμεταλευονται την ευκαιρια ακομα πρισσοτερο για να ριξουν τους μισθους πεινας των ξενων εργατων κατα 25% νομιμα πια.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Σημερα οι καπιταλιστες στη Ν. Κυπρο θελουν να χρησιμοποιησουν τους ξενους εργατες οχι μονο οπου υπαρχει ελλειψη εργατικων χεριων αλλα και για εκσυνχρονισμο των επιχειρησεων τους. Αυτο φαινεται απο τα σχολια των αστικων εφιμεριδων:

"Κατα την εξεταση αιτησεων για παραχωρηση αδειων για προσωρινη απασχολιση αλλοδαπων θα εφαρμοζονται τα κριτηρια καί οι διαδικασιἐς που θα εχουν σαν στοχο απο την μια την ικανοποιηση των πιεστικων αναγκων σε εργατικο δυναμικο και απο την αλλη τη βελτιωση των συνθηκων εργασιας, καλυτερης οργανωσης και της τεχνολογικης αναβαθμισης των επιχειρησεων." Φιλ 27/10/91

"Οι πλειστοι ξενοι εργατες απασχολουνται σε δουλειες που δεν ειναι καθολου προσφιλεις σε Κυπριους και αν ποτε απελαυνονταν οι αλλοδαποι αυτοι, το αποτελεσμα θα ηταν οτι οι φαρμες θα παρελυαν, και η αγορα θα εστερειτο κρεατος, πουλερικων αυγων και γαλακτος" (Αληθεια 13/11/91)

Οι ξενοι εργατες εκτος απο τις βρωμικες δουλειες στις φαρμες δουλευουν στο μαζεμα φρουτων και λαχανικων, στις οικοδομες, στα πλυντηρια και σε αλλες μικρες βιομηχανιες. Ειναι ενα σημαντικο στηριγμα της Ε/Κ οικονομιας. Μικρο αλλα απαραιτητο σημερα. Αυριο ομως, οταν οι Ε/Κ εργοδοτες θα εχουν λυσει τα προβληματα τους η συμφωνια τους παρεχει καθε νομιμο δικαιωμα να τους πεταξουν εξω, σαν στιμενες λεμονοκουπες χωρις κανενα προβλημα. Το ιδιο κανει ο Μειτζορ σε Κυπριους, Ινδους, Πακισταvους και αλλους ξενους εργατες. Ειναι μια επιθεση σ'ενα απο τα πιο μιζερα, φτωχα και καταπιεσμενα κομματια της εργατικης ταξης κατω απο το προσχημα της διαφορας της εθνικοτητας.

Η συμφωνια για τους ξενους εργατες αποτελει μερος μιας ρατσιστικης πολιτικης για τους μεταναστες που εφαρμοζεται σ'ολοκληρη την Ευρωπη. Την βλεπουμε παντου, με τις απελασεις των Αλβανων στην Ελλαδα και το ρατσιστικο νομο του Μητσοτακη για τους μεταναστες. Τα ιδια και στην Ιταλια και σε ολη την ΕΟΚ με τα "κλειστα" συνορα οπου θα επιτρεπεται η ελευθερη διακινηση μονο στους "λευκους και τους πλουσιους" οπως επισημαινει ο Εκονομιστ.

ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ή ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Οι συντεχνιες αντιμετωπιζουν τους ξενους εργατες οχι σαν εργαζομενους ισους με τους αλλους Ε/Κ εργατες. Αντιθετα δεχονται την εισοδο ξενων εργατων μονο κατω απο ορους και προυποθεσεις και με την υπογραφη συμφωνιας. Προβαλλουν το επιχειρημα οτι ειναι εναντια στην χωρις ορους εισοδο ξενων εργατων γιατι αυτο, θα ριξει τα μεροκαματα των Ε/Κ εργατων, τους οποιους θελουν να προστατευσουν απο τον ανταγωνισμο των χαμηλομισθων ξενων εργατων. Ομως αυτα τα επιχειρηματα ειναι τα ιδια που χρησιμοποιουν και οι ρατσιστες του Λεπεν στην Γαλλια εναντια στους ξενους εργατες και οι φασιστες στη Γερμανια.

'Για τα χαμηλα μεροκαματα δεν φτανε οι ξενοι εργατες αλλα ο καπιταλισμος και οι επιθεσεις των εργοδοτων εναντια στους μισθους μας. Οι συντεχνιες που βλεπουν πρωτα το "καλο του τοπου" και την στηριξη της "εθνικης οικονομιας", αντι να πολεμησουν αυτες τις επιθεσεις και να δειξουν οτι ο εχθρος για τους εργατες ειναι τα αφεντικα και το συστημα τους, βαζει τους ντοπιους εργατες να πολεμουν τους ξενους σαν να ειναι οι ταξικοι εχθροι τους. Αντι να σταθουν αλλυλεγγυες στους ξενους εργατες καλιεργουν την διασπαση κατηγοροντας τους οτι θα δημιουργησουν προβληματα στους ντοπιους εργατες.

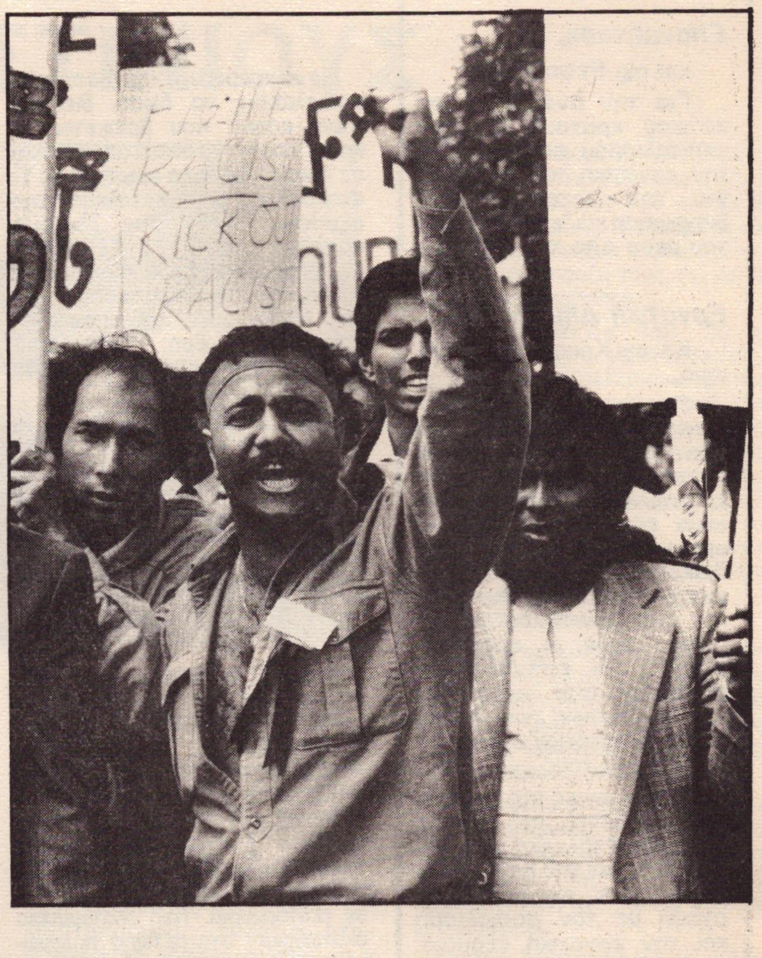

ΤΑΞΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Οι Ε/Κ εργαζομενοι αντιθετα απο τις συνδικαλιστικη γραφειοκρατια πρεπει να δουν τους ξενους εργατες σαν ταξικα τους αδερφια. Αυτη η διαθεση εχει φανει οτι μπορει να αναπτηχθει μεσα στους ιδιους τους εργαζομενους απο το γεγονος οτι αρνουνται να καταδωσουν τους ξενους εργατες. Τους κριβουν σε εργοστασια και αγροκτηματα πραγμα

που αναγκαζει τους αρμοδιους να δηλωνουν οτι: "Ο αριθμος των παρανομων ξενων εργατων ανησυχει εντονα τοσο την συντεχνιακη πλευρα οσο και την κυβερνηση...Ωστοσο η ελλειψη καταγγελιων απο πλευρας εργαζομενων καθιστα ακομα πιο δυσκολη την εντοπιση τους". Φιλελευθερος 20/10/91.

Οι εργαζομενοι,πρεπει να παλεψουν ενωμενοι ντοπιοι και ξενοι για ελευθερη και χωρις ορους εισοδο των ξενων εργατων. Για αμεση νομιμοποιηση ολων οσων εργαζονται και καταργηση ολων των ρατσιστικων ορων της συμφωνιας και την παραχωρηση υπηκοοτητας σε οσους το θελουν. Για ισες απολαβες και συνθηκες δουλειας με τους Ε/Κ εργαζομενους. Για οργανωση τους στις συντεχνιες με τα ιδια δικαιωματα. Πρεπει να εμποδισουμε την συνδικαλιστικη ηγεσια στο παιχνιδι της ταξικης συνεργασιας με τα αφεντικα εναντια στους εργατες ντοπιους και ξενους ξεπερνωντας την διασπαση μεταξυ των εργατων ειτε κατα κλαδο ειτε κατα φυλο ειτε κατα ηλικια ειτε κατα εθνοτητα για να δωσουμε ετσι μια ταξικη και διεθνιστικη απαντηση στη ρατσιστικη συμφωνια της κυβερνησης, των εργοδοτων και των συντεχνιων.

Νικος Αγιομαμιτης

AIDS

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΦΤΑΙΕΙ Ο ΙΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΗΜΙΑ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Οταν ο αμερικανος σουπερσταρ του μπασκετ "Ματζικ" Τζονσον, δηλωσε οτι εχει προσβληθει απο τον ιο του aids, ενα κυμα λυπης για την τραγωδια διαπερασε τις ΗΠΑ.

Ο Τζονσον θα αρχισει αμεσως να παιρνει το φαρμακο ΑΖΤ που καθυστερει την εμφανιση της ασθενειας. Θα ειναι απο τους πρωτους που θα ωφεληθουν απο καθε νεα ανακαλυψη, ισως και την θεραπεια της.

Για αλλους ομως, τους φτωχους στις ιδιες τις ΗΠΑ αλλα κυρια σε αλλα μερη του κοσμου, η τραγωδια ειναι πραγματικα ασυλληπτη. Το 60% των θυματων του aids προερχονται απο την Αφρικανικη ηπειρο, συμφωνα με ερευνα Αγγλων επιστημονων, και "ο μισος πληθυσμος της Αφρικης θα εξαληφθει απο το aids ... μεσα στη δεκαετια που διανυουμε".

Στην Αφρικη, συμφωνα με συντηρητικους υπολογισμους της Παγκοσμιας Οργανωσης Υγειας, 9 - 11 εκατομμυρια εχουν προσβληθει απο τον ιο, ενω περιμενουν ο αριθμος αυτος να τριπλασιαστει ή να τετραπλασιαστει στα προσεχη χρονια.

Αυτη η τραγωδια οφειλεται οχι στον ιο, αλλα στην φτωχεια. Το Aids μεταδιδεται κατα την διαρκεια της εγκυμοσυνης και του θηλασμου στο παιδι απο την ιδια την μητερα. Μεχρι σημερα, επειδη δεν παιρνονται προφυλαξεις, εχουν γεννηθει 750,000 παιδια προσβλημενα απο τον ιο, που τα περισσοτερα θα πεθανουν πριν φτασουν τα πεντε χρονια. Οι εγκαταστασεις ελεγχου και θεραπειας ειναι ανυπαρκτες. Στα νοσοκομεια της Γκαμπαλα δεν υπαρχουν καν συσκευες αποστειρωσης για τις συριγγες πολλαπλης χρησης και τις βελονες μεταγγισεων. Τα νοσοκομεια του Ζαιρ δεν διαθετουν αρκετα κρεβατια ουτε γι' αυτους που εχουν την ελαχιστη ελπιδα να γινουν καλα. Ολοκληρος ο προυπολογισμος του Ζαιρ δεν ειναι αρκετος ουτε για τις εξετασεις και τη θεραπεια δεκα ατομων που πασχουν απο aids.

Η θεομηνια αυτη το μονο που εχει προκαλεσει μεχρι τωρα στην Ευρωπη, που οι αρχουσες ταξεις της ειναι απο τους κυριους υπευθυνους για την οικονομικη κατασταση της Αφρικης, ειναι το ξεσπασμα μιας σειρας ρατσιστικων ενεργειων. Τον Οκτωβρη του 1986 το υπουργειο εξωτερικων της Αγγλιας αποφασισε τις υποχρεωτικες εξετασεις αιματος για ολους τους επισκεπτες απο την Αφρικη. Την ανακοινωση ακολουθουσε και το εξης σχολιο: "Σε μερικες μερες φτανουν στην Αγγλια εκατονταδες φοιτητες απο χωρες της Αφρικης, και αυτο θα κοστισει 5 εκατομυρια στον Αγγλο φορολογουμενο". Εδω, στην νοτια Κυπρο, η μοιρα καθε ξενου απο χωρες του τριτου κοσμου που θα εχει την ατυχια να ανακαλυφθει οτι ειναι φορεας, ειναι η απελαση.

Μπορει το aids να οφειλεται σε ιο, οι διαστασεις ομως που εχει παρει, δεν μπορουν να καταλογιστουν πουθενα αλλου παρα στο καπιταλιστικο συστημα. Η παλη εναντιον του aids δεν βρισκεται στις προτεραιοτητες των αρχουσων ταξεων σε ολο τον κοσμο. Προτιμουν να ξοδευουν εκατομυρια σε οπλα μαζικης καταστροφης παρα σε ερευνες και στη μεριμνα για το aids. Ο ανταγωνισμος της "ελευθερης αγορας" λειτουργει βεβαια και για το aids, τα διαφορα κεντρα ερευνων στον κοσμο, ειτε κυβερνητικα ειτε των φαρμακευτικων εταιρειων, αντι να συνεργαζονται και να μοιραζονται τις ανακαλυψεις τους, τις κραταν μυστικες μεχρι να τις ολοκληρωσουν.

Οι αρχουσες ταξεις ενεργησαν πολυ αργα για να εμποδισουν την εξαπλωση του Aids σε παγκοσμια κλιμακα. Μια αργοπορια που οφειλοταν και στην λανθασμενη αντιληψη οτι το Aids προσβαλει μονο ομοφυλοφιλα ατομα, για τα οποια η αρχουσα ηθικη δεν δυσκολευεται να φτασει στο σημειο να πει και "καλα να παθετε".

Σαν σοσιαλιστες επαναστατες εχουμε καθηκον να υπερασπιστουμε καθε κομματι της κοινωνιας που καταντα αποδιοπομπαιος τραγος στην προπαγανδα για το aids. Η θυματοποιηση ενος κομματιου της εργατικης ταξης κανει και τα υπολοιπα κομματια της πιο ευαλωτα. Η λυση βρισκεται στον αγωνα της εργατικης ταξης για να κερδισει οχι μονο τον ελεγχο των εργοστασιων - των μεσων παραγωγης, αλλα και να σπασει καθε προκαταληψη και υποκρισια που χρησιμοποιουν τα αφεντικα για να την διαιρουν.

Μαρια Ρωσσιδου

"Εργατικη Δημοκρατια"

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση,

και οχι Ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και "επιδιορθωση" του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι Κρατικο Καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας ουτε ειχαν ουτε εχουν καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του "δικου μας" εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ, εναντια στην "δικη" μας, την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ. Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες Βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης πρωτοποριας

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας "Εργατικη Δημοκρατια"
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92, Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλεφωνο **349770**
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΕΣΣΔ - ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Για να μπορεσει ο επαναστατικος σοσιαλισμος να δωσει διεξοδο σ'ενα κοσμο που βρισκεται σε κριση, πρεπει να δωσει απαντησεις σε ορισμενα καιρια ερωτηματα: Τι ακολουθησε την καταληψη της εξουσιας απο τους ρωσους εργατες το 1917; Ηταν ο σφετερισμος της εξουσιας απο τη σταλινικη γραφειοκρατια "φυσιολογικο επακολουθο" της επαναστασης του Οκτωβρη; Τελικα, ποιο ειναι το συστημα που επικρατησε στην ΕΣΣΔ;

Καιρια ερωτηματα στα οποια τα κειμενα που συνθετουν το βιβλιο "ΕΣΣΔ - Απο το Εργατικο Κρατος στον Κρατικο Καπιταλισμο" δινουν καιριες απαντησεις.

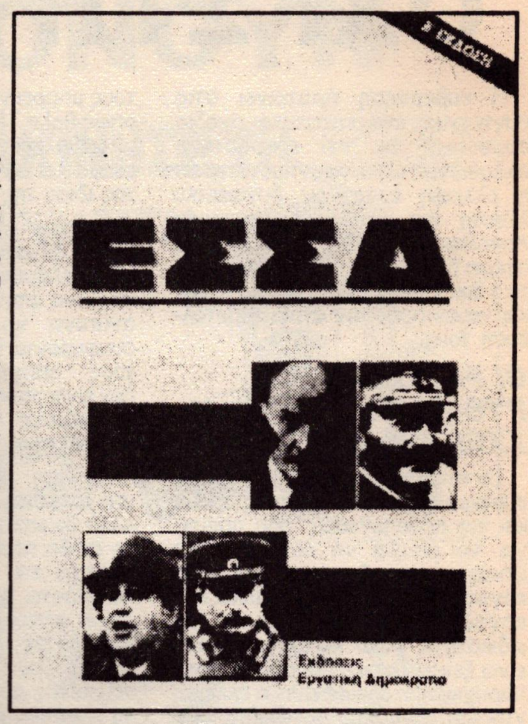

ΕΣΣΔ: ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ, εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια, 1991, σελιδες 150.

Το βιβλιο αυτο μπορειτε να το προμηθευτειτε απο τα κεντρικα βιβλιοπωλεια ή απο τα γραφεια μας, Οδος Αρχ. Μακαριου Γ' 92, Καϊμακλι. Τηλ: 349770.

Πως Χαθηκε η Επανασταση

Η επανασταση στη Ρωσια τον Οκτωβρη του 1917 ηταν μια πραγματικη εργατικη επανασταση. Δημιουργησε μια κοινωνια που τον ελεγχο της ειχαν αυτοι που παραγουν τον πλουτο. Ποτε προηγουμενα στην ιστορια δεν εγιναν τοσο ριζικες αλλαγες στη δομη της κοινωνιας και σ'ενα τοσο συντομο χρονικο διαστημα. Ο φρικιαστικος εμφυλιος πολεμος που ακολουθησε ομως κοστισε τη ζωη σε εκατομμυρια. Τρια εκατομμυρια σκοτωθηκαν στο μετωπο πολεμωντας τους Λευκους και τους 14 στρατους που εισεβαλαν στη Ρωσια. Απο αυτους, 200.000 ηταν επαναστατες εργατες μελη του Μπολσεβικικου κομματος. Στη χωρα μαινονταν ο λοιμος και οι επιδημιες με απολογισμο 9 εκατομμυρια νεκρους. Τα εργοστασια σταματησαν να λειτουργουν. Η ρωσικη οικονομια ειχε κυριολεκτικα καταστραφει.

Σαν αποτελεσμα, το 1921 ο συνολικος αριθμος της βιομηχανικης εργατικης ταξης μειωθηκε απο τα 3 εκατομ. στο 1,5 εκατομμυριο.

Με μια εργατικη ταξη αποδεκατισμενη οι μπολσεβικοι ολο και περισσοτερο ηταν υποχρεωμενοι να στηριχτουν στην παληα τσαρικη γραφειοκρατια για να κυβερνησουν τη χωρα.

Οι ελπιδες επιβιωσης της επαναστασης στηριζονταν στην εξαπλωση της στην υπολοιπη Ευρωπη.

Με την ηττα ομως των επαναστασεων στη Γερμανια το 1918 και 1923, και στην Αυστρια και Ουγγαρια το 1919, οι κατακτησεις της εργατικης ταξης στη Ρωσια αρχισαν να χανονται.

Ηταν κατω απο αυτες τις συνθηκες που τη δεκαετια του 1920 στην εξουσια αναρριχηθηκε μια νεα αρχουσα ταξη - η κομματικη και κρατικη γραφειοκρατια, με τον Σταλιν επικεφαλης.

Η γραφειοκρατια, αποκτωντας συνειδηση των δικων της ξεχωριστων συμφεροντων, κατεπνιξε καθε μορφη αντιπολιτευσης μεσα απο μια σειρα απο συγκρουσεις μ'αυτους που ηγηθηκαν του Μπολσεβικικου κομματος το 1917.

Κρατικος Καπιταλισμος

Κατω απο την πιεση του παγκοσμιου καπιταλισμου και για να επικρατησει σ'ενα ανταγωνιστικο περιβαλλον, η γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη εφαρμοσε ενα προγραμμα στυγνης και εντατικης συσσωρευσης κεφαλαιου.

Ειναι αληθεια οτι τα μεσα παραγωγης παρεμειναν κατω απο τον ελεγχο του κρατους. Ποιος ελεγχε ομως τωρα αυτο το κρατος; Ο ελεγχος του κρατους δεν βρισκονταν πια στα χερια των εργατων αλλα στα χερια της σταλινικης γραφειοκρατιας.

Οπως οι εργατες στον Δυτικο καπιταλισμο ετσι και οι εργατες στην ΕΣΣΔ επρεπε τωρα να πουλουν την εργατικη τους δυναμη σ'αυτους που ελεγχαν τα μεσα παραγωγης.

Απο το 1923 και μετα η γραφειοκρατεια γυρισε την πλατη στην παγκοσμια επανασταση. Συγκεντωθηκε στην ισχυροποιηση της δικης της εξουσιας σε βαρος της εξαπλωσης της εργατικης εξουσιας. Ετσι γεννηθηκε και το σταλινικο δογμα του "σοσιαλισμου σε μια μονο χωρα".

Ο ανταγωνισμος αναμεσα στους καπιταλιστες - ειτε προκειται για ιδιωτες, ειτε για κρατη - ωθει στη συσσωρευση κεφαλαιου. Στη συσσωρευση για χαρη της συσσωρευσης, στην παραγωγη για χαρη της παραγωγης.

Στην πραξη αυτο σημαινε την ενδυναμωση του ρωσικου κρατους στον ανταγωνισμο του με τη Δυση μεσα απο την εκμεταλλευση των εργατων και αγροτων. Το συστημα των οικονομικων και κοινωνικων σχεσεων που διαμορφωθηκαν στην ΕΣΣΔ ηταν και παραμενουν ενας γραφειοκρατικος κρατικος καπιταλισμος.

Ειναι η θεωρια του κρατικου καπιταλισμου που καθορισε απο τα τελη της δεκαετιας του '70 την ομαδα Εργατικη Δημοκρατια σαν ξεχωριστη πολιτικη ταση στο χωρο της ελληνοκυπριακης αριστερας.

Ειναι η θεωρια του κρατικου καπιταλισμου που μας αποδεσμευει απο την πλατια διαδομενη και εσφαλμενη αντιληψη οτι η κρατικη ιδιοκτησια των μεσων παραγωγης ειναι **καθαυτο** μια ιστορικη κατακτηση που πρεπει να υπερασπιζομαστε. **Για μας ειναι καθαρο οτι ο σοσιαλισμος μπορει να οικοδομηθει μονο οταν η ιδια η εργατικη ταξη παρει και κρατησει στα χερια της την εξουσια.**

Μεσα απο την καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη - που πρεπει να ειναι παγκοσμια γιατι παγκοσμιος ειναι κι ο καπιταλισμος - οι κρατικοκαπιταλιστες στην Ανατολη οπως και οι καπιταλιστες της ελευθερης αγορας στη Δυση θα ανατραπουν. Ειναι και οι δυο εξισου εχθροι μας.

Οι προσφατες εξελιξεις στην ΕΣΣΔ και την Α. Ευρωπη κανουν αυτο το βιβλιο επικαιρο οσο ποτε αλλοτε. Απαντα σ'ολους εκεινους που θελουν να παρουσιαζουν την καταρρευση του σταλινισμου σαν το "τελος του σοσιαλισμου". Αυτο το βιβλιο ειναι απαραιτητο για καθε σοσιαλιστη που παραμενει πιστος στις παραδοσεις του 1917.

Δ. Οικ.

ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

Εγινε στις 25 και 26 του Οχτοβρη με επιτυχια το διημερο "Επαναστατικου Μαρξισμου" της ομαδας Εργατικη Δημοκρατια, ενα διημερο συζητησης, ενημερωσης και αντιπαραθεσης. Συζητηθηκαν τα θεματα του πως χαθηκε η επανασταση στην ΕΣΣΔ, και πως την θεση του εργατικου κρατους την πηρε ενας καθεστως Κρατιου Καπιταλισμου. Τι ηταν η περεστροικα του Γκορπατσωφ καθως και το τι συμβαινει σημερα στην ΕΣΣΔ μετα το πραξιποπημα. Συζητηθηκε το Κυπριακο και η σταση που πρεπει να εχουν οι ελληνοκυπριοι διεθνιστες σε αυτο. Το εργατικο κινημα και πως μπορουν να κερδισουν οι αγωνες που ξεσπανε και τελος το ζητημα της αναγκαιοτητας της επαναστατικης οργανωσης.

Στις συζητησεις πηραν μερος αρκετοι αριστεροι αγωνιστες. Συμμετειχαν εκπροσωποι του ΑΚΕΛ, μελη της νεολαιας του ΑΔΗΣΟΚ αλλοι αριστεροι αγωνιστες ενω με εισηγηση συμμετειχε και η αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα, η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση.

Στο διημερο ειχαν καλεστει και τουρκοκυπριοι αριστεροι οι οποιοι ομως δεν μπορεσαν να ερθουν εξαιτιας των τελευταιων εξελιξεων στο Κυπριακο που δημιουργησαν κλιμα εντασης αναμεσα στις δυο κοινοτητες με αποτελεσμα να τους απαγορευσουν την εξοδο οι τουρκοκυπριακες αρχες. Παρολα αυτα εστειλαν θερμο συντροφικο χαιρετισμο, ευχομενοι καθε επιτυχια στο διημερο, θεωρωντας το σαν συμβολη εναντια στην ιμπεριαλιστικη "νεα ταξη" και στη παλη για τον σοσιαλισμο.

Οι αντιπαραθεσεις στις συζητησαν επικεντρωθηκαν σε ζητηματα οπως το αν μπορει να υπαρξει σοσιαλισμος σε μια μονο χωρα ή αντιθετα αν ενα γνησιο εργατικο κρατος εχει πρωτα και κυρια διεθνιστικα καθηκοντα για να επιβιωσει. Στο αν ο σοσιαλισμος μπορει να δωθει απο τα πανω, απο το κοινοβουλιο ή αν πρεπει να χτιστει απο τα κατω απο τους ιδιους τους εργατες. Αν οι αγωνες κερδιζονται απο τις διαπραγματευσεις της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας που εχει υποταχτει στην ταξικη συνεργασια ή απο ενα κινημα απο τους ιδιους τους εργατες που αγωνιζονται για ταξικο συνδικαλισμο. Τελος αν στο Κυπριακο προεχει η επανενωση του κυπριακου κρατους ή η ταξικη ενοτητα των εργαζομενων ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων. Αν οι επαναστατες πρεπει να ψαχνουν για μια πρακτικη λυση ή για τα πρακτικα εκεινα καθηκοντα και αιτηματα για να δημιουργησουν ενα διεθνιστικο κινημα με στοχο την επαναπροσεγγιση των ελληνοκυπριων και τουρκοκυριων εργαζομενων.

Το διημερο της "Εργατικης Δημοκρατιας" εκτος απο προσκληση στους αγωνιστες της αριστερας για συζητηση ηταν και μια προκληση. Σε μια εποχη που οι απολογητες του καπιταλισμου θριαμβολογουν για το θανατο του σοσιαλισμου και του Μαρξισμου. Σε μια εποχη που η επισημη αριστερα δηλωνει απολογητικα οτι "ο Μαρξισμος - Λενινισμος χρειαζονται να προσαρμοστουν στα νεα δεδομενα της συγχρονης ζωης", ειναι πραγματικη προκληση να προβαλλει κανεις τον επαναστατικο Μαρξισμο σαν τον μονο που μπορει οχι μονο να εξηγησει την καταρρευση του Κρατικου Καπιταλισμου στην ΕΣΣΔ αλλα και σαν τη μονη προοπτικη για να ξεπερασει η ανθρωποτητα την βαρβαροτητα του "υπαρχτου καπιταλισμου". Μια προκληση που στο τελος ολοκληρωθηκε με το πανηγυρικο κλεισιμο στο οποιο τραγουδηθηκε και η Διεθνης, πραγμα που ειχε να γινει για πολλα χρονια στη νοτια Κυπρο.

ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ
ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ο νεος αριθμος ειναι 34-97-70

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

ΟΥΤΕ ΕΙΡΗΝΗ ΟΥΤΕ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ

"Αρενα ειρηνης απο χθες η Μαδριτη" ηταν ο τιτλος που φιγουραριζε στην πρωτη σελιδα της "Αληθειας" στις 31 Οκτωβρη.

Η διασκεψη της Μαδριτης δεν εχει **καμμια σχεση με την ειρηνη.** Ηταν μια συναντηση , κατω απο την εποπτεια της μεγαλυτερης ιμπεριαλιστικης δυναμης, των ΗΠΑ, δολοφονων δικτατορων και φεουδαρχων, κομματι ολοι τους της παγκοσμιας αρχουσας ταξης και καταπιεστες των αραβικων μαζων της περιοχης. Μια προσπαθεια να τα βρουν οι συμμαχοι των ΗΠΑ, το Ισραηλ, ο χωροφυλακας τους στην περιοχη, με τα αντιδραστικα αραβικα καθεστωτα.

Με εξαιρεση την Ιορδανια, οσοι συμμετεχουν ειναι ντοπιοι συμμαχοι της ιμπεριαλιστικης επιδρομης στον Κολπο.

Για αυτο οσα λεγονται για λυση των προβληματων των παλαιστινιακων μαζων μεσα απο μια τετοια διασκεψη, ειναι κακογουστα αστεια.

Η νεα προσφυγια των παλαιστινιων, απο το Κουβεϊτ αυτη την φορα, ειναι κατευθειαν αποτελεσμα της επιδρομης αυτης. Στο Κουβεϊτ πριν τον πολεμο ζουσαν περιπου 400 χιλιαδες παλαιστινιοι, απο τους οποιους οι περισσοτεροι ηταν εκει απο το 1948, οταν διωχτηκαν απο την Παλαιστινη. Ο εμιρης Αλ-Σαμπαχ εχει κιολας συμπληρωσει τις εκτελεσεις και τα βασανιστηρια εναντιον τους διωχνοντας τους σχεδον ολους, κατω απο την προστασια του αμερικανικου στρατου. Οπως εγραφε στις 15 Νοεμβρη ο ανταποκριτης της "Cyprus Weekly", πολλοι παλαιστινιοι θεωρουν οτι αυτος ο "νεος και κτηνωδης εκτοπισμος ... συγκρινεται μονο με την εκδιωξη τους απο την Παλαιστινη πριν τεσσερεις δεκαετιες".

Το **PLO**, ο αναγνωρισμενος πολιτικος εκπροσωπος των Παλαιστινιων, εχει αποκλειστει απο την διασκεψη. Κανενας εκπροσωπος των 3.5 εκ. παλαιστινιων που ζουν εξω απο τα κατεχομενα απο το Ισραηλ εδαφη δεν εγινε δεκτος.

Αντι για αυτο, οι παλαιστινιοι πηγαν σαν μερος "κοινης **Ιορδανο-Παλαιστινιακης αντιπροσωπειας**". Δηλαδη συντροφια με τους εκπροσωπους ενος καθεστωτος στο οποιο χρωστανε μια απο τις μεγαλυτερες σφαγες και συμφορες τους, τον "Μαυρο Σεπτεμβρη" του 1970.

Οι δυνατοτητες να καταληξει η διασκεψη σε συμφωνια ειναι μικρες. Οι σκληροι κυριαρχουν στο Ισραηλ, ο Σαμιρ ειπε οτι "δεν υπαρχουν κατεχομενα". Οι Αραβες ηγετες φοβουνται τις μαζες στις χωρες τους, και τους φανατικους ισλαμιστες που θα τους καταγγειλουν οτι υποχωρησαν στον Σιωνισμο και την Αμερικη. Η δημοτικοτητα του Μπους πεφτει εξαιτιας των εσωτερικων προβληματων των ΗΠΑ, και δεν μπορει να χασει ψηφους υποστηριζοντας τους αραβες, μετα τον αντιαραβισμο που ο ιδιος δημιουργησε.

Ομως ακομα και αν επιτυχει η διασκεψη, το περισσοτερο που προκειται να δωθει στους Παλαιστινιους ειναι, μετα απο μια περιοδο "αυτονομιας", ενα Παλαιστινιακο "μινι-κρατος", οπως το ονομαζουν οι ιδιοι οι αμερικανοι. Οπως εγραφε ακομα και ο φιλοαμερικανικος Economist στης 26 Οκτωβρη "Πολλα απο τα συνηθισμενα προνομια της κυριαρχιας, οπως το δικαιωμα να δημιουργησει στρατο, να ελεγχει τον εναεριο χωρο και να δημιουργει συμμαχιες, μπορει να μην τα εχει το μελλοντικο Παλαιστινιακο κρατος".

Θα ειναι δηλαδη ενα "κρατος" στο οποιο οι παλεστινιοι θα βρισκονται κατω απο την στρατιωτικη απειλη και την οικονομικη ηγεμονια του Ισραηλ και των αλλων αντιδραστικων κρατων της περιοχης.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ...

Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Ετσι, μετα τον πολεμο του πετρελαιου οι ΗΠΑ ενθαρρυναν ή πιεσαν και εξαναγκασαν τα διαφορα καθεστωτα της περιοχης να συμμετασχουν στην διασκεψη, για να εξασφαλισουν την "σταθεροτητα" στην περιοχη της Μ. Ανατολης. Την σταθεροτητα της εκμεταλλευσης του πετρελαϊκου πλουτου της περιοχης απο τις δυτικες εταιρειες πετρελαιου, και τους ντοπιους εμιρηδες.

Αυτο ειναι το "ενδιαφερον" της Δυσης για την Μ. Ανατολη. Ολη η δυστυχια και το αιμα που εχει χυθει, οφειλεται στο οτι εκει βρισκονται τα πλουσιοτερα αποθεματα πετρελαιου του κοσμου. Το 60% του πετρελαιου της Δυσης προερχεται απο την περιοχη.

Το πετρελαιο ειναι η σπουδαιοτερη πρωτη υλη. Οχι μονο η οικονομια της Δυσης αλλα και οι πολεμικες της δυνατοτητες στηριζονται πανω στο αφθονο και φτηνο πετρελαιο. "Οι συμμαχοι επλευσαν προς την νικη πανω σε μια θαλασσα πετρελαιου", δηλωνε ο αγγλος λορδος Κερζον μετα το τελος του Πρωτου Παγκοσμιου Πολεμου.

Οσο για σημερα, οπως, συμφωνα με το NEWSWEEK της 11 Νοεμβρη, ειπε ανωτερος Βρεττανος διπλωματης "Οποιος λεει οτι η Δυση, μαζι και οι ΗΠΑ, δεν χρειαζονται το πετρελαιο της Μ. Ανατολης, ζει σε ενα κοσμο της φαντασιας του".

Πετρελαιο υπαρχει και σε αλλα μερη του κοσμου, και στις ιδιες τις ΗΠΑ. Ομως η εξαγωγη του πετρελαιου της Μ. Ανατολης ειναι φθηνοτερη, καταπληκτικα φθηνοτερη, απο οτι αλλου. Μια απο τις σπανιες στατιστικες για αυτο το ζητημα, του 1963, αναφερει οτι το κοστος ενος βαρελιου πετρελαιου στο Κουβεϊτ ηταν 6.2 σεντ, ενω ο μεσος ορος για ολη την Μ. Ανατολη ηταν 15 σεντ το βαρελι. Αντιθετα, το κοστος στην Βενεζουελα ηταν 51 σεντ, στην Ινδονησια 82 και στις ΗΠΑ 131 σεντ το βαρελι!

Για αυτο ενω η Μ. Ανατολη ειναι μια απο τις πλουσιοτερες περιοχες του πλανητη, η πλειοψηφια του κοσμου εκει μοιαζει καταδικασμενει να ζει στην φτωχεια και την καταπιεση.

Τα **πλουσιοτερα** αποθεματα βρισκονται σε χωρες με τα πιο **καθυστερημενα πολιτικα** και κοινωνικα συστηματα, θεοκρατιες και φεουδαρχιες. Αυτο δεν ειναι τυχαιο. Μετα τον Πρωτο Παγκοσμιο Πολεμο τα **συνορα** των χωρων της περιοχης καθοριστηκαν απο τις ευρωπαϊκες ιμπεριαλιστικες δυναμεις, την Αγγλια και την Γαλια, με ενα στοχο. Να μην μπορεσουν οι φτωχες λαϊκες μαζες να **διεκδικησουν** αυτο τον πλουτο.

Ετσι, τα κυρια αστικα κεντρα, εκει που υπηρχε η συγκεντρωση μιας μεγαλης, πολιτικα αναπτυγμενης, και ετσι πιο επικινδυνης, εργατικης ταξης, βρεθηκαν εξω απο τα κρατη που συγκεντρωναν τον μεγαλυτερο πετρελαϊκο πλουτο. Κλασικο παραδειγμα η δημιουργια του Κουβεϊτ και του Ιρακ.

Αυτη η διαιρεση ομως δεν εφτανε. Χρειαζονταν ενας σιγουρος φυλακας, ενα μαντροσκυλο. Το κρατος του Ισραηλ.

Ο ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Το σιωνιστικο κινημα ιδρυθηκε στο τελος του 19ου αιωνα. Θεωρουσε σαν μονη λυση στον αντισημιτισμο, δηλαδη την προκαταληψη τις διακρισεις και τις διωξεις εναντια στους εβραιους που ηταν απο χιλιαδες χρονια σκορπισμενοι σε ολο τον κοσμο, την ιδρυση του κρατους του Ισραηλ στην Παλαιστινη.

Τετοιο κρατος ομως δεν υπηρχε για πανω απο 2000 χρονια. Η Παλαιστινη κατοικουνταν απο αραβες εδω και αιωνες. Αλλα οι Σιωνιστες στα εθνικιστικα σχεδια τους αγνοησαν τους 700,000 αραβες κατοικους της Παλαιστινης.

Στραφηκαν στις **μεγαλες δυναμεις** που κυριαρχουσαν εκει. Οταν η Οθωμανικη αυτοκρατορια αρχισε να καταρρεει στις αρχες του 20ου αιωνα, στραφηκαν προς τις ευρωπαϊκες δυναμεις που τοτε αποκτουσαν την κυριαρχια στη Μ. Ανατολη. Απο τοτε, στρατηγικη τους ηταν η υπερασπιση των ιμπεριαλιστικων συμφεροντων, με ανταλλαγμα την Παλαιστινη.

Ο σιωνισμος δεν ηταν η αναποφευκτη "λυση" στο προβλημα των Εβραιων. Υπηρχε και η επαναστατικη διεξοδος. Η δυνατοτητα της εργατικης ταξης να ξεμπερδεψει με το καπιταλιστικο συστημα που με τις κρισεις του γεννουσε τον αντισημιτισμο και ολες τις αλλες καταπιεσεις των μειονοτητων. Δεν ηταν τυχαιο που η συμμετοχη των εβραιων στο αριστερο επαναστατικο κινημα ηταν παραδοσιακα μεγαλη, ενω ο σιωνισμος ενα κινημα μειοψηφικο μεχρι τον 2ο Παγκοσμιο Πολεμο.

Ωστοσο, αυτο που δεν καταφεραν να κανουν τα πογκρομ στην Τσαρικη Ρωσια και οι αλλες διωξεις στην υπολοιπη Ευρωπη, το καταφερε ο συνδιασμος του ολοκαυτωματος, της γενοκτονιας των εβραιων απο τον Ναζισμο, και η εξαφανιση του επαναστατικου εργατικου κινηματος απο τις επιθεσεις των δυτικων αστικων ταξεων και του σταλινισμου.

Η ιδεολογια του σιωνισμου δυναμωσε μεσα στους εβραιους. Ετσι προς το τελος του 2ου Παγκοσμιου Πολεμου και μετα, μεγαλες μαζες εβραιων απο ολα τα μερη της Ευρωπης μεταναστευσαν στην Παλαιστινη.

Εκει, η συγκρουση με τους ντοπιους κατοικους ηταν αναποφευχτη. Οι αραβες χωρικοι πουλουσαν τα προϊοντα τους και την εργασια τους σε χαμηλες τιμες, τις οποιες δεν μπορουσε να ανταγωνιστει κανενας εργατης που προερχονταν απο την Ευρωπη.

Οι εβραιοι ηταν αναγκασμενοι να φερθουν αντιδραστικα. Να μποϋκοταρουν τους αραβες. Τα μελη της Χισταντρουτ, της σιωνιστικης "εργατικης συντεχνιας" πληρωναν δυο εισφορες, για την "εβραϊκη εργασια" και για τα "εβραϊκα προϊοντα". Στοχος, η διοργανωση του μποϋκοταζ με πικετ και κινητοποιησεις εναντια στην απασχοληση αραβων εργατων και η παρεμποδιση αγορας προϊοντων απο τους αραβες αγροτες.

Μια τετοια κατασταση δεν μπορουσε παρα να προχωρησει και σε ενοπλες συγκρουσεις αναμεσα σε τρομοκρατικες σιωνιστικες ομαδες και ενοπλους αραβες που προσπαθουσαν να προστατεψουν την δυνατοτητα τους να ζουν.

Στο μεταξυ, για να τα βγαλουν περα οι Σιωνιστες στην Παλαιστινη επρεπε να κανουν συμμαχους, τους κατα καιρους κυριαρχους ιμπεριαλιστες. Τον Σουλτανο, τους Αγγλους, και μετα τον 2ο Παγκοσμιο Πολεμο τις ΗΠΑ.

ΙΣΡΑΗΛ: ΤΟ ΜΑΝΤΡΟΣΚΥΛΟ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ

Το 1947 ο ΟΗΕ μετα απο πιεση των ΗΠΑ, αποφασισε την διχοτομηση της Παλαιστινης, που την υποστηριξε και η ΕΣΣΔ.

Οι σιωνιστικες τρομοκρατικές οργανωσεις Χαγκανα και Ιργκουν διωχνουν 800,000 αραβες, με σφαγες και δυναμιτιστικες ενεργειες. Οι περισσοτεροι πολιτικοι του Ισραηλ, οπως ο σημερινος πρωθυπουργος Σαμιρ, ηταν τοτε μελη αυτων των οργανωσεων.

Τρια χρονια μετα η εγκυρη εβραϊκη εφημεριδα Χααρετζ θα γραψει: "Το Ισραηλ θα γινει τοποτηρητης... οι δυτικες δυναμεις... μπορουν να στηριχθουν επανω του για να τιμωρησει ενα ή περισσοτερα γειτονικα κρατη που η αγενεια τους προς την Δυση θα υπερεβαινε τα επιτρεπτα ορια"

Ετσι προσπαθησε να "τιμωρησει" τον Νασσερ οταν εθνικοποιησε την διωρυγα του Σουεζ παιρνωντας μερος το 1956 μαζι με την Αγγλια και την Γαλλια στην επιθεση εναντιον της Αιγυπτου. "Τιμωρησε" τα εθνικιστικα αντιιμπεριαλιστικα κινηματα της Αιγυπτου, του Ιρακ και της Συριας με τον πολεμο του 1967, και κατελαβε την Ανατολικη Ιερουσαλημ, την Δυτικη Οχθη και τα υψωματα Γκολαν. Το 1973, ακομα ενας πολεμος με την Αιγυπτο και την Συρια. Το 1982 το Ισραηλ εισβαλει στο Λιβανο, οπου ενθαρρυνε τους λιβανεζους δεξιους στην μαζικη σφαγη των Παλαιστινιων στους οικισμους της Σαμπρα και Σατιλλα. Σημερα, την ιδια στιγμη που γινονταν οι συνομιλιες στην Μαδριτη, βομβαρδιζε χωρια στο νοτιο Λιβανο.

Το φιλοδυτικο περιοδικο Economist στις 26 Οκτωβρη εγραφε οτι τα πυρηνικο οπλοστασιο του Ισραηλ, που την υπαρξη του χαρακτηρισε σαν το "χειροτερα φυλαγμενο μυστικο στον κοσμο" πλησιαζει αυτα της ΕΣΣΔ και των ΗΠΑ. Η κυβερνηση του Ισραηλ αφηνει να νοηθει η υπαρξη τους για να τρομοκρατει και να εκβιαζει, αλλα δεν "παραδεχεται" ανοικτα την υπαρξη τους, για να το παιζει και φιλειρηνικο.

Στην δεκαετια του '20 ο Ζαμποτινσκι, ενας δεξιος σιωνιστης, προβλεψε οτι το μελλοντικο κρατος του Ισραηλ θα μπορουσε να επιβιωσει μονο "πισω απο ενα σιδερενιο τειχος στρατιωτικης ισχυος". Αυτο ακριβως εγινε. Με την τεραστια οικονομικη και στρατιωτικη βοηθεια που παιρνει απο την Δυση και τις ΗΠΑ, το σιωνιστικο κρατος του Ισραηλ εχει γινει ενας οπλισμενος αστακος που τρομοκρατει ολη την περιοχη για λογαριασμο της Δυσης.

Οπως η καπιταλιστικη βαρβαροτητα ηταν η αιτια των συμφορων των Εβραιων, ετσι ηταν και αιτια για την εκμεταλλευση της συμφορας τους για αντιδραστικους, καταπιεστικους σκοπους.

Οι εβραιοι απο τους καταπιεσμενους της Ευρωπης, εγιναν μεσα στο κρατος του Ισραηλ οι καταπιεστες των Αραβων της Μ. Ανατολης, προνομιουχοι συμμαχοι του δυτικου ιμπεριαλισμου.

Ομως ο Σιωνισμος οχι μονο δεν ελυσε τα προβληματα των εβραιων αλλα εβαλε στην θεση τους ενα νεο, ισως φοβεροτερο απο τους παλιους, κινδυνο. Οι εβραιοι κατοικοι του Ισραηλ βρισκονται αναμεσα στον ιμπεριαλισμο και στην παλη για εθνικη και κοινωνικη απελευθερωση των αραβικων μαζων.

Η καταστροφη του σιωνιστικου κρατους του Ισραηλ, η αντικατασταση του απο ενα δημοκρατικο κρατος στο οποιο εβραιοι και αραβες εργαζομενοι θα ζουν πλαϊ-πλαϊ σαν ισοι, ειναι το μονο πραγμα που μπορει οχι μονο να απελευθερωσει τους παλαιστινιους αλλα να γλυτωσει τους ιδιους τους εβραιους απο αυτο τον κινδυνο.

Αυτο δεν μπορει να γινει ουτε απο διασκεψεις σαν αυτη της Μαδριτης, που ειναι κατευθειαν απογονος της συμφωνιας Καμπ-Νταιηβιντ και της ιμπεριαλιστικης επιδρομης στον Κολπο, ουτε με την βοηθεια των αντιδραστικων καθεστωτων της περιοχης, ειτε των θεοκρατιων τυπου Σαουδικης Αραβιας ειτε των "αραβων σοσιαλιστων" σαν τον Ασσαντ και τον Σανταμ Χουσεϊν.

Ο φυσικος συμμαχος των φτωχων παλαιστινιων, ειτε στα κατεχομενα βρισκονται αυτοι, ειτε "φιλοξενουνται" στους προσφυγικους καταυλισμους στα αραβικα κρατη, ειναι η υπολοιπη αραβικη εργατικη ταξη. Η καταστροφη του σιωνιστικου κρατους και το διωξιμο των ιμπεριαλιστων ειναι **ενας απο τους στοχους** ενος αγωνα που στρεφεται εναντια σε ολους τους "ειρηνοποιους" της Μαδριτης, του Σαμιρ και του Μπους, αλλα και του Ασσαντ και του Χουσεϊν της Ιορδανιας, και που εχει σαν προοπτικη οχι μονο την εθνικη απελευθερωση των Παλαιστινιων αλλα και την κοινωνικη απελευθερωση των αραβων εργαζομενων.

Η καλυτερη βοηθεια που η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη μπορει να δωσει στους παλαιστινιους και τους αλλους αραβες εργαζομενους, ειναι ο αγωνας της εναντια στην αρχουσα ταξη της, που παρολες τις κατα καιρους υποκριτικες διακυρηξεις διαφορων πολιτικων εκπροσωπων της μεχρι και για "κοινο αγωνα Κυπρου Παλαιστινης", σταθηκε ομοφωνα στο πλευρο του δυτικου ιμπεριαλισμου στην τελευταια του μεγαλη επιδρομη στην Μ. Ανατολη.

Τα συνθηματα της αριστερας που τωρα εχουν ξεχαστει, για το διωξιμο των Βασεων, εναντια στο ΝΑΤΟ, εναντια στην ιμπεριαλιστικη ΕΟΚ, ειναι τωρα πιο επικαιρα και σημαντικα παρα ποτε αλλοτε.

Αγγελος Νικολαου

εργατικη δημοκρατια

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ "ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ" ΤΗΣ ΕΟΚ

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η κυβερνηση καταφερε για αλλη μια φορα να προλαβει το μεγαλο μπαμ των φοιτητων της νοσηλευτικης σχολης και των νοσοκομων. Με σκετες υποσχεσεις, χωρις να δωσει το παραμικρο, ξεγελασε τους φοιτητες και νοσοκομους ωστε να υποχωρησουν. Ο Κλαδος νοσοκομων και οι φοιτητες υποχωρησαν στο αιτημα τους να δωθουν αμεσα 13 θεσεις εκπαιδευτων, οπως ειχε συμφωνησει παλιοτερα η κυβερνηση. Η κυβερνηση δεν ειπε ουτε εδωσε τιποτε περισσοτερο απο οτι ελεγε οταν οι φοιτητες ξεκινουσαν τον αγωνα τους. Τις ιδιες υποσχεσεις εδιναν κυβερνηση και βουλη το 1989 στην μεγαλη απεργια των νοσοκομων. Απο τοτε υπογραψαν την αναβαθμιση της νοσηλευτικης σχολης και σημερα παραβιαζουν την συμφωνια με νεες υποσχεσεις για το 1993.

ΧΡΟΝΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΕΓΙΝΑΝ "ΧΡΟΝΙΕΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ"

Τα προβληματα ομως ειναι πολλα και για χρονια. Οι φοιτητες που συναντησαμε στην πορεια διαμαρτηριας που οργανωσαν στο προεδρικο, μας μιλησαν για τα προβληματα και τις ασχημες συνθηκες φοιτησης, εκπαιδευσης και δουλειας στους θαλαμους. Πολλοι φοιτητες δηλωναν οτι: "Η νοσηλευτικη σχολη ειναι ενα καζανι που βραζει", "εχουμε χρονια αιτηματα που εγιναν χρονιες παθησεις για τον λαο". "Η υγεια του κοσμου δεν σηκωνει παζαρεματα" εγραφε ενα πικετ. Εκτος απο την ελλειψη εκπαιδευτων στην σχολη, αντιμετωπιζουν και την ελλειψη των κλινικων εκπαιδευτων, δηλαδη εκπαιδευτων στους θαλαμους, με πιθανους κινδυνους για τους ασθενεις. Μας μιλησαν για την σκληρη δουλεια που κανουν, πως αυτη αποτελει τα 2/3 της δουλειας στους θαλαμους και πειλαμβανει απο καρδιογραφηματα μεχρι και πλυσιμο των ασθενων. Λογω της μεγαλης ελλειψης νοσοκομων, ειναι υποχρεωμενοι αντι να ασχολουνται με την εκπαιδευση τους, να ασχολουνται με την περιποιηση των ασθενων, μεχρι και δουλειες καθαρισμου. Εξαιτιας της εντασης και της πολλης δουλειας κινδυνευουν και αυτοι οπως οι αλλοι νοσοκομοι, απο χρονιες παθησεις οπως φλεβιτιδες και προβληματα σπονδηλου, ή ακομη να απρπαξουν καμμια υπατιτιδα και AIDS.

Αλλες "χρονιες παθησεις" της νοσηλευτικης σχολης, ειναι το μηδαμινο επιδομα των 75 λιρων που παιρνουν και με το οποιο πρεπει να πληρωσουν νοικι, διατροφη, βιβλια και να περασουν το μηνα. Σε συγκριση μαλιστα με την προσφορα τους που καλυπτει μεγαλο μερος της δουλειας των νοσοκομων ειναι εξευτελιστικο.

Η νοσηλευτικη "πασχει" ακομη απο χρονια ελλειψη Ακαδημαικου ετους. Οι φοιτητες της οχι μονο δεν εχουν καλοκαιρινες διακοπες, οπως σε ολες τις αλλες σχολες και τα κολλεγια, αλλα το καλοκαιρι δουλευουν χειροτερα γιατι συνηθως αντικαθιστουν τους νοσοκομους που παιρνουν την αδεια τους.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΝΕΙ ΤΣΑΡΛΑΤΑΝΙΣΜΟΥΣ (ΠΟΝΕΙ ΠΟΔΙ, ΚΟΒΕΙ ΠΟΔΙ)

Ενω οι γιατροι καταγγελουν οτι το συστημα δημοσιας υγειας πασχει απο ελλειψη μεσων και προσωπικου, η κυβερνηση, την μονη θεραπεια που σκεφτεται ειναι να κοψει ακομα και τις θεσεις εκπαιδευτων της σχολης, απειλωντας την με κλεισιμο. Τα ιδια κανει και με τους ψυχιατρους, τους εργαζομενους στο γραφειο ευημεριας και αλλου παιζοντας με την υγεια των εργαζομενων. Η δικαιολογια της για ολα αυτα ειναι οτι δεν υπαρχουν χρηματα. Την ιδια στιγμη ομως ξοδευει πανω απο ενα εκατομυριο λιρες την ημερα για εξοπλισμους, προκυρησσει 200 θεσεις καλοπληρωμενων μονιμων υπαξιωματιων για το στρατο και δινει εκατομυρια στους βιομηχανους για επιδοτησεις εξαγωγων ή για να διαφημισουν τα κρασια τους στο εξωτερικο. Βαζει φορολογιες με τη δικαιολογια οτι θα προσφερει κοινωνικες παροχες αλλα στη πραγματικοτητα τα δινει στους κεφαλαιοκρατες και τους στρατοκρατες.

Η ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ ΠΕΤΥΧΕ ΑΛΛΑ Ο ΑΣΘΕΝΗΣ ΠΕΘΑΝΕ

Παρολα αυτα η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια της ΠΑΣΥΔΥ δεχτηκε να δωσει παραταση στη Κυβερνηση και συμφωνησε οι θεσεις για τη σχολη οπως και αλλες στα νοσοκομεια και αλλου μετατεθουν στο προϋπολογισμο του '93. Ετσι προτιμησε να δειξει "υπευθυνοτητα" και "συνεση" εξυπηρετωντας τα συμφεροντα της Κυβερνησης και των κεφαλαιοκρατων και να δειξει ανευθυνοτητα απεναντι στην υγεια και τα συμφεροντα των εργαζομενων μεσα και εξω απο τα νοσοκομεια.

Αυτο εγινε την ωρα που ο αγωνας των φοιτητων της νοσηλευτικης με την συμπαρασταση του κλαδου των νοσοκομων μπορουσε να κλιμακωθει και εξελιχτει σε μια γενικευμενη αντιδραση εναντια στο μορατοριουμ απο ολους τους κλαδους που αντιδρουν σημερα στην επιθεση αυτη της κυβερνησης. Την ιδια σταση κρατησε και πιο παλια η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ οταν προδωσε τον 17ημερο απεργιακο αγωνα των νοσοκομων τον Απριλη του '89.

Ακομη και η ηγεσια του κλαδου των νοσοκομων, που στην αρχη εμφανιστηκε μαχητικη και ετοιμη για αγωνα, ακομα και κοντρα στην ΠΑΣΥΔΥ, στο τελος εκαμε στροφη 180 μοιρων, συμφωνησε με την ΠΑΣΥΔΥ και εγκατεληψε τους φοιτητες μονους τους.

Μια ευκαιρια για μια μαχη που θα μπορουσε να οδηγησει στη νικη και τη λυση των προβληματων των φοιτητων, των νοσοκομων, των εκπαιδευτων και γενικα των μισθοσυντηριτων εργαζομενων που στηριζονται στο συστημα δημοσιας υγειας, χαθηκε.

Οι ιδιοι οι φοιτητες στηριζαν πολλες ελπιδες στον κλαδο νοσοκομων, στη ΠΑΣΥΔΥ αλλα ακομα και στη Βουλη και τον Προεδρο οτι θα καταλαβουν ποσο σωστα ηταν τα αιτηματα τους και θα τα ελιναν. Ο Προεδρος ομως και η Βουλη ακομη και οι γραφειοκρατες της ΠΑΣΥΔΥξερουν πολυ καλα το προβλημα γιατι υπαρχει απο χρονια. Για αυτους ομως υπαρχουν αλλες προτεραιοτητες, οι στρατιωτικοι εξοπλισμοι και τα κερδη των κεφαλαιοκρατων. Ενω περιμεναν να κανουν καποιοι αλλοι κατι γι' αυτους οι ιδιοι εδειξαν καποια δυσταχτικοτητα και ελλειψη διαθεσης για δυναμικο αγωνα. Με αυτο το τροπο ομως δεν υπηρχε καμια δυνατοτητα να πιεσουν ουτε τον κλαδο νοσοκομων και πολυ περισσοτερο την ΠΑΣΥΔΥ.

Αντιθετα επρεπε να παραδειγματιστουν απο τους συμφοιτητες τους του ΑΤΙ, περσι, που κατεβηκαν απο την αρχη σε δυναμικο αγωνα με φυλλαδια στους δρομους, στους χωρους δουλειας, συγκεντρωσεις και πορειες, και καταφεραν να πιεσουν και να κερδισουν. Αυτο ειναι που θα πρεπει να θυμουνται την αλλη φορα οι φοιτητες της Νοσηλευτικης Σχολης για να μην ξαναμπουν στο "γυψο".

Νικος Αγιομαμιτης

Ο εμφυλιος στη Γιουγκοσλαβια γινεται ολο και πιο αγριος. Οι επεμβασεις της ΕΟΚ το μονο που καταφεραν ηταν να χειροτερεψουν τη κατασταση. Μετα απο τεσσερεις μηνες μεσολαβητικων προσπαθειων οι δωδεκα αποφασισαν να κλιμακωσουν τους "ειρηνευτικους" εκβιασμους τους επιβαλλοντας οικονομικο αποκλεισμο σε βαρος της Γιουγκοσλαβιας.

Οπως και οι προηγουμενες προσπαθειες, ετσι και το εμπαρκο δεν εφεραν κανενος ειδους ειρηνη στην Σερβια και την Κροατια. Απο την επομενη κιολας μερα κλιμακωθηκαν οι συγκρουσεις. Ο ομοσπονδιακος στρατος του Σλοποταν Μιλοσεβιτς που ονειρευεται μια μεγαλη Σερβια, εξαπελυσε νεες σφοδρες επιθεσεις κατα της Κροατιας και κατελαβε το Βουκοβαρ. Το αιματοκυλισμα συνεχιζεται, ενω τωρα βγαινουν στην φορα και ομαδικοι ταφοι. Το εμπαργκο της ΕΟΚ το μονο που καταφερε ηταν να αυξησει την στερηση που προκαλει ηδη ο πολεμος.

Οι επεμβασεις των ιμπεριαλιστων της ΕΟΚ, της Δυτικοευρωπαϊκης Ενωσης του ΝΑΤΟ, ή του ΟΗΕ, ουτε μπορουν να σταματησουν την σφαγη αλλα ουτε εχουν τετοιο στοχο.

Το σχεδιο της ΕΟΚ για την επιλυση της κρισης, που τυπικα το εχουν αποδεχθει ολες οι δημοκρατιες εκτος απο τη Σερβια και το Μαυροβουνι, υποτιθεται οτι αποσκοπει στην διατηρηση της Γιουγκοσλαβιας σαν μια χαλαρη ομοσπονδια. Πισω ομως απο το "κοινο" σχεδιο οι διαφορες χωρες της ΕΟΚ προσπαθουν η καθε μια να περασει τις δικες τις λυσεις, κανοντας τις δικες της συμμαχιες και αλλαζοντας συνεχως θεση αναλογα με τις εξελιξεις στο μετωπο. Η Γερμανια και η Ιταλια που φλερταραν με την Κροατια και Σλοβενια επειδη μπορουσαν να τις βλεπουν σαν μελοντικους συμμαχους μεσα στην ΕΟΚ, μετα την καταληψη του Βουκοβαρ αναγνωριζουν την Κροατια και καλουν σε εμπαργκο εναντια στην Σερβια. Η Γαλλια και η Ελλαδα ειχαν προσανατολιστει προς την Σερβια, ενω η Βρεττανια προσπαθουσε να παιξει το ρολο του διαιτητη.

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΓΕΙΡΕΜΑΤΑ

Οταν ξεσπασε η κριση με την ανακυρηξη της ανεξαρτησιας απο την Σλοβενια και τη Κροατια, τοσο η ΕΟΚ, οσο η ΗΠΑ και η ΕΣΣΔ υποστηριξαν τη διατηρηση της ενοτητας της Γιουγκοσλαβιας. Ο Μιλοσεβιτς τοτε βομβαρδιζε την Σλοβενια με την συγκατ-αθεση ολων.

Η σταση ομως αυτη αλλαξε απο την στιγμη που φανηκε οτι ο ομοσπονδιακος στρατος δεν μπορουσε να επιβληθει για να διατηρησει την ομοσπονδια. Η Σερβια αφου εχασε την Σλοβενια, δεν καταφερνε να συντριψει ουτε την Κροατικη αντισταση. Οι αποτυχιες αυτες αποδιοργανωσαν τον ομοσπονδιακο στρατο, οπου εμφανιστηκαν μαζικες λιποταξιες. Ο Μιλοσεβιτς αλλα και η αντικομμουνιστικη αντιπολιτευση της Σερβιας φοβουνταν οτι θα χασουν την υποστηριξη των στρατηγων του ομοσπονδιακου στρατου.

Αυτο οδηγησε τον Μιλοσεβιτς που ως τοτε χαρακτηριζε τους στρατους των δημοκρατιων "παρανομες παραστρατιωτικες δυναμεις" να αφησει ολα τα προσχηματα περι δηθεν διατηρησης της Ομοσπονδιας και να αποφασισει στις 7 Νοεμβριου την δημιουργια Πανσερβικου στρατου.

Αυτους τους συσχετισμους και τις εξελιξεις στα μετωπα αντανακλουσε η αποφαση της ΕΟΚ για επιβολη εμπαργκο. Αντανακλουσε την αδυναμια της Σερβιας να επιβληθει στα γρηγορα. Αυτο αναγκασε και πιστους συμμαχους του Μιλοσεβιτς, οπως ο Σαμαρας και ο Μητσοτακης, να ευθυγραμμιστουν με την θεση της ΕΟΚ.

ΤΟ "ΙΣΡΑΗΛ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ"

Ο Μητσοτακης βεβαια παρουσιασε την αποφαση της ΕΟΚ σαν "νικη της ελληνικης γραμμης". Η μη επιβολη κυρωσεων σε βαρος της "φιλης Σερβιας" και η κατ' αρχην συμφωνια για αποζημιωση της Ελλαδας για τις ζημιες που θα υποστει απο το εμπαργκο θεωρηθηκαν μεγαλες επιτυχιες του Σαμαρα.

Στην πραγματικοτητα ομως η αδυναμια της Σερβιας να επιβληθει στα γρηγορα και η απομονωση της αναγκαζουν τον Μητσοτακη να προσαρμοστει με την ΕΟΚ. Η ευθυγραμμιση αυτη δεν σημαινει και την εγκαταλειψη της πολεμοκαπηλης ελληνικης πολιτικης στα Βαλκανια: ισα - ισα ο Μητσοτακης διεκδικει πρωτευοντα ρολο και στις μεσολαβησεις και στις κυρωσεις. Ο Σαμαρας, απο την Ρωμη αναλαβε να πιεσει για αλλη μια φορα τον Μιλοσεβιτς να ευθυγραμμιστει με τις προτασεις της ΕΟΚ. Και στο ενδεχομενο αποστολης καποιας "ειρηνευτικης δυναμης" η Ελλαδα διεκδικει τη θεση της. Ο στρατος στα Ελληνογιουγκοσλαβικα συνορα συγκαταλεγεται στα ατου της Αθηνας.

Οσες υποκριτικες δηλωσεις κι αν κανει ο Μητσοτακης για "ειρηνη στα Βαλκανια", στη πραξη υποδαυλιζει τον πολεμο μαζι με τους αλλους εταιρους της ΕΟΚ και ψαχνει με καθε τροπο να βρεθει με τη μερια των νικητων στην τελικη μοιρασια.

Μεσα σε ολα αυτα ειναι εμετικη η υποκρισια της ελληνικης κυβερνησης να το παιζει "απειλουμενη" απο τα Σκοπια. Η Ελλαδα, που ειναι "οπλισμενη σαν αστακος", που εχει γινει "το Ισραηλ των Βαλκανιων" οπως ειπε ελληνας δημοσιογραφος στην τηλεοραση, "φοβαται" ενα κρατος των δυο εκατομυριων απο τις πιο φτωχες περιοχες της φτωχης ετσι και αλλοιως Γιουγκοσλαβιας, με ανυπαρκτες στρατιωτικες δυνατοτητες.

Αυτος ειναι ο Μητσοτακης ο "μεγαλος συμμαχος" της ε/κ αστικης ταξης. Με αυτον ο Βασιλειου συσφιγγει ολο και περισσοτερο τις σχεσεις, κανοντας μεχρι και "κοινους αμυντικους σχεδιασμους". Απο αυτους περιμενει η ελληνοκυπριακη αστικη ταξη να στηριξουν τις επιδιωξεις της στο Κυπριακο. Στην πραγματικοτητα ειναι μια συμμαχια που δεν εχει τιποτα να ζηλεψει σε αντιδραστικοτητα, πολεμοκαπηλεια και αρπαχτικοτητα απο την απεναντι συμμαχια του Ντενκτας με τον Ντεμιρελ.

Χρ. Θ.